

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองวิชาการและแผนงาน ฝ่ายบริหารงานทั่วไป งานนิติการ

ที่ ๔๒๖ / ๒๕๖๓ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานผลการเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร “การพัฒนานักกฎหมายท้องถิ่น ระดับกลาง รุ่นที่ ๗”

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลบ้านกลาง

เรื่องเดิม

ตามที่ข้าพเจ้า นายพนพล แก้วกาศ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ สังกัดกองวิชาการและแผนงาน เทศบาลตำบลบ้านกลาง ได้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรการพัฒนากฎหมายท้องถิ่น ระดับกลาง รุ่นที่ ๗ ช่วงที่ ๑ ในระหว่างช่วงวันที่ ๘ มีนาคม - ๑๘ เมษายน ๒๕๖๓ ณ อาคาร ๒ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยอบรมได้เพียง ๒ สัปดาห์ ก็ได้ส่งตัวข้าพเจ้า กลับต้นสังกัดก่อนสิ้นสุดการฝึกอบรมในช่วงที่ ๑ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) และต่อมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วเห็นว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภายในประเทศได้คลี่คลายลงแล้ว สามารถดำเนินการจัดการฝึกอบรมได้แต่ต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคตามมาตรฐานสากลอย่างเคร่งครัด ดังนั้น เพื่อให้การฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวสำเร็จลุล่วงตามกรอบโครงสร้างของหลักสูตร จึงแจ้งมาให้ข้าพเจ้า เดินทางกลับเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าวใน ช่วงที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๕-๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ณ อาคาร ๑ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตามคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านกลาง ที่ ๐๓๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ และคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านกลาง ที่ ๒๓๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งบัดนี้ข้าพเจ้า ได้อบรมเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด แล้วนั้น

ข้อเท็จจริง

ข้าพเจ้า ขอรายงานผลการฝึกอบรมให้ทราบดังนี้

ช่วงที่ ๑ สัปดาห์แรก

วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคบ่าย - ลงทะเบียน/ปฐมนิเทศ

หัวข้อปฐมนิเทศ โดย นายรติภัทร สาตะระ (ผอ.โครงการฯ)

สรุปใจความได้ว่า

๑. การแต่งกาย ให้แต่งกายตามที่กำหนด (วันจันทร์ ชุดกาเกี/วันอังคารและพฤหัสบดี ชุดไทย หรือนักศึกษา วันพุธ, ศุกร์ และเสาร์ ชุดนักศึกษา)
๒. โครงการงานกลุ่ม ได้จัดกลุ่มให้อยู่ในโซนจังหวัดใกล้เคียงกัน แบ่งได้ ๖ กลุ่มๆ ละ ๑๐ คน
๓. การกำหนดโครงการงานกลุ่ม ให้ระดมความคิดจะทำเรื่องอะไร หลายๆ ปัญหา หลายๆ ประเด็น

/๔.การดูงาน...

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองวิชาการและแผนงาน ฝ่ายบริหารงานทั่วไป งานนิติการ
ที่ / ๒๕๖๓ วันที่ กันยายน ๒๕๖๓
เรื่อง รายงานผลการเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร "การพัฒนานักกฎหมายท้องถิ่น ระดับกลาง รุ่นที่ ๗"

เรียน นายคณตมนตรี ตำบลบ้านกลาง

เรื่องเดิม

ตามที่ข้าพเจ้า นายณทศ แก้วกาจ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ สังกัดกองวิชาการและแผนงาน เทศบาลตำบลบ้านกลาง ได้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายท้องถิ่น ระดับกลาง รุ่นที่ ๗ ช่วงที่ ๑ ในระหว่างวันที่ ๘ มีนาคม - ๑๘ เมษายน ๒๕๖๓ ณ อาคาร ๒ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยอบรมได้เพียง ๒ สัปดาห์ ก็ได้ส่งข้าพเจ้า กับต้นสังกัดก่อนสิ้นสุดการฝึกอบรมในวันที่ ๑ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) และต่อมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงทราบเห็นว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภายในประเทศได้คลี่คลายลงแล้ว สามารถดำเนินการจัดการฝึกอบรมได้แต่ต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคตามมาตรฐานสากลอย่างเคร่งครัด ดังนั้น เพื่อให้การฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวสำเร็จลุล่วงตามกรอบโครงสร้างของหลักสูตร จึงแจ้งมายังข้าพเจ้า ดำเนินการดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าวในวันที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๕-๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ณ อาคาร ๑ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตามคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านกลาง ที่ ๑๙๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓ และคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านกลาง ที่ ๒๓๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งบัดนี้ข้าพเจ้า ได้อบรมเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด แล้ว

ข้อเท็จจริง

ข้าพเจ้า ขอรายงานผลการฝึกอบรมให้ทราบดังนี้

ช่วงที่ ๑ สัปดาห์แรก

วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า - ลงทะเบียน/ปฐมฤกษ์

หัวข้อปฐมฤกษ์ โดย นายรศภัทร สาตะระ (ผอ.โครงการ)

สรุปใจความสำคัญ

- ๑. การแต่งกาย ให้เป็นลายตามที่กำหนด (วันจันทร์ ชุดขาว/วันอังคารและพฤหัสบดี ชุดไทย หรือนักศึกษา วันศุกร์ และเสาร์ ชุดนักศึกษา)
- ๒. โครงการกลุ่ม ได้จัดกลุ่มให้อยู่ในโซนจังหวัดใกล้เคียงกัน แบ่งได้ ๖ กลุ่มๆ ละ ๑๐ คน
- ๓. การกำหนดโครงการกลุ่ม ให้ระดมความคิดจะทำเรื่องอะไร หลายๆ ปัญหา หลายๆ ประเด็น

/๔ การดูงาน

/วิธีการจัดการ

-๓-

วิธีจัดการ วัสดุคอมพิวเตอร์

- กด Windows + R > Run
- พิมพ์ cmd -> Enter
- พิมพ์ D: โพรโทคอล USB ----> G:\
- H: F: E:
- พิมพ์ attrib -s -h -r /s /d -> Enter

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา เทคนิคการบริหารรูปแบบใหม่ให้ประสบความสำเร็จ

โดยวิทยากร อาจารย์ ไมตรี ทองประวีติ

สรุปใจความสำคัญ

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ ความเติบโต โดยกรมว่าอาณานวมหรือวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การบริหารงานแบบมืออาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การจัดการโครงสร้างที่กะทัดรัดและแนวราบ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาแข่งขันการให้บริการสาธารณะ การให้ความสำคัญต่อค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นหลัก เหตุผลที่ต่อนำแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มาใช้ กระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลให้สภาพแวดล้อมที่ภายในและภายนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรที่ภาครัฐและเอกชน ที่ต้องเพิ่มศักยภาพและความยืดหยุ่นในการ ปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของระบบที่เป็นไป ระบบราชการไทยมีปัญหาที่สำคัญ คือ ความเสื่อมถอยของระบบราชการ และขาดธรรมาภิบาล ถ้าภาครัฐไม่ ปรับเปลี่ยนและหันมาบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ก็จะส่งผลถึงทอนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ดังนั้น การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของการบริหาร จัดการภาครัฐซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐและยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม มีแนวทางในการบริหารจัดการ ดังนี้

- ๑. การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน
- ๒. ลดการควบคุมจากส่วนกลางและเพิ่มอิสระในการบริหารให้แก่หน่วยงาน
- ๓. การกำหนด การวัด และการให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงานทั้งในระดับองค์กร และระดับบุคคล
- ๔. การสร้างระบบสนับสนุนทั้งในด้านการเงิน (เช่น การฝึกอบรม ระบบค่าตอบแทนและระบบคุณธรรม) เทคโนโลยี เพื่อช่วยให้หน่วยงานสามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

/๕ การเปิดกว้าง

-๒-

- ๔. การดูงาน จะเน้นหาไปดูงานที่เกี่ยวข้องกับด้านกฎหมาย เช่น ไปศาลปกครอง สำนักงานอัยการ ศาลปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น
- ๕. การสอนในวันสุดท้าย เป็นแบบเชิงอิน มี ๕ ข้อ เนื้อหาในตารางเรียน

วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้าและภาคบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานกฎหมาย

โดยวิทยากร อาจารย์ คุณภัทร บุญเต็ม

สรุปใจความสำคัญ

มีเดีย (Media) หมายถึง สื่อหรือเครื่องมือที่ใช้เพื่อการสื่อสาร โซเชียล (Social) หมายถึง

สังคม

โซเชี่ยลมีเดีย หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ให้เกิดความบันเทิงบนคอมพิวเตอร์

เพื่อที่จะมี

ปฏิสัมพันธ์กับหรือแบ่งปันข้อมูลกับบุคคลอื่น

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่สำคัญ โดยศัพท์ จีอบ วัฒนาเทคโนโลยี โดยทำระบบปฏิบัติการบนมือถือและอินเทอร์เน็ต นั่นคือ Apple ios และ Facebook ซึ่งมีสื่อใช้ร่วมกันกว่า ๓๐ ล้านคนทั่วโลกและออกใช้งานทุกวัน ๑๕๘ ล้านคน

สังคมโซเชี่ยล ทำให้เราได้รับความรู้ทั้งด้านบวกและด้านลบ เดิมมีวิสัยทัศน์ พัฒนาการเองได้ รับรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ มากขึ้น ดังนั้น เพราะเทคโนโลยีมีมากมายเหลือเกินที่พวกเราเราเรากล่าวใช้เข้ามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในการทำงานทั้งตอนก่อนเข้าด้านกฎหมายและธุรกิจด้วย อาทิเช่น

- Cloud เป็นระบบเก็บข้อมูล หรือ ไม่มีความจำเป็นต้องพกพาข้อมูล ระบบสามารถสามารถขอใช้ข้อมูลสามารถและยืดหยุ่น ระบบมีความน่าเชื่อถือ ไม่ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์และสถานที่

- Google Drive เป็นระบบ หรือแอปพลิเคชัน ออนไลน์ ใช้จัดเอกสาร ผ่างานเก็บไว้ ข้อดี-ข้อมูลไม่ถูกลบทิ้ง ยกเว้นลบทิ้งเอง

- Google Photos เป็นระบบสำรองไฟล์รูปภาพ

- Google Translate เป็นระบบในการแปลภาษา

- Google Calendar เป็นระบบเกี่ยวกับปฏิทิน ใช้ในการบันทึกกิจกรรมเพื่อแจ้งเตือน

- Sygic เป็นระบบค้นหา Google Maps ค้นหาสถานที่ ระยะการเดินทาง

- Tools for PC เป็นระบบในการใช้งานบนหรือรวบรวมผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตหรือมือถือ

- CCleaner เป็นระบบจัดการระบบ คอมพิวเตอร์

- Recuva เป็นระบบกู้ข้อมูลในแฟรไดร์

- Combox เป็นระบบกำจัดไวรัสได้ให้ฟรี

-๔-

๕. การเปิดกว้างต่อแนวคิดในเรื่องของการแข่งขัน ที่เกาะแข่งขันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน และระหว่าง หน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของภาคเอกชน ในขณะที่ตัวนักกฎหมายที่เข้ามาทบทวนตัวอรรถาภิธานหรือข้อหา และสิ่งใดควรปล่อยให้เอกชนทำ

แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ หลักใหญ่ของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ คือ การเปลี่ยนระบบราชการที่เน้นระเบียบและขั้นตอนไปสู่การ บริหารแบบมุ่งเน้นผลสำเร็จและความรับผิดชอบ รวมทั้งใช้เทคนิคและวิธีการของเอกชนมาปรับปรุงการดำเนินงาน เห็นว่าสิ่งที่เรียกว่า "การจัดการภาครัฐแนวใหม่" มีหลักสำคัญ ๗ ประการ คือ

๑. จัดการโดยนักวิชาชีพที่ชำนาญการ (Hands-on professional management) หมายถึง ให้ผู้จัดการมือ อาชีพได้จัดการด้วยตัวเอง ด้วยความชำนาญ โปร่งใส และมีความสามารถในการใช้ดุลพินิจ เหตุผลที่เพราะเมื่อ มีข้อสงสัยหรือข้อหาที่ตีความหมายแล้ว ก็จะไม่เกิดความรับผิดชอบต่อการตรวจสอบจากภายนอก

๒. มีมาตรฐานและการวัดผลที่ชัดเจน (Explicit standards and measures of performance) ภาครัฐจึง ต้องมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายของผลงาน และการตรวจสอบจะมีให้ก็ต่อเมื่อจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

๓. เน้นการควบคุมผลผลิตที่มากขึ้น (Greater emphasis on output controls) การใช้ทรัพยากรต้องเป็นไป ตามผลงานที่วัดได้ เพราะเน้นผลสำเร็จมากกว่าระเบียบวิธี

๔. แยกหน่วยงานภาครัฐออกเป็นหน่วยย่อย (Shift to disaggregation of units in the public sector) การแยกหน่วยงานให้ถูกออกเป็นส่วนย่อยๆ ตามลักษณะงานและภารกิจที่ผลิต ให้เงินสนับสนุนแยกกัน และคิดดอกเบี้ยอย่างเป็นอิสระ

๕. เป็นภาครัฐให้แข่งขันกับเอกชน (Shift to greater competition in the public sector) เป็นการ เปลี่ยนวิธีการงานไปเป็นการจ้างเหมาและประมูล เหตุผลก็เพื่อให้มีที่เป็นบริษัทเอกชน (private) เป็นคู่แข่ง สิ่งที่จะทำให้เกิดการแข่งขันและภาคเอกชน (Shift to private sector styles of management practice) เปลี่ยนวิธีการแบบราชการไปเป็นการยึดหยุ่นในการจ้างและให้รางวัล

๖. เน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด (Stress on greater discipline and parsimony in resource use) วิธีนี้อาจทำได้ เช่น การตัดค่าใช้จ่าย เพิ่มวินัยการทำงาน หยุดการเรียกร้องของภาพ แรงงาน จำกัดต้นทุนการปฏิบัติ เหตุผลก็เพราะต้องการตรวจสอบความถี่หรือใช้ทรัพยากรของภาครัฐ และ "ทำงาหมายอันน้อยด้วยทรัพยากรน้อยลง" (do more with less) รูปแบบการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในระบบราชการไทย

- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนด ข้อเขตแดนแนวปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นไปตามหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ดังนี้

- ๑) เกิดประโยชน์ของประชาชน
- ๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- ๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น

/๕มีการ

- ๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- ๖) ประชาชนได้รับบริการอำนวยความสะดวก และได้รับการตอบสนองความ
- ๗) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งชี้ให้เห็น การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ ระบบการควบคุมตนเอง

“ผู้บริหารต้องถูกถอด บอกลำไ้ ไล่คนเป็น เน้นคุณภาพ งานซึ่งคุณธรรม นำหน่วยงานก้าวหน้า”

ภาคบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

โดยวิทยากร อาจารย์ ว่าที่ ร.ท.หมอลักษณ์ รุ่งขึ้น

สรุปใจความสำคัญ

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี บทบาทและหน้าที่ มีอิสระในการบริหารจัดการหรือเลือกตนเองตามระบอบประชาธิปไตย การกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใส และสามารถตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่างๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้จึงมีบทบาท อำนาจ หน้าที่ อย่างกว้างขวาง โดยไม่เพียงแต่มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังระยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ท้องถิ่นด้วยและเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร และการตรวจสอบการปฏิบัติ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการ ตรวจสอบการปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่ สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่ง จำเป็นต้องกำหนดแผนสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาท้องถิ่นและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของ แผนงานได้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้แก้ไขคำว่า “แผนพัฒนาท้องถิ่นสปี” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” และแก้ไขคำว่า “แผนพัฒนา” เป็น “แผนท้องถิ่นท้องถิ่น” ในข้อ ๔ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ ให้ใช้คำต่อไปนี้เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่านิยม และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะ

เป็นการ

๕ หน้า

๕) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ช่วยให้มีความมั่นใจในใจในเรื่องความ เป็น เอกภาพ ทั้งบรรลุดูจูงหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอนาคต ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่วางไว้มุ่งไปสู่ จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการประสานงานที่ดีในสายต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในเขตพื้นที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น รวมทั้ง เป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายอีกด้วย

๖) ช่วยเป็นเครื่องมือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินกิจการต่างๆที่มีความเชื่อมโยงและส่งผลถึงในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน

๗) เพื่อให้สามารถตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่น ให้มี ประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรด้านการบริหารที่มีอยู่อย่าง จำกัดได้อย่างถูกต้อง

๘) สามารถกำหนดทิศทาง ในการดำเนินการในอนาคต โดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและยั่งยืนในการพัฒนา

๙) สามารถนำแผนปฏิบัติการไปสู่วิธีปฏิบัติได้ตรงกับวัตถุประสงค์นโยบาย และเป้าหมาย ตามกฎวิธีที่กำหนด

๑๐) ทำให้เกิดความต่อเนื่อง เนื่องจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่มีรูปแบบตายตัว สามารถยืดหยุ่นได้ มีเอกภาพ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถสร้างระบบการศึกษาประเมินผล

๑๑) ส่งเสริมภาพพจน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทำให้บุคคลทั้งในและนอกเขตองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เกิดความเชื่อมั่นในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไข เพิ่มเติมจนถึง ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีสาระสำคัญ ดังนี้

- กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
- การจัดทำเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลง แผนพัฒนาท้องถิ่น ให้มีคณะกรรมการประชาชนท้องถิ่นเพื่อสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
- การเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นเกี่ยวกับโครงการพระราชดำริงานพระราชพิธีรัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น
- กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่ กฎหมายจัดตั้ง จัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป และ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ให้จัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายนก่อน ปีงบประมาณถัดไป
- กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสมและเงินงบประมาณในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวาง แนวทางเพื่อมิให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์โครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๖ กำหนด

เป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำ ขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้น สำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีลักษณะและแผนกักและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือการ เปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น “โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการที่ดำเนินการจัดทำบริหารสาธารณะ และกิจกรรม สาธารณะเพื่อการพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

แผนพัฒนาท้องถิ่น

- ๑) เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละ อปท
- ๒) ใช้เป็นกรอบในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามบริบทของแต่ละท้องถิ่น

๓) เป็นแผนที่ได้รวบรวมโครงการพัฒนาและคำยสามยุทธศาสตร์ของ อปท มาบรรจุไว้ โดยคำนึงถึงสภาพสถานการณ์

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาท้องถิ่นปัจจุบัน

- ๑) การพึ่งพาตนเองตามหลักการปกครองท้องถิ่น
- ๒) การคำนึงถึงสภาพทางการเศรษฐกิจและท้องถิ่น
- ๓) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
- ๔) มีความเชื่อมโยงกับพัฒนาตามนโยบายในทุกระดับ

ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประโยชน์ของแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอยู่หลายประการ สามารถสรุปได้ดังนี้

- ๑) การบรรลุจุดมุ่งหมาย ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ท้องถิ่น และวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ซึ่งการบรรลุ จุดมุ่งหมาย มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการวางแผน เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์ย่อมต้องมีความหมายชัดเจนว่า กำหนดไว้ว่าจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มีความชัดเจน ก็จะช่วยให้การปฏิบัติตามแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปสู่จุดมุ่งหมายที่ กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี
- ๒) เกิดความประหยัด การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการใช้ทรัพยากรบรรลุถึง ประสิทธิภาพ เป็นการให้เงินฝ่ายต่างๆ มีการประสานงานกันดีกิจกรรมที่ดำเนินมีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงในวงกว้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่างๆ อย่างคุ้มค่ากว่าการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความประหยัด
- ๓) ความสะดวกแน่นอน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการลดความไม่แน่นอนในอนาคตเนื่องจาก การใช้จ่าย และการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขึ้นอยู่กับสภาพการผลทางเศรษฐกิจ และสังคมโดย ส่วนรวม การวางแผนพัฒนาจึงช่วยให้เกิดความแน่นอนในการใช้จ่ายงบประมาณ เนื่องจากความวิเคราะห์ที่แน่นอนของ ข้อเท็จจริง

๔) ผู้บริหารท้องถิ่นใช้เป็นเกณฑ์ในการควบคุม การดำเนินกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะ การวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งแยกออกจากกันไม่ได้ต้องดำเนินการคู่กันและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การ ควบคุมจะทำให้การใช้จ่ายงบประมาณและการดำเนินโครงการสัมพันธ์กัน

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา การแทรกแซงของรัฐในระบบเศรษฐกิจ โดยวิทยากร อาจารย์ ดร.ศรีหทัย ขวัญจินดา

สรุปใจความสำคัญ

เดิมมีแนวคิดที่ว่า รัฐไม่ควรเข้าไปแทรกแซงระบบ เศรษฐกิจเลย ควรปล่อยให้มือที่มองไม่เห็นบริหารจัดการให้เป็นไปตามระบบของมันเอง ต่อมาเมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ของโลกในราวปี ค.ศ. ๑๙๒๙ หลังปฏิวัติอุตสาหกรรม ได้มีแนวคิดใหม่ ซึ่งมีแนวคิดแบบคลาสสิกขึ้นมาว่า จะปล่อยให้มือที่มองไม่เห็นหรือมือที่มองไม่เห็น คานหาจุดคุ้มกัน ซึ่งการเอื้อนเอื้อนไม่ได้ก็แล้ว รัฐจึงมีความจำเป็น ต้องเข้าแทรกแซงในระบบเศรษฐกิจ เหตุที่รัฐเข้าแทรกแซง แขนงออกเป็น ๒ ประเด็น คือ

- ๑) ระดับจุลภาค เป็นระดับย่อย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการผลิต หรือการบริโภค
- ๒) ระดับมหภาค เป็นระดับภาพรวม ว่าจะเห็นเงินเฟ้อมากน้อยเพียงใด มีเสถียรภาพหรือไม่

ระดับจุลภาค รัฐจะเข้าแทรกแซงในกรณีดังนี้

- สถานการณ์แข่งขันไม่สมบูรณ์
- การเกิดผลกระทบภายนอก
- สินค้ามีลักษณะที่ เป็นสินค้าสาธารณะ
- ความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลข่าวสาร
- ตลาดมีการแข่งขันไม่สมบูรณ์หมายถึง ตลาดที่มีโครงสร้างแบบผูกขาด มีผู้ขายรายเดียว หรือ มีผู้ขายราย ซึ่งจะทำให้รัฐมีโอกาสรวมตัวกันในการกำหนดราคาสินค้าสูงเกิน หรือลดปริมาณการผลิต

ระดับมหภาค รัฐจะเข้าแทรกแซงในกรณีดังนี้

- สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
- รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
- การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
- ประสิทธิภาพในระบบเศรษฐกิจ สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ วัดโดยเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP: Gross Domestic Product) การรักษาสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือเสถียรภาพภายใน กับเสถียรภาพภายนอก เสถียรภาพภายใน วัดโดยระดับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาในประเทศ หรือภาวะเงินเฟ้อ เสถียรภาพภายนอก วัดโดยดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งรัฐ ต้องเข้าไปดูแลเพื่อมิให้ค่าเงินแข็งหรืออ่อนเกินไป หากขาดดุลจะถือว่าไม่มีเสถียรภาพ

๖ เสถียรภาพ

เสถียรภาพ นโยบาย และมาตรการของรัฐในการแทรกแซงระบบเศรษฐกิจเพื่อแก้ไขปัญหา และบรรเทาปัญหา
หมายเหตุฯ ทางเศรษฐกิจ

ทฤษฎีตัวชี้วัดการแทรกแซงของรัฐในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

แม้ว่าโดยหลักการแล้ว การเข้าแทรกแซงของรัฐเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาในระบบเศรษฐกิจ
แบบเสรีนิยม การแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐอาจเกิดขึ้นได้ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพที่
การซึ่งรบกวนหรือขัดขวางการดำเนินงานของภาคเอกชน ประการที่หนึ่งคือการที่รัฐจะเข้าไป
ความมีอิสระของสังคม เพื่อให้มีต้นทุนและประสิทธิภาพต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ทั้งจากปัจเจกบุคคลที่ใช้
อย่างแท้จริง และประการที่สองคือการที่รัฐเข้าแทรกแซงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้
ของสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและการกระจายรายได้ของสังคมเป็นไปอย่างยุติธรรม หลักการดังกล่าว
แม้จะดูสมเหตุสมผล แต่เขียนไว้อย่างกว้างๆ ไม่มีการอธิบายเหตุผลดังกล่าว นักวิชาการจึงได้มีการพัฒนาแนวคิด
หรือทฤษฎีที่สนับสนุนว่ารัฐมีอำนาจที่จะเข้าแทรกแซงการดำเนินงานของภาคเอกชน ซึ่งแต่ละทฤษฎีได้
สะท้อนกรอบแนวความคิดที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

๑. ทฤษฎีประโยชน์สาธารณะ

โดยทั่วไป หลักประโยชน์สาธารณะ หมายความว่า ความยุติธรรมโดยธรรม สำหรับ
ประยุกต์ใช้กับทฤษฎีการกำกับดูแลนั้นอธิบายได้ว่า การแทรกแซงของรัฐในกิจกรรมทางเศรษฐกิจนั้นจะต้อง
ตอบสนองหรือสอดคล้องกับความต้องการของสาธารณชน ซึ่งในทางปฏิบัติกับทฤษฎีประโยชน์สาธารณะต้อง
อิงอยู่บนพื้นฐานความคิดทางด้านการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ โดยที่ต่อลงข้อเท็จจริง เมื่อไรและอย่างไรที่รัฐ
ควรเข้าไปแทรกแซงการดำเนินงานทางธุรกิจของเอกชนเพื่อต้องการส่งเสริมหรือยกระดับสวัสดิการและความ
เป็นอยู่ของประชาชนในสังคม รวมทั้งต้องให้ความคุ้มครองประชาชนในฐานะผู้บริโภค ดังนั้น ภายใต้แนวคิด
ประโยชน์สาธารณะ การกำกับดูแลของรัฐคือตัวเน้นการควบคุมดูแลที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก
หลัก มีใช้กับผลประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด กลุ่มบุคคลหนึ่งกลุ่มบุคคลใด หรือบางอุตสาหกรรม หลัก
ประโยชน์สาธารณะ มีอิทธิพลอย่างมากในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และอีกหลายประเทศ โดยเฉพาะใน
กฎหมายป้องกันการผูกขาด กฎหมายกำกับดูแลกิจการสาธารณะโลก หรือกฎหมายกำกับดูแลกิจการกระจาย
เสียงและกิจการโทรทัศน์ เป็นต้น

๒. ทฤษฎีทางเลือกของสาธารณะ

หลักการเลือกสาธารณะมีรากฐานมาจากทฤษฎีตลาด แต่ก็ได้ขยายอิทธิพลเข้ามาในบทบาทใน
เรื่องการกำกับดูแลและควบคุมเข้ามาในยุคที่เทคโนโลยี โดยอยู่บนสมมติฐานว่ามีความยุ่งยากซับซ้อนในการ
ตัดสินใจทางเศรษฐกิจในระบบประชาธิปไตย จึงพยายามอธิบายวิธีการตัดสินใจของรัฐสภา (ซึ่งมีสมมติฐานว่า
รัฐสภาเป็นจุดรวมมติ) และหลักการทางเศรษฐศาสตร์จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ก่อนเข้ามาในการวิเคราะห์
หรือช่วยในการตัดสินใจของรัฐสภา รวมทั้งการกระทำหรือดำเนินการของรัฐสภาด้วย ทฤษฎีทางเลือกของ
สาธารณะได้ใช้การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อวัดมูลค่าของทางเลือกของรัฐสภา กล่าวคือ ทฤษฎีนี้มองว่า
กลุ่มผลประโยชน์จะปกป้องสิทธิที่มีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐสภา กล่าวคือโดย
ธรรมชาติของมนุษย์ ทุกคนต้องการที่จะหารายได้หรือทำกำไรให้กับตนเองได้มากที่สุด ทุกคนจึงพยายาม
ผลักดันทางเลือกหรือแนวทางที่หวังให้ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นให้หาประโยชน์ในทางการเมือง คน
ที่มีผลประโยชน์เหมือนหรือคล้ายกันจึงพยายามรวมกลุ่มกันเพื่อจะให้มีอิทธิพลมากขึ้นในการต่อรองทาง
การเมือง โดยการรวมกลุ่มนี้เรียกว่า กลุ่มผลประโยชน์

๓. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์กำกับดูแล

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การกำกับดูแลหรือทฤษฎีการจับ (capture) วิวัฒนาการจากแนวคิด
ของศาสตราจารย์ George Stigler และศาสตราจารย์ Sam Peltzman ในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๗๐ อันเป็นช่วงเวลา

/ที่สหรัฐ

/สาระสำคัญ

-๑๑-

สาระสำคัญของ

พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓
จำนวนสมาชิกสภา อบจ. และการได้มาซึ่งสมาชิกสภา อบจ.

- จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปตามกฎหมายเดิมในมาตรา ๔ กล่าวคือ
เขตอำเภอเมืองเขตเลือกตั้ง

- ราษฎรไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ คน มีสมาชิกได้ ๒๔ คน
- ราษฎรเกิน ๕๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน มีสมาชิกได้ ๓๐ คน
- ราษฎรเกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน มีสมาชิกได้ ๓๖ คน
- ราษฎรเกิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน มีสมาชิกได้ ๔๒ คน
- ราษฎรเกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ คนขึ้นไป มีสมาชิกได้ ๔๘ คน

- ความสังเกตว่า มีให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเพราะเหตุที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้าใน
การจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่มีผู้ได้รับเลือกตั้งครบจำนวนอีก ให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เว้นแต่
จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงสองในสามของจำนวนตามวรรคหนึ่ง

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการกระทำความผิดที่ห้ามของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองตำบลหรือผู้บริหารส่วนจังหวัด

๑ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา ๔ วรรค
สอง)

๒ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมี
คุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา (มาตรา ๕๕/๑)
- ๓ นอกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีราษฎรอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง และจะ
ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ ในกรณีที่มีขอลงสมัครบริหารส่วนจังหวัดดำรงตำแหน่งในคราว
ระยะเวลาสี่ปีให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระและเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อ
หนึ่งระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง (มาตรา ๕๕/๒)
- ๔ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา
๕๕/๑ เว้นแต่การนับอายุและการนับระยะเวลาของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอาจยื่นให้นับถึงวันแต่งตั้ง
(มาตรา ๕๕/๓)

/ที่พระราช

-๑๐-

สหรัฐอเมริกาหันมาให้ความสำคัญปัญหาการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ หรือ กบกับการขาดความเชื่อถือ
ของกรมบริหารงานของรัฐบาลในการแทรกแซงกลไกตลาด นักวิชาการจึงได้สนับสนุนแนวคิดในการลดการ
แทรกแซงกลไกตลาดของรัฐโดยการลดการกำกับดูแลและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การกำกับดูแล ทั้งนี้
ศาสตราจารย์ Stigler ได้วิเคราะห์ว่านโยบายของรัฐบาลในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ใช้แก้ไขปัญหาย่านเกิดจาก
กลไกตลาด (คือปัญหาความล้มเหลวของตลาด) ตามแนวคิดของสำนักคลาสสิก นั้นมีจุดมุ่งหลักโดยกลุ่ม
ผลประโยชน์บางกลุ่มในสังคมที่มีอิทธิพล ซึ่งกลุ่มผลประโยชน์ซึ่งแข่งขันกันเอง เพื่อจะก่อให้เกิดการกำกับ
ดูแลที่ตนต้องการ ซึ่งแนวโน้มส่วนใหญ่คือว่ากลุ่มผลประโยชน์ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวทางการ
กำกับดูแลมักจะเบียดเบียนผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหรือให้บริการและมีกิจกรรมบรร
ผลประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเอง ในขณะที่กลุ่มผู้บริโภคเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากกวากลับมี
อิทธิพลต่อการกำหนดแนวทางการกำกับดูแลน้อยมาก ดังนั้น ผลของการกำกับดูแลจึงมักเป็นการคุ้มครอง
ผู้ประกอบการเพิ่มเติมในตลาดเป็นส่วนใหญ่ การแทรกแซงของรัฐหรือการกำกับดูแลจึงต้องมีการวิเคราะห์ตาม
หลักการทางเศรษฐศาสตร์ โดยการอธิบายว่าการอธิบายว่าผู้ใดจะได้รับประโยชน์หรือการแทรกแซงการกำกับดูแล
รูปแบบของการกำกับดูแลคืออะไร และผลกระทบของการกำกับดูแลที่จะเกิดขึ้น

๔. ทฤษฎีการบริหารงานของรัฐ

ทฤษฎีการบริหารงานของรัฐกับแนวคิดว่า การที่รัฐเข้าไปแทรกแซงการดำเนินการของ
ภาคเอกชนที่เรียกว่า รัฐต้องเข้าไปกำกับดูแลเพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมหรือให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ
การกำกับดูแลยังทำให้การบริหารงานและการปฏิบัติงานของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิ
มากขึ้น โดยทั่วไป รัฐจะเข้าไปแทรกแซงการดำเนินการของเอกชนเพื่อให้การบริหารจัดการของรัฐดีขึ้น หรือ
ทำให้การกำกับดูแลของรัฐมีความยุติธรรมมากขึ้น โดยรัฐบาลในหลาย ๆ ประเทศได้มีความพยายามที่จะ
ปรับปรุงการควบคุมประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความโปร่งใสของกฎเกณฑ์การกำกับดูแลต่าง ๆ ที่ใช้ในการกำกับ
ดูแลในฐานะที่เป็นเครื่องมือหลักของรัฐบาลสิ่งหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ เพื่อสร้างให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด
ต่อสาธารณชนในประเทศ

โดยสรุป นอกจากที่ทฤษฎีพื้นฐานดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีทฤษฎีอื่นอีกที่พยายามอธิบาย
การเข้าแทรกแซงของรัฐ เช่น ทฤษฎีสถานที่ (Institutional Theory) ที่ให้ความสำคัญกับสถาบันที่ทำหน้าที่
กำกับดูแลและความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่นในสังคมและสังคม โดยมี การเพิ่มมุมมองทางด้านสังคมวิทยาเข้า
มาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ด้วย หรือทฤษฎีเศรษฐศาสตร์รัฐศาสตร์ (Political-Economic Theory) ที่ให้
ความสำคัญกับปัจจัยและมิติทางสังคมและการเมืองมากกว่าแนวคิดพื้นฐานหรือปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์
บนพื้นฐานของนักเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก ซึ่งทฤษฎีต่าง ๆ ที่อธิบายข้างต้นก็ยังมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่าง
ต่อเนื่องในวงวิชาการ

ภาคช่วย

บรรณาธิการร่วมวิชา กฎหมายจัดตั้ง อบท.

โดยวิทยากร อาจารย์ ภาณุ ทรัพย์ บรรณารักษ์

สรุปใจความโดยย่อ

กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แก้ไขใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้แก้ไข

- ๑ ทรบ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๖
- ๒ ทรบ เทศบาล (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๖
- ๓ ทรบ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๖

/ที่สหรัฐ

/สาระสำคัญ

-๑๒-

พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๖

จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเป็นไปตามกฎหมายเดิม กล่าวคือ

เทศบาลตำบล จำนวนสมาชิก ๑๒ คน

เทศบาลเมือง จำนวนสมาชิก ๑๘ คน

เทศบาลนคร จำนวนสมาชิก ๒๔ คน

ความสังเกตว่า มีให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเพราะเหตุที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้าในการจัดให้มีการ
เลือกตั้งใหม่มีผู้ได้รับเลือกตั้งครบจำนวนอีก ให้ถือว่าสภาเทศบาลนั้นประกอบด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่
จนกว่าจะครบอายุของสภาเทศบาล เว้นแต่จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงสองในสามของจำนวนตามวรรคหนึ่ง

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการกระทำความผิดที่ห้ามของสมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรี

- ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา ๕๕)
- ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้
(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง
(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น
ผู้บริหาร

ท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา (มาตรา ๕๕ ๒๕๒๖)

- นายกเทศมนตรีมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง และจะดำรงตำแหน่ง
ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้
- ในกรณีที่นายกเทศมนตรีดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระ และ
เมื่อได้
ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อหนึ่งระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
(มาตรา ๕๕ ๕๕๒๖)

รองนายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๕ ๒๕๒๖ เว้นแต่
การนับอายุและการนับระยะเวลาของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอาจยื่นให้นับถึงวันแต่งตั้ง (มาตรา ๕๕ ๒๕๒๖)

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๖

- จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- เขตเลือกตั้งการได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๑ เขตเลือกตั้ง (มาตรา ๕๕)
- กำหนดให้เขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง
- ๒ จำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่น

/ที่จำนวน

กำหนดให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนแต่ละ ๑ คน โดยเริ่มต้นที่จำนวนสมาชิก ๖ คน

๓. กรณีจำนวนราษฎรไม่ถึง ๒๕ คน กรณีหมู่บ้านใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรไม่ถึง ๒๕ คน ให้รวมหมู่บ้านนั้นกับหมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกันและเมื่อรวมกันแล้วจะมีราษฎรถึง ๒๕ คนเงินเขตเลือกตั้งเดียวกัน

๔. จำนวนสมาชิกกรณีจัดการเลือกตั้งใหม่ กรณีจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่เพราะเหตุที่ไม่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้ายังไม่ครบจำนวนอีกให้ถือว่าสมาชิกนั้นประกอบด้วยจำนวนที่มีอยู่จนกว่าจะครบอายุสภา เว้นแต่จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึง ๖ คน

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเจ้าและนาย

บรรยายไม่หัวข้อความ แนวทางการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น
โดยวิทยากร จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สรุปใจความได้ว่า

การร่างกฎหมาย มีหลักการร่างกฎหมาย คือ เป็นเรื่องการเขียนและการเรียบเรียงข้อความในรูปของกฎหมายหรือข้อบังคับที่กำกับหรือควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคมและของเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจรัฐ เพื่อเสนอให้ผู้อำนาจในการบัญญัติกฎหมายพิจารณาว่าจะประกาศใช้ร่างกฎหมายนั้นหรือไม่

แบบร่างกฎหมาย มี ๓ ลักษณะ

(๑) แบบร่างกฎหมายฉบับแรก

- เพื่อตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับใหม่
- เพื่อปรับปรุงกฎหมายใหม่โดยยกเลิกกฎหมายเดิม

(๒) แบบร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม

- เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกความในบทบัญญัติต่างของกฎหมายเดิม
- (๓) แบบร่างกฎหมายยกเลิก
- เพื่อยกเลิกกฎหมายที่บังคับอยู่โดยไม่มีการกำหนดบทบัญญัติมาใช้บังคับแทนกฎหมายเดิม

เดิม

อปท.สามารถตราข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ ในกรณีต่อไปนี้

(๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของ อปท. ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้ง อปท.

(๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้ อปท. ตราข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตราให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่น

โครงสร้างและรูปแบบของข้อบัญญัติท้องถิ่น

- ๑. บันทึกหลักการและเหตุผล
- ๒. ชื่อร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น

/๓ คำปรารภ

- ๓. คำปรารภ
- ๔. บทอาศัยอำนาจ
- ๕. วันที่ใช้บังคับข้อบัญญัติท้องถิ่น
- ๖. บทยกเลิก
- ๗. บทนิยาม
- ๘. บทรักษาการ
- ๙. บทบังคับ
- ๑๐. สภาพบังคับ
- ๑๑. บทเฉพาะกาล
- ๑๒. บัญชีท้ายข้อบัญญัติท้องถิ่น

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเจ้า

บรรยายไม่หัวข้อความ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
โดยวิทยากร อาจารย์ กฤษดา สมประสงค์

สรุปใจความได้ว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

๑. **มั่นคง** คือ ความมั่นคงปลอดภัยจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทุกระดับ

๒. **มั่งคั่ง** คือ มีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง

๓. **ยั่งยืน** คือ การเห็นชอบอย่างต่อเนืองของความเจริญ รายได้ คุณภาพชีวิต บนฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๕๑-๒๕๖๓ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

วิสัยทัศน์แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๓

หมวด ๒. นโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ หรือสอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

/กองจมา

ก่อนจะมาเป็นยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

พ.ร.บ.การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๓ "หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่าหน่วยงานที่เป็นของรัฐไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนหรือว่าในรูปแบบอื่นใด

"หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ" (๓) หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นนิติบุคคล หรือผู้บริหารท้องถิ่น....

มาตรา ๕ ให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่าสิบปี การประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติให้ทำเป็นประกาศพระบรมราชโองการและหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการจัดทำให้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ชาติทุกห้าปี (หากทบทวนก่อนถึงขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน)

มาตรา ๒๓ ให้ ครม. วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา ๒๕ ให้หน่วยงานของรัฐรายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวต่อสำนักงาน ภายในเวลาและตามรายการที่สำนักงานกำหนด

ผลกระทบก่อนการเปลี่ยนผ่านประเทศไทย ๒๐ ปี

๑. เศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ /เทคโนโลยี
 - สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยีเชิงพาณิชย์
 - สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้คนไทยปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
 - ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับจุดแข็งด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
๒. การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของเงินค่า เงินทุน
 - ธุรกิจต้องปรับตัวแข่งขันได้
 - ยกระดับการค้ากับคู่และการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศและบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. สังคมผู้สูงอายุ ปัญหาการรวม การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภค
 - โอกาสการขยายตลาดสินค้าและบริการเพื่อสุขภาพนำภูมิปัญญามาสร้างคุณค่าเพิ่ม
 - ปัญหาความเหลื่อมล้ำและค่าใช้จ่ายของวัยชราของสังคมอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจที่ไม่ดีประสงค์

๔. เติบโตด้านแรงงานมีความรู้/ผู้ประกอบการมากขึ้น
 - มาตราการค้ากับคู่และการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศและผลกระทบต่อแรงงานไทย
 - เติบโตมาจากการรองรับการเคลื่อนย้ายคนอย่างเสรีที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

/๕ การ

๕. การลดร้อน ดัชนีวิถี ธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ
 - สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม ยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและป้องกันฐานทรัพยากร รักษาความสมดุลของระบบนิเวศ
 - ปรับรูปแบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและทรัพยากรทั้งทางบก

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. เป้าหมาย ๔ มิติ
 - เศรษฐกิจ และสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน โดยใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก
๒. เป้าหมาย ๑๑ ปี
 - ระบบเศรษฐกิจเป็นชาติการค้า ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ รัฐวิสาหกิจ ต้องตอบสนองได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทั่วโลก
๓. เป้าหมาย ๑๕ ปี
 - ประชากรมีคุณภาพ และมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ สร้างความเท่าเทียมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๔. เป้าหมาย ๒๐ ปี
 - ประชากรมีคุณภาพ และมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ สร้างความเท่าเทียมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ภาคนาย

บรรยายไม่หัวข้อความ การศึกษากฎหมายควบคุมอาคาร
โดยวิทยากร อาจารย์ วีระพงษ์ บุญญาสุนทร

สรุปใจความได้ว่า

กฎออกกฎหมายควบคุมอาคารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
กรอบการตรากฎหมายควบคุมอาคารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๒ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิ หรือเสรีภาพของบุคคล ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระ หรือจำกัดสิทธิ หรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลไม่ได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง

- หลักความชอบด้วยกฎหมายของกฎออกกฎหมาย**
- มีอำนาจ
 - อยู่ภายในกรอบอำนาจ
 - ถูกต้องตามกฎหมาย
 - ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายให้สำหรับกระทำการนี้

โดยสุจริต

- โดยสุจริต
- ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
- ไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร
- ไม่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

การออกกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑) กฎกระทรวง ตามมาตรา ๓๖ ตรี

มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๙ มาตรา ๘ มาตรา ๘ ตรี มาตรา ๒๑ ตรี มาตรา ๓๑ (๒) มาตรา ๓๒ (๒) มาตรา ๓๒ ตรี มาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๔๑ วรรคสอง มาตรา ๔๒ วรรคสอง มาตรา ๔๓ วรรคสอง มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๔ วรรคสอง

(๒) ประกาศกระทรวง ตามมาตรา ๓๓

๒. คณะกรรมการควบคุมอาคาร

หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมอาคารกำหนด ตามมาตรา ๓๙ ตรี (๓๐)

๓. ราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า กฎซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น

กฎที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกควบคุมอาคารควบคุมอาคาร

ออกกฎหมายมาตรา ๔

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

- (๑) ประเภท ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน ขนาด เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร
- (๒) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้
- (๓) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคาร

/1๔) แบบ .

(๔) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการผลิตระบบประปา ก๊าซ ไฟฟ้า เครื่องกล ความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอย่างอื่น และการป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉินจนวาย

(๕) แบบ และจำนวนของห้องน้ำและห้องสุขา

(๖) ระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร เช่น ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การรับอากาศ การพอกอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๗) ลักษณะ ระดับ ความสูง เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร

อาคาร ๓๔

การนับเวลา

มาตรา ๒๕ กำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มีให้นับวันแรกแห่งระยะเวลาอันรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันหรือการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย แม้ในวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการสำหรับเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่บุคคลใดต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายหรือโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการสำหรับเจ้าหน้าที่ หรือวันหยุดตามประเพณีของบุคคลผู้นับคำสั่งให้ถือวาระระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันถัดไปถัดจากวันหยุดนั้น เว้นแต่กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ถึงลงวันที่สอง

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาพเขียนและนาม

นรมายไม่พร้อม

การประชุมคณะกรรมการในรัศมีภาค

โดยวิทยากร อาจารย์ รศ.ดร.สิริศ ประเสริฐสุข

สรุปใจความไว้ว่า

ประชุม (เตรียม) อาเซียน

- การเคลื่อนย้าย “สินค้า” “เงิน” “คน” อย่างเสรี
- “ตลาดร่วม และฐานการผลิตร่วม”
- แดจิงกู เติร์นาคใหม่?
- มีความเปลี่ยนแปลงไหม ตั้งแต่ที่ผ่านเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเมื่อ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘?
- ความเชื่อ (มายาคติ) หรือ ความจริง?

ความจริง

- สิ่งที่ดีกว่า บิด อยู่ ที่จริง เปิด ไปนานแล้ว
- สิ่งที่ดีกว่า จะเจ็ด อาจจะมี บิด อยู่

/อาเซียน .

- อาเซียนสามข้อตกลงของรัฐ กับ อาเซียนสามภาคโลกภาค
- อาเซียนไม่ได้ร่วมตัวกับ EU และไม่มีองค์กรเหนือชาติแบบ EU
- ต้องเข้าใจอาเซียนในฐานะเป็น “กระบวนการ” ที่ต่อเนื่อง

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) หรือ ประชาคมอาเซียน เป็นเป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศ รวมถึงให้อาเซียนมีความแข็งแกร่ง มีภูมิคุ้มกันที่ดี ในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ระดับโลก

คุณลักษณะของอาเซียน

- เน้นหลักการ ASEAN Way (วิถีอาเซียน)
- “ไม่แทรกแซง” (non-interference)
- ปรึกษาหารือ → สันติภาพ (consensus)
- เน้นการประนีประนอมในหลายระดับ
- ไม่บังคับ ไม่ผูกมัด เน้นความสบายใจ (comfort level)

ไทยในประชาคมอาเซียน

โอกาส

- ตลาดใหญ่ขึ้น ๓๐ ชาติ ๖๒๐ ล้านคน
- ผู้บริโภค-ชนชั้นกลางกำลังขยายตัว
- ดึงดูดการลงทุนจากภายนอก
- การแข่งขันกันทำ
- การลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน
- โอกาสสำหรับบุคลากรไทย
- โอกาสจากความเชื่อมโยง (connectivity) - logistics hub, regional headquarter

ความท้าทาย

- ภาคเกษตร - หากไม่สร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างแบรนด์ จะแข่งขันไม่ได้ + ต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต
- ภาคอุตสาหกรรม - ไม่สามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานหนาแน่น (labor intensive) → ต้องยกระดับอุตสาหกรรม และไปลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานหนาแน่นในประเทศเพื่อนบ้าน
- ภาคบริการ - ต้องยกระดับ
- ปัญหา - บุคลากรไทยไม่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ และไม่รู้จักภาษาเพื่อนบ้าน

ไทยพร้อมแต่ไหน

พร้อมระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับอาเซียนชาติอื่น

- ภาคเอกชนรายใหญ่มีความพร้อม แต่ SME ยัง
- ประชาชนมีความตื่นตัว (สูง)
- ภาครัฐยังล้าหลังปรับตัวช้ามาก

วาระประเทศไทย

- การประสานงานภายในประเทศระหว่างหน่วยงานต่างๆ
- การประสานกับภาคเอกชน และภาคประชาชน
- วางยุทธศาสตร์ประเทศไทยอย่างบูรณาการ
- การปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ (legal / regulatory reforms) เพื่อให้เป็นไปตามประชาคมอาเซียน
- การศึกษารายภาค (sectoral studies) และรายสินค้า (product studies)
- ประชาคมอาเซียนเป็นเพียงกรอบหนึ่งที่มีความสำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ ยังไม่ครอบคลุม เช่น WTO และ FTA กับประเทศอื่นอย่างจีน ญี่ปุ่น เกาหลี

ปลายปี ๒๕๕๘ ผู้นำอาเซียนร่วมลงนามใน “ปฏิญญา吉隆坡พร้อมก้าวด้วยอาเซียนปี ๒๕๖๘ มุ่งไปข้างหน้าด้วยกัน” (Kuala Lumpur Declaration on ASEAN ๒๐๒๘: Forging Ahead Together) ซึ่งกำหนดทิศทางความร่วมมือและเป้าหมายในการบูรณาการเสาหลักต่างๆ ของประชาคมอาเซียนในอนาคต ที่ประชุม ASEAN Summit ครั้งที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๕๘ ได้รับรองแผนงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒๕๖๔ เป็นแผนงานฉบับใหม่ มีองค์ประกอบหลักแห่งความร่วมมือ ๕ ประการ ได้แก่

- ๑ เศรษฐกิจที่มีการรวมตัวและเชื่อมโยงในระดับสูง (Highly Integrated and Cohesive Economy)
- ๒ ความสามารถการแข่งขัน นวัตกรรม และพลวัต (Competitive, Innovative and Dynamic ASEAN)
- ๓ ยึดชุมชน ครอบคลุม และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Resilient, Inclusive, People-Oriented and People Centered ASEAN)
- ๔ ราชอาณาจักรอาเซียนและรวมตัวรายสาขา (Enhanced Sectoral Integration and Cooperation)
- ๕ เป็นส่วนสำคัญของประชาคมโลก (Global ASEAN)

การเป็นประธานอาเซียนของไทย ๒๕๖๓

- Sustainability of Things (SoT)
- ๑) ศูนย์การแพทย์ทหารในอาเซียน
- ๒) ระบบโลจิสติกส์ในสถานการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ (DELSA)
- ๓) ค่าประกาศอาเซียนว่าด้วยขยะทะเล
- ๔) ๓R: Reduce, Reuse, Recycle

เราอยู่กันอย่างไร

- เข้าใจอาเซียนว่ามีต้น
- สนใจที่จะอ่าน "ตามกลไกตลาด" กับอาเซียน "ตามข้อตกลง"
- ทำความเข้าใจประวัติศาสตร์และความวัฒนธรรม และชาตินิยม
- ต้องเข้าใจถึงวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ

ความเป็นเอกฉันท์อาเซียน

- เข้าใจความแตกต่าง
- เน้นจุดร่วม
- ๑) คุณลักษณะร่วม (common characteristics)
- ๒) มรดกร่วม (common heritage)
- ๓) ปัญหาาร่วม (common problems)
- ๔) ศักยภาพร่วม (common potentials)

- เน้น "สปีดแห่งความร่วมมือ" ไม่ใช่เน้นแต่เพียง "การแข่งขัน"

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้าและบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ โดยวิทยากร อาจารย์จากกรมบัญชีกลาง

สรุปใจความได้ว่า

สรุปประเด็น ตามพระราชบัญญัติ การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักการและเหตุผล

- ๑ การจัดซื้อจัดจ้างมีการปฏิบัติตามเป็นมาตรฐานเดียวกัน - ทุกหน่วยงานภายใต้กฎหมายนี้ต้องดำเนินการเหมือนกันหมด โดยมี ความสอดคล้องความมาตรฐานสากลที่ใช้บังคับ
- ๒ มุ่งเน้นการเปิดเผยข้อมูลเพื่อความโปร่งใส และการแข่งขันอย่าง เป็นธรรม - มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้มีช่องทางเปิดเผยข้อมูลทุกขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ
- ๓ คำวินิจฉัยที่โปร่งใสการใช้จ่ายเงินสำคัญเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า ฯลฯ

พ.ร.บ. มี ๑๕ หมวด ๑๓๒ มาตรา ประกอบด้วย

- ๑ คำนิยาม
- ๒ บททั่วไป
- ๓ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

/๔ ประเด็นการ

/เพิ่มเติม

- เติบโต คำว่า "งานก่อสร้าง" มีการกำหนดรายละเอียดให้ครอบคลุมความหมาย ของงานก่อสร้างที่เคยมีการตีความไว้ตามมติ ครม. (หนังสือเวียน ๖๑๕๒๕๒)

- "ราคากลาง" มีการกำหนดให้ครอบคลุมการราคากลางตามกฎหมาย เพื่อกำหนดราคากลาง

- "เงินงบประมาณ" มีการกำหนดให้ครอบคลุมถึงเงินนอก งบประมาณ (เงินรายได้ที่ไม่ต้องส่งคลัง)

- "หน่วยงานของรัฐ" มีการกำหนดให้ครอบคลุมทุกหน่วยงาน ทั้ง องค์กรอิสระ

การบริหารพัสดุ

กำหนดหลักเกณฑ์ การรับ การรับพัสดุ การเบิกจ่าย การยื่น การ ตรวจสอบ การบำรุงรักษา และการจำหน่ายพัสดุ ให้เป็นไปตาม ระเบียบ ที่ รรล กำหนด

บทกำหนดโทษ

ผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ด้านการพัสดุ ปฏิบัติหรือ ละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือทุจริต ต้องระวางโทษจำคุก ๓ - ๑๐ ปี

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้าและบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา การบริหารความขัดแย้งในสังคมไทย การป้องกันและระงับความขัดแย้งโดยสันติวิธี

โดยวิทยากร อาจารย์ อีราวัฒน์ ฐิติวุฒินันท์

สรุปใจความได้ว่า

"ความขัดแย้งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ" เมื่อบุคคลมีเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายหรือความต้องการที่แตกต่างกัน และความแตกต่างเหล่านี้จะก่อให้เกิดเป็นความขัดแย้งต่อมาภายหลัง ความขัดแย้ง คือ ความต้องการที่แตกต่างกันหรือความไม่ลงรอยกัน อันเกิดจาก "ความคิดความเชื่อ ค่านิยมทัศนคติ บุคลิกภาพ เป้าหมาย ผลประโยชน์และทรัพยากร" อีกในขณะหนึ่ง ความขัดแย้งอาจเกี่ยวกับความไม่สามารถตัดสินใจอะไรบางอย่างได้อย่างหนึ่งได้

"ความขัดแย้ง" อาจเป็นการส่งเสริมการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความขัดแย้งให้เกิดผลดีสุด อาจจะมีประโยชน์หรืออาจมีโทษขึ้นอยู่กับวิธีการบริหาร ความขัดแย้งในระดับที่เหมาะสม จะช่วยกระตุ้นแรงจูงใจให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นส่วนหนึ่งในองค์กร เพราะช่วยกระตุ้นให้คนพยายามหาทางแก้ปัญหา

สาเหตุที่ทำให้มีปัญหามาขัดแย้งกัน

๑. ความคิดเห็น ความคิดเห็นที่ตรงกันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันได้อย่างราบรื่น แต่ถ้าความคิดเห็นไม่ลงรอยกันและฝ่ายหนึ่งไม่ยอมรับความคิดเห็นของอีกฝ่ายจะถูกถือ ความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้น

๔ คณะกรรมการ

- ๕ องค์กรสนับสนุนดูแลการจัดซื้อจัดจ้าง
- ๖ การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ
- ๗ การจัดซื้อจัดจ้าง
- ๘ งานจ้างที่ปรึกษา
- ๙ งานจ้างออกแบบ/ควบคุมงานก่อสร้าง
- การทำสัญญา
- การบริหารสัญญาและการตรวจรับพัสดุ
- การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการ
- การตั้งงาน
- การบริหารพัสดุ
- การยุทธวิธี
- บทกำหนดโทษ
- บทเฉพาะกาล

การจัดซื้อจัดจ้าง "การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุ"

นิยามศัพท์สำคัญ (มาตรา ๔)

"การจัดซื้อจัดจ้าง" หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุโดยการซื้อ จ้าง แลกเปลี่ยน หรือโดยนิติกรรมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"พัสดุ" หมายความว่า สินค้า งานบริการ งานก่อสร้าง งานจ้างที่ปรึกษา และงานจ้างออกแบบหรือ ควบคุมงานก่อสร้าง รวมทั้งการดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"สินค้า" หมายความว่า วิสดู ครุภัณฑ์ วัสดุน สิ่งปลูกสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ รวมถึงงานบริการที่ รวมอยู่ในสินค้านี้ด้วยแต่มูลค่าของงานบริการต้องไม่สูงกว่าของมูลค่า "สินค้า" นั้น

"บริการ" หมายความว่า งานจ้างบริการ งานจ้างแนะนำบริการ งานจ้างทำของและการรับขน "งานก่อสร้าง" หมายความว่า งานก่อสร้าง งานก่อสร้างสาธารณูปโภค หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นใด และ การซ่อมแซม ต่อเติม บำรุง รื้อถอน หรือการกระทำอื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน กับอาคาร สาธารณูปโภค หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ รวมถึงงานบริการที่รวมอยู่ในสินค้านี้ แต่มูลค่าของงานบริการต้องไม่สูงกว่ามูลค่า "งานก่อสร้าง" นั้น

"อาคาร" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างถาวรที่บุคคลเข้าอยู่อาศัยได้ เช่น อาคารที่ทำการ โรงพยาบาล โรงเรียน สนามกีฬา หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน รวมถึงงานอื่นๆซึ่งสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยสำหรับ "อาคาร" นั้น เช่น เสาธง รั้ว ท่อระบายน้ำ เป็นต้น ประปา ไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศ ลิฟท์ หรือเครื่องตกแต่ง

"สาธารณูปโภค" หมายความว่า งานที่เกี่ยวข้องกับการประปา การไฟฟ้า การสื่อสาร การโทรคมนาคม การระบายน้ำ การขนส่งทางท่อ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ทางราง หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓๑๑

๓๑๒

๒. แนวทางปฏิบัติ ผู้ที่มีแนวความคิดเห็นอย่างเดียวกัน ย่อมจะร่วมกันได้ แต่แนวทางปฏิบัติย่อมจะแตกต่างกัน เพราะการดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมาย ทุกคนย่อมแสวงหาแนวทางปฏิบัติที่เห็นคุณค่าเหมาะสม คนที่มีความคิดเห็นตรงกันในหลักการ อาจไม่เห็นด้วยกับวิธีปฏิบัติของอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้ ความขัดแย้งอาจจะเกิดขึ้นจากเหตุนี้ได้อีกทางหนึ่ง

๓. ผลประโยชน์ คือสิ่งที่ทุกคนต้องการหรือ ความพอใจของแต่ละคนความขัดแย้งกันเพราะผลประโยชน์มองเห็นได้ชัดเจนและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันมากที่สุด ผลประโยชน์เป็นมูลเหตุก่อให้เกิดความขัดแย้ง โดยเฉพาะผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการเมือง

ประเภทของความขัดแย้ง

- ความขัดแย้งภายในบุคคล (Intrapersonal Conflict) เกิดจากความไม่แน่ใจ ในการกระทำจึงได้สิ่งหนึ่งแล้วและได้สิ่งหนึ่งทางใด
- ความขัดแย้งระหว่างบุคคล (Interpersonal Conflict) การที่บุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่ว่า เรื่องความเชื่อ ทัศนคติค่านิยม บุคลิกภาพ หรือประสบการณ์ ส่งผลต่อพฤติกรรม การแสดงออก ทำให้บุคคลขัดแย้งในทางทันท่วงที หรือเกิดจากการ แข่งขัน

เข้าใจธรรมชาติและวิถีของมนุษย์

- ✓ มนุษย์คือการความเด่นและต้องการให้คนอื่นยกย่อง "เพราะมนุษย์มีความรู้สึกที่ตนเองสำคัญ"
- ✓ มนุษย์ไม่ชอบการล่าเหยื่อ มีนิสัยการเห็นแก่ตัวและเป็นผู้ที่เจ้าใจตัวเองเสมอ
- ✓ มนุษย์ต้องการให้คนอื่นเคารพและเห็นด้วยกับตน
- ✓ วิสัยของมนุษย์ไม่ชอบให้ใครมาโต้แย้ง โดยเฉพาะในวงสนทนา
- ✓ "เบนจามิน แฟรงกลิน (Benjamin Franklin) กล่าวไว้ว่า ถ้าหากได้แย้งหรือเถียง การพูดของผู้อื่น ท่านอาจจะชนะ แต่เป็นชัยชนะที่ว่างเปล่า และท่านจะไม่ได้รับอะไรจากอีกฝ่ายหนึ่งเลย"
- ✓ มนุษย์ทุกคนเป็นคนเห็นแก่ตัว นิยเห็นแก่ตัวและเห็นความสำคัญของตนเองมากกว่าผู้อื่น จะเห็นได้จาก การแสดงออก มักมุ่งไปในสิ่งที่ดีตนเอง สนใจและจะได้รับประโยชน์ก่อน
- ✓ มนุษย์อยากให้คนอื่นยอมรับว่าเป็นพวกเดียวกัน ไม่อยากถูกแยกออกจากกลุ่ม
- ✓ มนุษย์อยากให้คู่สนทนาสนใจตนเองมากกว่าสนใจผู้อื่น และชอบให้คนอื่นสนใจ
- ✓ มนุษย์ต้องการให้คนอื่นมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นเรื่อยๆ
- ✓ มนุษย์ต้องการให้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองไป หรือตีความได้
- ✓ ธรรมชาติของมนุษย์ชอบพูดมากกว่าที่จะคนอื่นพูด ควรเปิดให้แสดงความคิดเห็น
- ✓ มนุษย์ชอบให้คำปรึกษาและแนะนำคนอื่นมากกว่าที่จะรับคำแนะนำจากผู้อื่น
- ✓ มนุษย์ไม่ชอบการถูกควบคุม หรือการบังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนไปเพราะทำให้รู้สึกไม่สบายใจ เพราะมนุษย์ต้องการอิสระในการรับข้อมูลและตัดสินใจด้วยตนเอง
- ✓ มนุษย์ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงและมีต่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงในระยะแรก

วิธีจัดการกับความขัดแย้ง

๑. การแข่งขันหรือการเอาชนะ (Competition) เลือกที่จะแก้ไขด้วยการเอาชนะ ยึดตัวเองเป็นสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงความสูญเสียของผู้อื่น อาจใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แต่พฤติกรรมมีผู้เอาชนะจะทำให้เกิดผลลัพธ์ คือ "ชนะ-แพ้" (Win-Lose solution)
๒. การให้ความร่วมมือ (Collaboration) การแก้ไขความขัดแย้ง โดยคำนึงถึงประโยชน์ทั้งสองฝ่ายด้วยวิธีการที่ก่อให้เกิดฝ่ายหนึ่งพอใจซึ่งกันและกันคือ "ชนะ-ชนะ" (Win-Win Solution)
๓. การหลีกเลี่ยง (Avoiding) การแก้ไขความขัดแย้ง โดยการ ไม่สู้กับปัญหาและไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาไม่สนใจความต้องการของตนเองและผู้อื่นพยายามวางตัวอยู่นิ่งๆด้วยความขัดแย้ง โดยเชื่อว่าความขัดแย้งจะคลี่คลายเองเมื่อเวลาผ่านไป ทำให้เกิดผลลัพธ์ (Lose-Lose solution)
๔. การยอมรับ (Accommodation) การแก้ไขความขัดแย้ง มุ่งสร้างความพอใจให้กับอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการเอาใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับ แม้ตัวเองจะไม่เห็นด้วยทำให้เกิดผลลัพธ์ (Lose-Win solution)
๕. การประนีประนอม (Compromising) การแก้ไขความขัดแย้ง ในลักษณะที่มีจุดยืนระหว่างกลางของการเอาใจตนเองและเอาใจผู้อื่น ในรูปแบบการเจรจาต่อรองที่มุ่งเน้นให้ทั้งสองฝ่ายมีความพอใจบ้างและยอมเสียสละบ้าง เป็นการพบกันครึ่งทาง (Some Win Solution/Some Lose solution)

วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๓

(ถูกส่งตัวกลับคืนสังกัด เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคใช้หลักวิธีคิดโรดโรมา โดโรด-๑๔)

ช่วงที่ ๒ สัปดาห์แรก

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคผ่าน

ลงทะเบียน/ปฐมฤกษ์

หัวข้อปฐมฤกษ์

โดย นายศุภมิตร ศาสตร์ (ผอ.โครงการ)

สรุปใจความได้ว่า

๑. การลงกาย ให้นักเรียนตามที่กำหนด (วันจันทร์ ชุดดำ/วันอังคารและพฤหัสบดี ชุดไทย หรือมีนักศึกษา วันพุธ,ศุกร์ และเสาร์ ชุดนักศึกษา)
๒. โครงการกลุ่ม ให้เตรียมนำเงินหรือบัตรเงินสด ในวันอังคารที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓
๓. การดูงาน จะพาไปดูงานที่เกี่ยวข้องกับด้านกฎหมาย ณ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิเศษ คือ เทศบาลเมืองห้วย
๔. การสอบในวันสุดท้าย เป็นแบบเขียน มี ๕ ข้อ เนื้อหาในตารางเรียน

/วันที่

/๕๖๓

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา เทคนิคการเจรจาต่อรอง

โดยวิทยากร อาจารย์ รศ.ศัทธา ศะวิวัฒน์

สรุปใจความได้ว่า

ความขัดแย้ง เป็นสาเหตุหนึ่งของความเครียดในองค์กร ความขัดแย้งเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น อาจหาหาข้อดีร่วมกันได้ กล่าวคือเมื่อไรก็ตามที่คนตั้งแสดงคนหรือสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในระดับที่สำคัญ ผลที่สุดก็คือเกิดความขัดแย้งขึ้น ดังนั้น ความขัดแย้งสามารถเกิดขึ้นระหว่างบุคคลหรือ ระหว่างกลุ่มก็ได้ ซึ่งส่วนใหญ่มาจากข้อขัดแย้งหรือการมีอยู่อย่างจำกัดหรือการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การมีจุดยืน โดยบุคคลหรือกลุ่มเชื่อว่าตนเองมีเหตุผลที่จะให้บรรลุเป้าหมายของตนแตกต่าง ขัดแย้งจากบุคคล หรือกลุ่มอื่น จึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งและแสดงการเป็นปฏิปักษ์ต่อกันโดยตรง หรือโดยวิธีอ้อมก็ได้

นิยามของความขัดแย้ง ความขัดแย้งเป็นกระบวนการที่ฝ่ายหนึ่งรับรู้ว่าอีกฝ่ายหนึ่งกระทำ การหรือคิดที่จะกระทำทำให้เกิดผลกระทบลบต่อผลประโยชน์ของฝ่ายตน จากนิยามดังกล่าวสรุปได้ว่า ความขัดแย้ง ประกอบด้วย

- (๑) มีผลประโยชน์ตรงกันข้ามระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม
- (๒) ยอมรับการอยู่ตรงข้ามกัน
- (๓) แต่ละฝ่ายต่างเชื่อว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะขัดขวางผลประโยชน์ของตนเองฝ่ายตน และ
- (๔) มีการกระทำเพื่อให้เกิดการขัดขวางดังกล่าวขึ้นจึง

ข้อแนะนำ ๑๐ ประการในการเจรจาต่อรองเพื่อความเข้าใจ

- ๑) เตรียมการ ทำการบ้าน หากต้องการผลลัพธ์อะไร ไม่จำเป็นต้องการค้นคว้าให้ได้อีกฝ่าย ต้องการอะไร หรือการเจรจาต่อรองที่หาไม่ได้ก็เตรียมการ ของเวลาตามที่หาต้องการ ในระหว่างการเตรียมการของงาน ให้วินิจฉัยด้วย ถ้าหาไม่ได้ก็เตรียมการ ของเวลาตามที่หาต้องการ ในระหว่างการเจรจาต่อรอง อาจได้จากการเลือกสรรจากที่บางสนใจ
- ๒) ลดการรับรู้ที่ต่างกัน สิ่งที่หาเข้าใจอาจแตกต่างกันสิ่งที่มีอีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจ อย่าคิดว่าหาความรู้ ความเข้าใจผู้อื่น ให้ถามเขาเพื่อหาข้อได้ใจใช้จากเขา (อีกฝ่ายหนึ่งจะได้ทำให้หาเข้าใจมากขึ้น หรือ แม้ใจ ความเข้าใจใจ) และความตั้งใจของกันจะได้รับการอธิบาย หรือฝ่ายหนึ่งจะได้
- ๓) การรับฟัง การฟังอย่างตั้งใจ ทำให้การเจรจาต่อรองประสบความสำเร็จ ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้พูดหาทุก (ถ้าหาพูดเกิน ๕๐% แสดงว่า หาฟังยังไม่เพียงพอ) ในกระบวนการเจรจาต่อรอง ความเงียบจะ ทำให้ใจคนในอีก บางครั้งบางคราว เราจำเป็นต้องรวบรวมความคิดเรื่องต่างๆของเรา ก่อนที่จะเจรจาต่อไป อย่าพยายามพูดมากเกินไป
- ๔) จดบันทึก หากต้องรู้ว่าจะหาเงินอยู่จุดไหน จึงได้คิดสามารถตกลงกันได้ สิ่งที่ยังคงอยู่ ก็จะต้องแก้ปัญหา อย่าใช้เพียงการจ่ายยามเดียว ให้จบบันทึก และสรุปข้อตกลงของหาไว้ในสมุดบันทึก

/๕๖๓

๑) สร้างสรรค์ การปิดกั้นและวิจารณ์ทำให้ลิดลิดกันความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มใจให้เวลาสำรวจความแตกต่าง วิธีการพิเศษที่จะแก้ปัญหาหรือการเจรจา อย่าให้มีการวิจารณ์ผลการทำงานหรือความคิด การเจรจาต่อรองที่มุ่งเน้นได้ประโยชน์ จากการไม่คิดค้นความคิดสร้างสรรค์

๒) ช่วยเหลือฝ่ายตรงข้าม นักเจรจาต่อรองที่ดีต้องยอมรับว่าปัญหาของอีกฝ่ายหนึ่ง ก็เป็นปัญหาของตัวเองเช่นกัน เอาใจเราไปใส่ใจเขาบ้าง ค้นหานหาทางแก้ปัญหาที่ตนเองมีความต้องการของทุกคน ไม่ว่าเรื่องใด การเจรจาต่อรองจะตกลงไม่ได้ ถ้าไม่ช่วยเหลือกันสนับสนุนกัน

๓) การเจรจาต่อรอง หลีกเลี่ยงการให้เปล่าโดยที่ไม่มีสิ่งแลกเปลี่ยนตอบแทน อย่างน้อยก็ ต้องให้ได้ชื่อเสียงหรือผลตอบแทนที่กลับคืนมา หลีกเลี่ยงการเจรจาที่ฐานคิด สิ่งที่ดีมีค่าอันน้อยสำหรับท่าน แต่อาจมีคุณค่ามากกว่าสำหรับผู้อื่น สิ่งที่ดีมีคุณค่ามากกว่าสำหรับท่าน แต่อาจมีคุณค่าอันน้อยสำหรับผู้อื่น

๔) อยู่อย่างใจกว้าง การยอมใคร่อย่างเร็วจะเป็นผลทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมากขึ้น ไม่จำเป็นจะต้องไปขอโทษใครเงินการส่วนตัว การยอมให้ไปแลกสถานการณื ท่านจะประสบความสำเร็จดีกว่ายอมให้ฝ่ายตรงข้ามรับ จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามสงสัย ฝ่ายตรงข้ามจะอภิปรายออกนอกประเด็น หรือเปลี่ยนแปลงเพื่อปกป้องตนเอง เป้าหมายที่ต่างกันนี้อาจมีข้อสงสัยได้

๕) หลีกเลี่ยงการยื่นคำขาด การเรียกร้องที่สูงเกินไป อีกฝ่ายหนึ่งจะต่อสู้ ผลลัพธ์ก็คือ จะไม่มี แต่ปัญหาว่ากัน หลีกเลี่ยงการยึดมั่นฝ่ายอื่น เมื่อท่านเสนอเงิน ๒ ท่านเลือก อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่ได้ตามที่เขาปรารถนา

๖) กำหนดเส้นตายที่เป็นไปได้ การเจรจาต่อรองส่วนมากใช้เวลาเกินกำหนด เพราะไม่มีกำหนดเวลาไว้แน่นอน การกำหนดเวลาที่ชัดเจนซึ่งทั้งสองฝ่าย จะช่วยทำให้ประหยัดเวลา เวลาจะทำให้ท่านเห็นคุณค่าของการอภิปรายและส่งเสริมให้ทั้ง ๒ ฝ่ายยอมความและเจรจาต่อรองกัน เพื่อให้ตรงกับเวลา

ภาคบ่ายและเย็น

บรรยายในหัวข้อวิชา รัฐธรรมนูญเพื่อการปฏิรูปกฎหมายของไทยเปรียบเทียบ

โดยวิทยากร อาจารย์ รศ.พัฒนา เรืองใจดี

สรุปใจความได้ว่า

รูปแบบในการปฏิรูปกฎหมายไทยในอดีตและปัจจุบันมีพัฒนาการมาอย่างไร ครอบคลุมและแนวทางการปฏิรูปกฎหมายในปัจจุบันเพื่อความรู้ทางทฤษฎีและหรือในข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับงานร่างกฎหมายคือ รูปแบบ เทคนิค ขั้นตอนและวิธีการร่างกฎหมาย ซึ่งนักกฎหมายเข้าไปเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน การร่างกฎหมายจึงเป็นหัวข้อใหญ่ที่สำคัญ ซึ่งในการเรียนการสอนระดับมหาวิทยาลัยไม่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการร่างกฎหมายซึ่งเป็นส่วนสำคัญ เราจึงควรเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการและการให้ความเห็นทางกฎหมายเพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการกฎหมายของประเทศชาติในอนาคต

การปฏิรูปกฎหมายที่ผ่านมามีการ/แนวทางการปฏิรูปกฎหมาย ดังนี้

๑. การพัฒนาหลักการเนื้อหาการบังคับกฎหมาย
๒. กระบวนการในการบังคับใช้กฎหมาย

/๑๖

/๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา การจัดทำแผนการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่น

โดยวิทยากร อาจารย์ สัจจิต พวงนาค

สรุปใจความได้ว่า

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบังคับ ระเบียบ ข้อบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งตราขึ้นโดยองค์การส่วนท้องถิ่น

“องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
- พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประจุมหาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕

/๕๖๓

รายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑. การกำหนดผู้รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่หรือพนักงานผู้รับผิดชอบในการสำรวจและประเมินสภาพปัญหาหรือเงื่อนไข ในรูปคณะทำงาน/บุคคลผู้ได้รับมอบหมาย
๒. การสำรวจและประเมินสภาพปัญหาอย่างรอบด้านและมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้รับผลกระทบ ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการสำรวจและประเมินสภาพปัญหาหรือเงื่อนไขที่เกิดปัญหาอย่างรอบด้านและมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ให้ครอบคลุมกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบและวิเคราะห์กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในผลกระทบและหาข้อมูล รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมมากที่สุด เพื่อรับทราบปัญหาที่เป็นจริงหรือ หนึ่งนั้น
๓. การคัดเลือกปัญหาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้รับผิดชอบคัดเลือกปัญหา โดยจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน พระราชบัญญัติการสาธารณสุขได้อำนาจในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นไว้
๔. การตรวจสอบบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นิติกรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่า มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้อำนาจในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นในเรื่องที่เป็นปัญหาหรือไม่ เพราะหากไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจไว้ ก็ย่อมออกข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้นไม่ได้ หรือถ้ามีบทบัญญัติเกี่ยวข้อง แต่มีได้บัญญัติให้ ครอบคลุมถึงขนาดนั้นที่ไม่สามารถออกข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้นได้ เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพิจารณา ศึกษาบทบัญญัติแห่งกฎหมายเสมอ ก่อนที่จะตราข้อกำหนดของท้องถิ่น
๕. การเสนอให้ความเห็นชอบในการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบเสนอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ความเห็นชอบในการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่เห็นชอบเป็นอันว่าการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นดังกล่าวเป็นอันยุติเรื่อง
๖. การแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบให้มีการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อดำเนินการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น ทั้งนี้ องค์ประกอบ ของคณะกรรมการจะต้องมีนักวิชาการ เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือบุคลากรที่มีความรู้หรือวิชาการเรื่องนี้ๆ ด้วย
๗. การดำเนินการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น คณะกรรมการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นดำเนินการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น ซึ่งความ ข้อมูลที่สำรวจได้จากข้อ ๒ มาประกอบกรพิจารณาด้วย
๘. การรับฟังความคิดเห็น/การประชาพิจารณ์ องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นอาจดำเนินการโดย
 - สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ ความต้องการในการแก้ปัญหาและความเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นที่จะกำหนด ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ
 - เปิดประชาพิจารณ์โดยการจัดประชุมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นที่จัดทำขึ้น
๙. การพิจารณาร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นมีอำนาจในการเสนอร่างข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาข้อกำหนดของท้องถิ่น โดยพิจารณาเป็น ๓

วาระ คือวาระรับหลักการ วาระแปรญัตติ และวาระให้ความเห็นชอบ หากสภาท้องถิ่นไม่เห็นชอบ ร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้นก็ยังคงมีผลต่อไป แต่ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

๑๐. การพิจารณาของสภาท้องถิ่นของข้อกำหนดของท้องถิ่น กรณีเทศบาล เมื่อสภาเทศบาลได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติ

ในกรณีเทศบาลตำบล ให้ประธานสภาเทศบาลตราเทศบัญญัติไปมีอำนาจเอาเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

ในกรณีเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร ให้ประธานสภาเทศบาลส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วย ให้สภาเทศบาลพิจารณาใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีมติเห็นชอบด้วย ถ้าสภาเทศบาลมีมติเห็นชอบด้วยเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกสภาเทศบาลที่มีอยู่ ให้ประธานสภาเทศบาลตราเทศบัญญัติฉบับนี้เพื่อยกเทศบัญญัติมาใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติ และแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบต่อไป แต่ถ้าสภาเทศบาลไม่ยินยอมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีมติเห็นชอบด้วยเทศบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกสภาเทศบาลที่มีอยู่ ให้ร่างเทศบัญญัติฉบับนี้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป

- กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอร่างเทศบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังนายอำเภอ พิจารณาดังนามให้ความเห็นชอบ ถ้านายอำเภอไม่เห็นชอบด้วย ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาใหม่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืนมา

ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาเห็นชอบร่างเทศบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล มีมติเห็นชอบร่างเทศบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชุมที่มีอยู่ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลออกประกาศเป็นเทศบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยไม่ต้อง ความเห็นชอบจากนายอำเภอ

๑๑. การประกาศใช้ข้อกำหนดของท้องถิ่น เมื่อข้อกำหนดของท้องถิ่นได้มีการลงนามจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ให้องค์ประกอบ ส่วนท้องถิ่นประกาศใช้ เพื่อให้มีผลใช้บังคับในเขตท้องถิ่นนั้น โดยกฎหมายได้กำหนดวิธีการไว้เพื่อให้มีผลใช้บังคับ ว่าให้ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปเรียบร้อยแล้ว การกำหนดให้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือกำหนดให้ต้องติดประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นกรณีข้อยกเว้น ข้อยกเว้น หรือ สิบห้าวัน หรือ สามสิบวัน แล้วแต่กรณี

๑๒. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อกำหนดของท้องถิ่น เมื่อองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นได้มีการประกาศใช้บังคับข้อกำหนดของท้องถิ่นแล้ว ต้องดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อแจ้งให้ประชาชนเกิดความเข้าใจถึงเนื้อหาของสาระของ ข้อกำหนดของท้องถิ่นรวมทั้งเหตุผลความจำเป็นในการบังคับใช้ข้อกำหนดของท้องถิ่นดังกล่าว

ภาคท้าย

บรรยายในหัวข้อวิชา การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและการนำไปปฏิบัติ โดยวิทยากร อาจารย์ ไพฑูริย์ โพธิ์สุวรรณ

สรุปใจความได้ว่า

ยุทธศาสตร์ (กลยุทธ์) หมายถึง แผนปฏิบัติการโดยรวมเพื่อให้มีขึ้นเพื่อบำบัดหรือป้องกันเพื่อประลบนผลสำเร็จในธุรกิจ หรือเพื่อบรรลุเป้าหมาย เช่น เพื่อความก้าวหน้าของหน่วยงาน ส่วน ยุทธวิธี (กลยุทธ์) หมายถึงวิธีการในระดับรายละเอียดซึ่งนำมาใช้เพื่อดำเนินตามแผน ยุทธศาสตร์หรือแผนกลยุทธ์ที่วางไว้แล้ว คำว่า แผนยุทธศาสตร์ (แผนกลยุทธ์) แปรมาจาก strategic plan ส่วนคำว่า การวางแผนยุทธศาสตร์ (การวางแผนกลยุทธ์) ก็แปลมาจาก strategic planning นอกจากนี้ เมื่อตรวจสอบในฐานข้อมูลภาษาอังกฤษ พบคำว่า tactical planning ซึ่งแปลได้ว่า "การวางแผนยุทธวิธี" ("การวางแผนกลยุทธ์") หมายถึงการวางแผนระดับย่อยลงมาจากแผนยุทธศาสตร์ (แผนกลยุทธ์) อีกชื่อหนึ่ง

ยุทธศาสตร์ จึงเป็นการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์นโยบาย แยกแยะให้เห็นองค์ประกอบนโยบาย คือ สิ่งที่มีอำนาจตัดสินใจว่า จะทำ

นโยบาย ดังนี้

๑. Regulation คือ ข้อห้าม ได้แก่ ออกประกาศขอความร่วมมือ ออกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ มีบทโทษ
 ๒. Distribution คือ การกระจาย ทุกคนได้เท่าเทียมกัน
 ๓. Redistribution คือ ให้อีกที ช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษแก่ผู้มีสิทธิเอื้อเอื้อต่อคนอื่น ข้อตั้งระวัง คือมีมาตรฐาน ผู้มีสิทธิไม่ตกหลัง
 ๔. Institution คือ สถาบันเครือข่าย เป็นนโยบายสร้างเครือข่าย
- ยุทธศาสตร์โลก**
๑. ไม่มีความยากจน
 ๒. ไม่มีผู้หิวโหย
 ๓. เรื่องสุขภาพ
 ๔. การศึกษา
 ๕. ความเท่าเทียมกันในทางเพศสภาพ
 ๖. น้ำสะอาด
 ๗. พลังงาน
 ๘. การเติบโตทางเศรษฐกิจในวงกว้าง
 ๙. โครงสร้างพื้นฐาน
 ๑๐. การลดความเหลื่อมล้ำ
 ๑๑. เมืองที่มีความยั่งยืน
 ๑๒. การบริโภคและผลิตที่มีความสำนึกถึงผู้บริโภค
 ๑๓. การเปลี่ยนแปลงภาวะอากาศโลก

๑๔. ความหลากหลายทางชีวภาพ น้ำ
 ๑๕. ความหลากหลายทางชีวภาพ บุค
 ๑๖. สันติสุข / สมานฉันท์
 ๑๗. ความร่วมมือ/เครือข่ายในการพัฒนายุทธศาสตร์ของประเทศไทย
 - ๑ ความมั่นคง / ทางด้านบริหาร
 - ๒ ความมั่นคงในรูปแบบใหม่
 - ๒ ๑ โรคระบาด
 - ๒ ๒ ก่อการร้าย หรือ อาชญากรรม
 - ๒ ๓ กบฏกบฏ
 - ๒ ๔ ยาเสพติด
 - ๒ ๕ ค้ายาเสพติด
 - ๓ พัฒนาศักยภาพของมนุษย์
 - ๔ ความเท่าเทียม อาทิเช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ
 - ๕ คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๖ การพัฒนาคุณภาพของการบริหารจัดการของภาครัฐ
- แผนยุทธศาสตร์ Thailand ๔.๐**
- ๑ การคมนาคมและโลจิสติกส์ (การขนส่ง)
 - ๒ การวิจัย เพื่อพัฒนา เศรษฐกิจและพาณิชย์
 - ๓ การพัฒนาพื้นที่เฉพาะ
 - ๔ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคหัวหน้าและนาย
บรรยายในหัวข้อวิชา ประเด็นสำคัญตามสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยวิทยากร อาจารย์ ก.เกียรติคุณ คร.ธราปาน บุญกล้า

สรุปใจความได้ว่า

แนวคิดทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ (The contingency approach) ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์นี้เป็นแนวคิดการบริหารจัดการที่ผู้บริหารจะปฏิบัติซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แนวคิดซึ่งเป็นทางเลือกของผู้บริหารในการกำหนดโครงสร้างและระบบควบคุมองค์กร โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และลักษณะต่าง ๆ ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อดำเนินงานขององค์กร หรือเป็นการจัดการที่องค์กรที่มีลักษณะแตกต่างกันซึ่งต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และต้องใช้วิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกันด้วย ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์เป็นการประสมประสานแนวคิดในการบริหารจัดการที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

(๑) แนวคิดแบบดั้งเดิม

(๒) แนวคิด

- (๖) แนวคิดเชิงปฏิบัติการ
- (๗) แนวคิดเชิงวิภาษ
- (๘) แนวคิดเชิงระบบ

สรุปหลักการของการบริหารโดยสถานการณ์

๑. ถือว่าการบริหารจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์
๒. ผู้บริหารจะต้องพยายามวิเคราะห์สถานการณ์ให้ดีที่สุด
๓. เป็นการผสมผสานแนวคิดระหว่างระบบปิดและระบบเปิด และยอมรับหลักการของทฤษฎีระหว่างทุกส่วนของระบบจะต้องสัมพันธ์และมีผลกระทบซึ่งกันและกัน
๔. สถานการณ์จะเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจ และรูปแบบการบริหารที่เหมาะสม
๕. คำวินิจฉัยเรื่องดีหรือไม่และความต้องการของบุคคลในหน่วยงานเป็นหลักมากกว่าที่จะแสวงหาวิธีอื่นใดก็ตามมาใช้ในการทำงาน โดยใช้ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในการพิจารณาด้วย
๖. เน้นให้ผู้บริหารรู้จักใช้การพิจารณาความแตกต่างที่มีอยู่ในหน่วยงาน

การเปลี่ยนแปลงมักถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติวิสัยที่สามารถ เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา โดยพื้นฐานถือเป็นเรื่องธรรมดาที่มี ลักษณะค่อยเป็นค่อยไป หรืออาจเกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน ที่เป็นผลของการกระทำของบุคคลที่ตกอยู่ในภาวะความผันผวน ของสถาบันการเงินโลก วิกฤตทางการเมือง สภาพสังคมที่วุ่นวาย ซึ่งมีทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น จะเรียกว่า การพัฒนา ส่วนการ เปลี่ยนแปลงที่เลวลงกว่าเดิม จะเรียกว่า ไม่มีการพัฒนา ดังนั้น การเรียนรู้และทำความเข้าใจในสาเหตุและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง การมีความรู้สึกที่วิกฤตการเปลี่ยนแปลงขององค์การ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงให้เกิดประสิทธิภาพ องค์การจึงต้องมีการออกแบบโครงสร้างใหม่ที่มีความยืดหยุ่น มีกลไกในการกำหนดวัฒนธรรมองค์การ การกำหนดกระบวนการผลิต การใช้ทรัพยากรในการผลิตและปฏิบัติงาน การบริหารผู้ปฏิบัติงานในสภาพตลาดในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้มีความพร้อมในการ บริหารส่วนการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งในปัจจุบันและอนาคตถือว่าการเปลี่ยนแปลงมีนัยสำคัญต่อการสร้างความเข้มแข็งและ การสร้างเสถียรภาพขององค์การ

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา การจัดหาผลประโยชน์ในทรัพย์สินของ อปท.
โดยวิทยากร อาจารย์ ว่าที่ รศ.เบญจรงค์ สมตะ

สรุปใจความได้ว่า

การจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สิน คือ กรณีที่ อปท มีทรัพย์สินอยู่แล้ว จะใช้หรือไม่ใช้ ในราชการก็ได้ แล้วนำไปจัดหาประโยชน์เพื่อหารายได้เข้าบำรุง อปท. โดยวิธีการให้เช่า

วัตถุประสงค์และที่มาของการจัดหาประโยชน์

๑. เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน
๒. อปท. หากรูปแบบมีฐานะเป็นนิติบุคคล
๓. การกำหนดแนวรายได้ ของ อปท. ตามกฎหมาย

/ข้อสังเกต

ข้อสังเกต

- ถ้ามีบุคคลใดขอใช้ประโยชน์ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างซึ่งไม่ใช่การเช่า ของ อบจ. /เทศบาล ต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ มท ว่าด้วยการพัสดุ ร้อย ๑๕๕ โดยต้องได้รับอนุญาตจากสภาท้องถิ่นและให้ผู้นาจังหวัดฯ อนุมัติ

ถ้าผู้เช่าทรัพย์สินสาธารณะ เว้น มท ว่าด้วยการจัดหาระยะสั้น เป็น อปท. ด้วยกัน ก่อน เขา อปท. ที่เช่าต้องปฏิบัติตามระเบียบ มท ว่าด้วยการพัสดุ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเช่าด้วย

เช่าทรัพย์สินอื่นถืออะไร

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๓๗ "อันว่าเช่าทรัพย์สินอื่น สัญญา ซึ่งบุคคลหนึ่งเรียกว่า ผู้ให้เช่า ตกลงจะให้บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า ผู้เช่า ได้ใช้หรือได้รับประโยชน์อันใดอย่างใดอย่างหนึ่งชั่วระยะเวลาอันมีจำกัดและผู้เช่าตกลงจะให้ค่าเช่าเพื่อการนั้น"

ความหมายของคำว่า ทรัพย์สิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- มาตรา ๑๓๗ ทรัพย์สิน หมายความว่า วัตถุสิ่งของ
- มาตรา ๑๓๘ ทรัพย์สิน หมายความว่า ทรัพย์สินที่ทรัพย์สินไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้

สาระสำคัญของสัญญาเช่า

- เป็นสัญญาสองฝ่าย
- ผู้ให้เช่าตกลงให้ผู้เช่าได้ใช้หรือได้รับประโยชน์ทรัพย์สินที่เช่า
- ผู้เช่าตกลงให้ค่าตอบแทน
- เป็นสัญญาที่มีระยะเวลาจำกัด
- เป็นสัญญาที่มีมุ่งการการค้าในทรัพย์สิน

ทรัพย์สินที่มีอำนาจจัดหาประโยชน์

ทรัพย์สินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของ อปท.
- ทรัพย์สินซึ่ง อปท. มีสิทธิครอบครอง
- ทรัพย์สินของหน่วยงานอื่นที่อนุญาตหรือถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.
การจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของ อปท. มีอยู่ ๓ ลักษณะ
(๑) การให้เช่าสิ่งสาธารณทรัพย์ทั่วไป เช่น ตลาด อาคารพาณิชย์ ที่ดิน ห้องเช่า สิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ตามระเบียบข้อ ๖

(๒) การให้เช่าที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะถาวร ตามระเบียบข้อ ๗
(๓) การให้เช่าสิ่งสาธารณทรัพย์ เช่น รถยนต์ เสิ่นท์ เครื่องจักรกลต่าง ๆ ตามระเบียบข้อ ๒๕

/ชั้นตอน

ขั้นตอนการดำเนินการจัดหาประโยชน์ (ไม่ใช่ว่าทั้งหมดทำที่ทรัพย์สิน)

การแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาประโยชน์ ประกอบด้วย

- ผู้บริหารท้องถิ่นที่จัดหาประโยชน์ (ประธานกรรมการ)
- ผู้แทน อปท. ที่จัดหาประโยชน์
- ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และ ผู้ทรงคุณวุฒิ (กรรมการ)
- จำนวนตามความเหมาะสม

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดหาประโยชน์

๑. กำหนดประโยชน์ลอบแนเงินต้นค่าของค่าเช่าให้เช่าช่วงหน้าไว้
๒. กำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ ส่วนนี้มาก่อนเช่าและต่ออายุสัญญาเช่า ดังนี้
 - หลักเกณฑ์การเช่าและการต่ออายุสัญญาเช่า
 - ระยะเวลาการให้เช่าและต่ออายุสัญญาเช่า
 - อัตราค่าเช่า
๓. กำหนดค่าตอบแทนการต่ออายุสัญญาเช่า การให้เช่าช่วง การโอนสิทธิการเช่า และการเปลี่ยนผู้ให้เช่า
๔. ประโยชน์ความข้อ ๓ ต้องไม่ต่ำกว่าที่ คณะกรรมการจัดหาประโยชน์กำหนด เว้นแต่ มีเหตุจำเป็นให้ คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติโดยเสียงข้างมากในวันเป็นกรณี

การดำเนินการจัดหาประโยชน์

๑. คำดำเนินการให้เช่าโดยวิธีประมูล
 - มีกำหนดไม่เกิน ๓ ปี ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ
 - มีกำหนดเกิน ๓ ปี ให้สภาท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

ข้อควรระวังไม่ประมาท => ถ้ามีความจำเป็น/เพื่อประโยชน์ของทางราชการ การดำเนินการ => ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอสภาท้องถิ่นเห็นชอบ

๒. ให้สัญญาเช่าความแก่แล้วหรือทรัพย์สิน

ข้อควรระวัง => ไม่อาจทำสัญญาเช่าตามแบบได้และจำเป็นต้องร่างใหม่ การดำเนินการ => อปท. ส่งร่างสัญญาเช่าไปให้ สบจ. อธิการสูงสุดพิจารณา เว้นแต่เคยผ่านการพิจารณาแล้ว

ภาคบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา การวิเคราะห์กฎหมายด้วยวิธีการทางเศรษฐศาสตร์
โดยวิทยากร อาจารย์ รศ.ศ.คณพล จันทร์หอม

สรุปใจความได้ว่า

ความหมายของเศรษฐศาสตร์ คือ วิชาที่ศึกษาถึงการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ความหมายของนิติศาสตร์ คือ วิชาที่ศึกษาถึงการป้องกันและแก้ไขข้อขัดแย้งในสังคมด้วยวิธีทางกฎหมาย

/เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ กับ ธุรกิจ

เศรษฐกิจ => มองภาพรวมของภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ จำนวนเป็นภาคใหญ่ ๆ
ธุรกิจ => มองในระดับจุลภาค จำนวนเป็นส่วนย่อย ๆ

ธุรกิจ กับ กฎหมาย

- => ธุรกิจมีบทบาทต่อกฎหมาย
 - Bitcoin
- => กฎหมายมีบทบาทต่อธุรกิจ
 - ลงเสริม
 - ท ร บ ย้านวยความสะดวก
 - ค่ากับดูแล
 - ท ร บ หลักทรัพย์สิน
 - ความคุ้ม
 - ท ร บ ยาสู่ท/ท ร บ ยาส่งผิดให้โทษ

การนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้วิเคราะห์กฎหมาย
=> นำหลักการของการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดมาวิเคราะห์และใช้กฎหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและประโยชน์ในภาพรวม

ทรัพย์สิน กับ ธุรกิจ

Coase Theorem

- ⇒ เจ้าของจะยอมโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้แก่บุคคลอื่น เมื่อเห็นว่าค่าตอบแทนจากการโอนสิทธิมีค่ามากกว่าทรัพย์สินของตน
- ⇒ ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต้องการโอนทรัพย์สินเมื่อเห็นว่าค่าตอบแทนที่ได้จะมากกว่าทรัพย์สินมากกว่าค่าตอบแทนที่เสียไป
- ⇒ นำหลักการนี้ใช้เพื่อวิเคราะห์ว่าถ้าใครมีความเสียหายน้อยกว่าก็ควรรับผิดชอบเสียหายนั้นไป

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา คุณธรรม จริยธรรม ของนักกฎหมาย
โดยวิทยากร อาจารย์ สมศักดิ์ ศษยธัมม

สรุปใจความได้ว่า

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
รัฐต้องจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรม และจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงาน หรือลูกจ้างอื่นของรัฐเพื่อป้องกันภารกิจและประพฤติชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

/รัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๗๖ บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐจัดเป็นหลัก

ในการกำหนดประมวลจริยธรรม

มาตรฐานจริยธรรม มีดังนี้

- ๑. ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ๒. ซื่อสัตย์สุจริตมีจิตสำนึกที่ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ๓. มีเมตตาในสิ่งที่ดีถูกต้องชอบธรรม
- ๔. ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งและมีจิตสาธารณะ
- ๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- ๖. ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
- ๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ

คุณธรรม

สภาพคุณงามความดี หรือสิ่งที่ดีถูกต้อง ดีงาม เป็นสิ่งกำกับจิตใจ มีผลเชิงพฤติกรรมและสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ลักษณะคุณธรรม

- => ศาสนธรรม
- => จริยธรรม จรรยา
- => นิตยธรรม (กฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ)
- => หลักธรรมวินัย
- => วัฒนธรรม
- => คุณธรรม/ค่าสอนประจำตนเอง

จริยธรรม

หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม หรือ ระบบการกระทำที่ดี ละเว้นความชั่ว

ระบบ

หมายถึง สิ่งสาเหตุที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำ และผลของการกระทำหรือไม่กระทำนั้น ตลอดจนกระบวนการเกิดและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านั้นด้วย

องค์ประกอบจริยธรรม

- ๑. เป็นความประพฤติ
- ๒. สะท้อนความนึกคิดและจิตสำนึก
- ๓. เกิดการกระทำดี ไม่มุ่งให้เกิดผลร้าย
- ๔. สร้างผลดีแก่ตนเองและผู้อื่น

ฯ/ประจำประจำ

เป้าประสงค์ของรางวัลแห่งชาติ

- ๑. จัดและเปิดโอกาสการทุจริตและประพฤติชอบในวงราชการเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ซื่อสัตย์สุจริต อดทนอดกลั้นและตั้งมั่นในความดี ในการปฏิบัติราชการ
- ๒. สร้างจิตสำนึกในการประพฤติดีชอบ ให้ยึดมั่นในหลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ความสุจริต ซื่อตรง เที่ยงตรง เป็นกลาง ไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงการปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ประหยัดเกิดความสุข มีความภาคภูมิใจ มีความภาคภูมิใจในคุณงามความดีของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อประชาชน และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๓. เพื่อทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ เชื่อมั่น และไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ รวมถึงตั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในทุกระดับ

การรับรางวัลแห่งชาติ

จุดเน้น

- => การละเว้นการใช้ประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่
- => มโนสุจริต
- => ความพร้อมรับผิด
- => ความเปิดเผยและโปร่งใส

คำนิยามรางวัลแห่งชาติของรัฐ

- => เป็นคุณธรรมประจำใจที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
- => พึงยึดถือเพื่อปฏิบัติกิจงานภาครัฐ
- => บังเกิดผลตามแนวทางการปฏิบัติระบบบริหารราชการ
- => มุ่งสร้างคุณประโยชน์สูงสุด

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา หลักกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองของโยนเปรียบเทียบกับ โดยวิทยากร อาจารย์ ดร.มาโนช นามเดช

สรุปใจความได้ใจ

หลักกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

- ▶ ๑. รูปแบบและภาพรวมของกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
- ▶ ๒. ความเป็นกลาง
- ▶ ๓. การรับฟังความคิดเห็นก่อนคำสั่งทางปกครอง
- ▶ ๔. การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง

/รูปแบบ

รูปแบบและภาพรวมของกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองไทย เฮอร์มันน์ เฮอร์มันน์

เยอรมัน

- ▶ รัฐบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องทางปกครองแบบสหพันธ์ ค.ศ. ๑๙๗๖
- ▶ กฎหมายเฉพาะต่างๆ / ในระดับมลรัฐ
 - กฎหมายว่าด้วยกฎการ ค.ศ. ๑๙๗๘
 - รัฐบัญญัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยสงคราม ค.ศ. ๑๙๕๕

ไทย

- ▶ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗
- ▶ กฎหมายเฉพาะต่างๆ
- ▶ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๖

ฝรั่งเศส

- ▶ ประมวล กน ว่าด้วยการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและหน่วยงานทางปกครอง (CRPA) (๑ มค ๒๐๑๖)
- ▶ เดิม แยกอยู่ใน กม ต่างๆ และแนวคำวินิจฉัย
- ▶ นัก กน เห็นว่า การทำประมวล กน วิ ปกครอง เป็นเรื่องมีตรรกะชัด
- ▶ รัฐบัญญัติ ลว ๑๗ กค ๑๙๗๘ ว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารราชการ
- ▶ รัฐบัญญัติ ลว ๑๓ กค ๑๙๗๙ ว่าด้วยการระบุเหตุผลประกอบ คส ปค
- ▶ รัฐธรรมนูญ ลว ๒๘ พย ๑๙๕๓ ว่าด้วยการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานทางปกครองและ

ผู้รับบริการ

- ▶ รัฐบัญญัติ ลว ๑๒ เม ๒๐๐๑ ว่าด้วยสิทธิของ ประชา ในกรณีติดต่อสัมพันธ์กับหน่วยงานทางปกครอง (ปรับปรุงบัญญัติเพิ่ม/ใช้บังคับกับ กบป ๒๕๖๒)

พรณวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗

- ▶ มาตรา ๓๐ ในกรณีคำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงหรือกระทบผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน
- ▶ ความับรรคหนึ่งมีให้นามไว้ซึ่งคำสั่งในกรณีดังต่อไปนี้เป็นต้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นยกย่องอื่น
 - (๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบผลประโยชน์สาธารณะ
 - (๒) เมื่อจะมีผลถึงหรือกระทบถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่กำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองที่จะลาข้อออกไป
 - (๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้กระนั้นเองได้ให้ไว้คำขอ คำให้การหรือคำแถลง
 - (๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

ฯ/เมื่อเมื่อ

- (๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ▶ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ถือโอกาสตามกรณหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

คำสั่งทางปกครองที่ต้องมีอารัมภบท

- ▶ คำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิ
- ▶ คำสั่งทางปกครองที่ก่อสิ่งผิด
- ▶ คำสั่งทางปกครองทั่วไป
- ▶ คำสั่งที่เป็นดุลพินิจโดยแท้
- ▶ คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง/ความหมาย

- ▶ การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง (Le recours administratif) เป็นวิธีการที่ผู้ได้รับผลกระทบหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งหรือการกระทำของฝ่ายปกครองใช้สำหรับยื่นข้อโต้แย้งหรือ
- ข้อเรียกร้องต่อฝ่ายปกครองเพื่อขอให้ฝ่ายปกครองดำเนินการยกเลิกถอนระงับยับยั้งหรือแก้ไขคำสั่งหรือการกระทำของฝ่ายปกครองดังกล่าว

การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง/วัตถุประสงค์

- ▶ (๑) อดภาระคดีที่จะขึ้นสู่ศาล
- ▶ (๒) ให้ความคุ้มครองทาง กน แก่ประชาชน
- ▶ (๓) ส่งเสริมการควบคุมตรวจสอบภายในฝ่ายปกครอง

การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง/ระบบของกรอุทธรณ์

- ▶ (๑) ระบบอุทธรณ์เมื่อเลือกหรือระบบอุทธรณ์มีบังคับ
- ▶ (๒) ระบบอุทธรณ์บังคับ

วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้าและบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา อิทธิพลของรัฐธรรมนูญต่างประเทศที่มีต่อรัฐธรรมนูญไทย โดยวิทยากร อาจารย์ ดร.มาโนช จุมปา

สรุปใจความได้ใจ

วัตถุประสงค์การที่ทนายหา

/๑ เสร็จสร้าง

- ๑ เสริมสร้างให้นักกฎหมายท้องถิ่น ระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ มีวิสัยทัศน์ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมไทย
- ๒ เสริมสร้างให้นักกฎหมายท้องถิ่น ระดับชำนาญการชำนาญการพิเศษ มีทัศนคติที่สร้างสรรค์ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม
- ๓ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายหลักที่นักกฎหมายท้องถิ่นต้องรู้ รวมทั้งมีความรู้กฎหมาย เฉพาะที่แต่ละกลุ่มต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๔ เสริมสร้างทักษะที่จะใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่นักกฎหมายท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตเนื้อหาการบรรยายตามหลักสูตร

- ๑ แนวความคิด ความเป็นมาของอิทธิพลรัฐธรรมนูญนิยม
- ๒ หลักนิติธรรม
- ๓ สิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
- ๔ การลงโทษประหารชีวิต
- ๕ องค์การทางการเมืองตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ
- ๖ ระบบการเลือกตั้งแบบมีส่วนร่วม
- ๗ การศึกษาวิเคราะห์ประเด็นของอิทธิพลรัฐธรรมนูญต่างประเทศที่มีต่อรัฐธรรมนูญไทย

๑. แนวความคิด ความเป็นมาของอิทธิพลรัฐธรรมนูญนิยม

รัฐธรรมนูญนิยม (Constitutionalism) คือ แนวคิดในการร่างรัฐธรรมนูญที่มีหลักการเรื่องการจัดอำนาจของรัฐ โดยจำกัดอำนาจรัฐให้มีเท่าที่กฎหมายให้ไว้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ป้องกันไม่ให้เกิดรัฐที่ใช้อำนาจตามอำเภอใจ (to prevent arbitrary government)

ความเ็นมาของแนวคิดรัฐธรรมนูญนิยม

- รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา เป็นอนุสาวรีย์กฎหมายมหาชน
- รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา เน้นหลักการแบ่งแยกอำนาจรัฐ จำกัดอำนาจรัฐ

สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญนิยม

- ๑ รับรองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๒ สร้างเสถียรภาพของรัฐสภา
- ๓ ควบคุมการใช้อำนาจของรัฐ

๒. หลักนิติธรรม

สังคมที่ชอบธรรม คือ สังคมที่ใชกฎหมายเป็นหลักในการปกครอง (Rule of Law) ใชกฎหมายเป็นหลักในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม ไม่ใช่สังคมที่มีบุคคลเดียวหรือคณะบุคคลเป็นใหญ่ (Rule by men) เป็นผู้ใช้อำนาจโดยอำเภอใจโดยปราศจากการควบคุม

- Rule of Law คือ หลักนิติธรรม
- Legal State คือ หลักนิติรัฐ (นิติรัฐ vs รัฐตำรวจ)

/ผู้ปกครอง .

"ผู้ปกครองที่แท้จริงในนิติรัฐ คือ กฎหมายที่รัฐสภาตราขึ้นและประกาศใช้โดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญองค์กร และเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้อยู่ในลำดับขั้นสูงค่าอย่างไรก็ตาม หากจะที่จะกล่าวถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ตามอำเภอใจไม่"

สาระสำคัญหลักนิติรัฐ

- ๑ การกระทำขององค์กรของรัฐทุกองค์กรจะต้องมีกฎหมายเป็นรากฐาน และการใช้อำนาจนั้นต้องชอบด้วยกฎหมาย คือ ต้องกระทำตามวิธีการ รูปแบบ วัตถุประสงค์กฎหมายที่กำหนดไว้
- ๒ หากรัฐหรือองค์กรของรัฐฝ่าฝืนกฎหมายที่ตนตราขึ้นจะต้องมีโทษและกระบวนการที่บุคคลสามารถทำให้การกระทำหรือการใช้อำนาจนั้นไร้ผลไป และหากเกิดความเสียหายแก่บุคคลบุคคลก็สามารถเรียกให้รัฐหรือองค์กรของรัฐชดใช้ค่าเสียหายได้

หลักความชอบด้วยกฎหมายในนิติรัฐ

ในนิติรัฐการกระทำของรัฐทุกอย่างต้องชอบด้วยกฎหมายและมีการควบคุมความไม่ชอบด้วยกฎหมายของกรกระทำของรัฐด้วย

๓. สิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

หลักกฎหมาย, เรื่อง การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน คำวินิจฉัย, กกล. ไม่ใช่ผู้แทนของประชาชน จึงไม่อาจตัดสินคดีได้และมาตรา ๒๓ รัฐธรรมนูญ ใช้บังคับไม่ได้ตลอดมา ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๘มาตรา ๒๓ ใหม่ ตัดสิทธิผู้ไปเลือกตั้ง ๘ ประการ ๔ กลุ่มทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น คือ

- ๑ สิทธิในการคัดค้านการเลือกตั้ง
- ๒ สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้ง
- ๓ สิทธิในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
- ๔ สิทธิในการเข้าชื่อเสนอถอดถอน

กลไกในการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของกรกระทำทางนิติบัญญัติ คือ การให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายที่ตราขึ้นขึ้นก่อนและหลังการประกาศใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญจะเป็นเครื่องช่วยในการตรวจสอบกฎหมายนั้นตราขึ้นมาจากมติสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินขอบเขตที่กฎหมายให้หรือไม่

๔. การลงโทษประหารชีวิต

"มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีกฎหมายที่กฎหมายบัญญัติ การทรมาน ทรนกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการใด ๆ ที่มิชอบด้วยรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้"

/การลงโทษ .

*การลงโทษโดยการประหารชีวิตควรเลิกหรือไม่ หรือเปลี่ยนวิธีประหารเป็นวิธีอื่น
"ถ้าแก้ไขกฎหมายให้มิโทษเสียผู้ชดเชยผู้ฆาตกรจะจริง จะถือว่าเป็นการลงโทษที่โหดร้ายทารุณขัดมาตรา ๒๘ หรือไม่"

- ❖ มี ๑๐๖ ประเทศ ที่ไม่มีกฎหมายโทษประหารชีวิตแล้ว
 - ❖ มี ๗ ประเทศ ที่อนุญาตให้ใช้โทษประหารชีวิตได้ ก็คือเม็กซิโกอาชญากรรมรุนแรงในบางสถานการณ์ อย่างเช่น ผู้ที่ก่ออาชญากรรมในช่วงที่เกิดสงคราม
 - ❖ มี ๒๕ ประเทศที่มีกฎหมายโทษประหารชีวิต แต่ไม่ได้ประหารใครมานาน้อย ๓๐ ปีแล้ว และมีนโยบาย หรือพันธะสัญญาที่มีความเป็นทางการว่า จะไม่ใช้โทษนี้
 - ❖ มี ๔๖ ประเทศ ซึ่งยังคงมีโทษประหารชีวิต และมีการประหารชีวิตอยู่ หรือไม่ก็ได้มีการประกาศอย่างเป็นทางการว่า จะไม่ใช้โทษนี้
- วิธีการประหารชีวิตที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันนี้โลกนี้**
- ๑. การมีศรัทธาซึ่งเข้าร่างกาย
 - ๒. การมีน้ำยาพิษ
 - ๓. การรมแก๊ส
 - ๔. การแขวนคอ
 - ๕. การยิงเป้า

คำถามชวนคิด ประเทศไหนควรยกเลิกโทษประหารชีวิต เพื่อเห็นทางความแนวสิทธิมนุษยชนหรือไม่ ?

๕. องค์การทางการเมืองตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ

หลักการแบ่งแยกอำนาจ

มงคลดีเออ มีนเศรษฐีว่า รัฐและรัฐมีอำนาจอยู่ ๓ อย่าง

- ๑ นิติบัญญัติ
- ๒ บริหาร
- ๓ ตุลาการ

แบ่งแยกอำนาจเพื่อไม่ให้อำนาจรวมอยู่ที่องค์กรเดียว เพราะอาจมีการอ้างอำนาจ และใช้อำนาจโดยไม่ชอบได้ การแบ่งอำนาจก็เพื่อให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลกันและกัน อำนจอันยิ่งอำนาจ

ประเภทของหลักการแบ่งแยกอำนาจ

- ๑ การแบ่งแยกอำนาจแบบไม่เคร่งครัด (limited separation of powers system) บางครั้งเรียกว่า การแบ่งแยกอำนาจแบบจำกัด เกิดขึ้นในประเทศที่มีรูปแบบการปกครองแบบรัฐสภา โดยองค์กรที่ใช้อำนาจแต่ละองค์กรจะใช้อำนาจบ้างเป็นครั้งเป็นครั้ง แต่ก็สามารถมีอำนาจใช้บ้างอย่างอื่นได้ บุคคลสามารถดำรงตำแหน่งซ้อนทับกันในแต่ละองค์กรที่ใช้อำนาจได้ และมีการถ่วงดุลซึ่งกันและกันอย่างมาก

/๒ การแบ่งแยก .

- ๒ การแบ่งแยกอำนาจแบบเคร่งครัด (complete or strict separation of power) บางครั้งเรียกว่า การแบ่งแยกอำนาจแบบเด็ดขาด ความเห็นซึ่งในการเข้าไปใช้อำนาจขององค์กรที่ใช้อำนาจอื่นมีน้อย แต่ขององค์กรที่ใช้อำนาจมีความเป็นอิสระจากองค์กรอื่นค่อนข้างมาก และการดูแลและควบคุมกันมีน้อย

การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญ และการมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารของตนเอง เป็นการขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจหรือไม่ และเป็นการขัดต่อการเป็นรัฐเดี่ยวของประเทศไทยหรือไม่ ?

๕. ระบบการเลือกตั้งแบบมีส่วนร่วม

ระบบการเลือกตั้ง มี ๒ ระบบ ดังนี้

- ๑ ระบบการเลือกตั้งเสียงข้างมาก (majoritarian system)
- ๒ ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน (proportional system or PR)

การเลือกตั้งแบบทางเลือก

มีการกำหนดว่าในการเลือกตั้งรอบแรกที่เป็นการเลือกตั้งเสียงข้างมากแต่ขาดคะแนน จะให้ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกไว้ล่วงหน้า หากผู้ใดลงคะแนนเสียงเลือกที่ไม่ได้คะแนนมากที่สุดในรอบแรกจะโอนคะแนนนั้นไปให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนที่ได้ ทำให้การเลือกตั้งเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว

การเลือกตั้งแบบสัดส่วน

เป็นระบบการเลือกตั้งที่นำคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงถูกเลือกมาคำนวณเพื่อคำนวณสัดส่วนของที่นั่งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยจะมีการกำหนดคะแนนมาตรฐานสำหรับตัดสินผลการเลือกตั้งในแต่ละที่นั่งในเขตเลือกตั้ง ซึ่งปกติใช้กับการเลือกตั้งที่มีผู้แทนไม่มากกว่าหนึ่งคน (multi-member districts)

ระบบการเลือกตั้งแบบมีส่วนร่วม

นอกจากการมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแล้ว ไ้แนวคิดใหม่ที่น่าสนใจ คือ Primary Vote การเลือกตั้งขั้นต้น ชวนคิดว่า ไทยนำมาจากต่างประเทศ แล้วเหมือนกันต่างประเทศหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

รูปแบบการปกครอง (forms of government) คือ การจัดรูปแบบโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์กรทางการเมือง ที่เรียกว่า รัฐสถาบันในความหมายอย่างกว้าง อำนาจหน้าที่มีร่วมกันระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทางการเมือง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประมุขแห่งรัฐ ความสัมพันธ์ระหว่างประมุขแห่งรัฐหรือรัฐกับรัฐสภา ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับคณะรัฐมนตรี เป็นต้น

รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สำคัญ มีอยู่ ๓ ระบบ ได้แก่ แบบรัฐสภาแบบประธานาธิบดี และแบบกึ่งประธานาธิบดี

๗. การศึกษาวิเคราะห์ประเด็นของอิทธิพลรัฐธรรมนูญต่างประเทศที่มีต่อรัฐธรรมนูญไทย

การเปรียบเทียบข้อเหมือนและข้อแตกต่างของรัฐธรรมนูญอังกฤษกับสหรัฐอเมริกา

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของแต่ละประเทศที่บังคับใช้เพื่อเป็นการจัดระเบียบบริหารราชการ ควบคุมให้ประเทศนั้นเกิดความสงบเรียบร้อย ซึ่งทุกประเทศทั่วโลกมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ทั้ง

/ประเทศ .

ประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย รวมถึงประเทศที่ปกครองระบอบเผด็จการ เพื่อใช้เป็นหลักหรือเป็นแนวทางในการบริหารประเทศ หลายคนมักจะสงสัยว่าคำว่า "กฎหมายรัฐธรรมนูญ" และ "รัฐธรรมนูญ" แยกต่างกันอย่างไร ผู้เขียนขออธิบายดังนี้ กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายกลุ่มหนึ่งที่ว่าด้วยการจัดองค์กรของรัฐและการใช้อำนาจอธิปไตย ส่วนรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐเป็นรายฉบับๆ ไป เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ "กฎหมายรัฐธรรมนูญ" และไม่เรียกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ส่วนในความหมายอย่างแคบ "รัฐธรรมนูญ" ต้องมีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร และไม่ใช่อะไรที่เรียกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะ "กฎหมายรัฐธรรมนูญ" มีความหมายกว้างกว่าและเป็นรูปแบบลายลักษณ์อักษรหรือจารึกประเพณีก็ได้ รัฐธรรมนูญในปัจจุบันนั้นมิได้เป็นลักษณะลายลักษณ์อักษร และลักษณะไม่เปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์ โดยที่ลักษณะไม่เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากจะใช้หลักของจารึกประเพณีการปกครองแล้ว กฎหมายทุกตัวที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง ย่อมถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญด้วย

ลักษณะของข้อเหมือนและข้อแตกต่างของรัฐธรรมนูญอังกฤษกับสหรัฐอเมริกา โดยลักษณะที่มีความเหมือนกันเป็นสิ่งสำคัญ คือ ทั้งสองประเทศมีการใช้ระบบการปกครองที่มีความเป็นประชาธิปไตย มีการจัดการเลือกตั้ง เพื่อเลือกผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารในการบริหารประเทศ ซึ่งทั้งสองประเทศมีสถาบันหลักที่สำคัญคล้ายกัน คือ มีสถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร และสถาบันตุลาการ ที่มีความเชื่อมโยงกันและกัน

ในส่วนของลักษณะที่มีความแตกต่างกันของรัฐธรรมนูญ พบว่าข้อแตกต่างของระบบของรัฐธรรมนูญของทั้งสองประเทศนี้หลายประการ คือ ประเทศอังกฤษ มีการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งเรียกว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญอังกฤษ เพราะอังกฤษเป็นประเทศที่มีรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร แต่อังกฤษได้สร้างกฎหมายการปกครองประเทศที่เป็นมรดกสำคัญ ซึ่งยังไม่เห็นในโลก คือ ระบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาขึ้น ซึ่งมีประเทศต่าง ๆ จำนวนมาก ต่างพากันใช้ระบบนี้ภายใต้ความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันของ ๓ สถาบันหลัก ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกา มีการใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเรียกว่า รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา เป็นรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร เน้นให้เห็นหลักสำคัญของหลักการปกครองประเทศและ กลไกที่นำไปสู่รัฐธรรมาธิปไตยโดยได้ยึดมั่นมั่นคง และยังคงทำให้ปัจจุบันนี้ดีกว่าประเทศ ส่วนใหญ่ในโลก มีลักษณะความแตกต่างของรัฐธรรมนูญของทั้งสองประเทศ ดังนี้

๑ ประเทศอังกฤษเรียกรัฐธรรมนูญของตนเองว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญอังกฤษ ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกา เรียกว่า รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายความแตกต่างทั้งสองคำนี้แล้วว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายกลุ่มหนึ่งที่ว่าด้วยการจัดองค์กรของรัฐและการใช้อำนาจอธิปไตย ส่วนรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐเป็นรายฉบับๆ ไป

๒ ถึงแม้จะต่างชื่อเรียก ประเทศอังกฤษเป็นประเทศที่มีรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพราะ อังกฤษใช้รัฐธรรมนูญที่จารึกประเพณีเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ แต่อังกฤษก็ใช้มีการออกกฎหมายต่าง ๆ ขึ้นไว้วันๆมากมาย เพียงแต่ไม่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญ ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร ที่ยังใช้บังคับอยู่ยาวนาน และเก่าแก่ที่สุดในโลก

๓ กฎหมายรัฐธรรมนูญอังกฤษคือรัฐธรรมนูญที่มีชีวิต เพราะ หลักการปกครองต่าง ๆ ไม่ได้ถูกรวมกันเป็นรัฐธรรมนูญเฉพาะ แต่กระจายอยู่ตามกฎหมายต่าง ๆ และคำพิพากษาต่าง ๆ รวมทั้งธรรมเนียม

/ปฏิบัติ

ปฏิบัติที่ สืบต่อกันมาจนกลายเป็นจารีตประเพณี จึงมีความยืดหยุ่นสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เสมือนเป็นวิถีชีวิต ส่วนรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาถือเอาหลักเขียน เพราะเขียนขึ้นอย่างเรียบง่ายไม่กำหนดรายละเอียดมากมาย สิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นเพียงหลักการกว้างๆ เท่านั้น และเปิดช่องเอาไว้ เพื่อให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมได้ตามสมควร

๔ หลักการสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญอังกฤษ คือ อังกฤษมีรูปแบบการปกครองเป็นรัฐเดี่ยวในการใช้อำนาจนิติบัญญัติกฎหมาย ผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ พระมหากษัตริย์ สภาขุนนาง และสภาสามัญ พระราชบัญญัติของรัฐสภาถือเป็นกฎหมายสูงสุดไม่มีกฎหมายใดมีอำนาจเหนือกว่า และที่สำคัญคือ อังกฤษใช้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยแบบรัฐสภาภายใต้พระมหากษัตริย์เป็นประมุข ส่วนหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา คือ สหรัฐอเมริกามีรูปแบบการปกครองเป็นสหพันธรัฐ มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐบาลมลรัฐกับรัฐบาลกลาง มีการแบ่งแยกอำนาจโดยมีอิสระกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ของรัฐบาลกลางเพื่อรักษาความเป็นกลางในการจำกัดอำนาจของรัฐบาล และสหรัฐอเมริกาใช้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี

๕ ประเทศอังกฤษมีนายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร และมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ รัฐสภาอังกฤษมีอำนาจหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมาย จึงแบ่งออกเป็น ๒ ภาค ได้แก่ สภาสามัญชน เป็นสภาที่มาจากจากการเลือกตั้ง และสภาขุนนาง เป็นสภาที่ไม่ได้เลือกตั้งจากประชาชน แต่มาจากการสืบเชื้อสายและการแต่งตั้งขึ้น ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกามีประธานาธิบดีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารและเป็นประมุขของประเทศ ฝ่ายนิติบัญญัติประกอบด้วย ๒ ภาค วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทั้งสองสภามาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน

๖ ประเทศอังกฤษมีสถาบันหลักที่สำคัญ ๓ สถาบัน แตกต่างกันที่ไม่ได้มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ระหว่างกันอย่างเด็ดขาด ทั้งในแง่ตัวบุคคล และในแง่ของบทบาทและหน้าที่ ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการกำหนดให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกันของแต่ละฝ่ายเอาไว้อย่างสมดุล และมีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญของทั้งสองประเทศจะมีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ เนื่องจากบริบทของแต่ละประเทศ ไม่ว่าจะเป็น สภาผู้แทนราษฎร ลักษณะประชากร วัฒนธรรม จารีตประเพณี รวมทั้งวิถีชีวิตในการปกครองของแต่ละประเทศย่อมมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทำให้การกำหนดกรอบหรือกฎหมายเพื่อบังคับใช้ในบริบทนั้นๆ ย่อมต้องบัญญัติขึ้นตามบริบทของแต่ละประเทศ และต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชน ถ้าการบัญญัติกฎหมายเป็นไปอย่างถูกต้องและยุติธรรมจะเป็น ก่อให้เกิดความสงบสุขของประเทศ ก่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของประชาชน ความสงบสุขของสังคม ความเจริญรุ่งเรืองของชาติบ้านเมือง และสุดท้ายก็จะทำให้ประเทศชาติพัฒนาและดำรงอยู่อย่างมั่นคงสืบไปสาละวนของนานาประเทศ บนพื้นฐานของสิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียมกัน

/ชวสิทธิ์

ช่วงที่ ๒ สัปดาห์ที่ ๒
วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้าและบ่าย
บรรยายในหัวข้อวิชา ศึกษานโยบายและตรวจร่างสัญญาของสำนักงานอธิการสูงสุด
โดยวิทยากร อาจารย์ นารี ศักดิ์เสถียร
สรุปใจความไว้ว่า

สัญญาของรัฐ ในความหมายโดยกว้างคือสัญญาหรือข้อตกลงที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้สัญญา ซึ่งก่อให้เกิดความผูกพันในรายละเอียดและเงื่อนไขข้อตกลง หรือก่อให้เกิดความผูกพันทางกฎหมาย สำนักงานอธิการสูงสุดเป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายโดยกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีให้รับผิดชอบในการตรวจพิจารณาสัญญาของรัฐมาอย่างยาวนานตั้งแต่สมัยที่สำนักงานอธิการสูงสุดยังเป็นกรมอัยการ ดังปรากฏจากมติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่กำหนดเรื่องการให้ส่วนราชการที่นำสัญญาไปออกชนเพื่อถือกิจการต่าง ๆ ให้ส่งเรื่องให้กรมอัยการ (ในขณะนั้น) พิจารณาเสียก่อน จนถึงปัจจุบันซึ่งมีกฎหมายใหม่เช่นพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการรวมลงนามระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้นเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๗ ทศวรรษ สำนักงานอธิการสูงสุดได้รับร่างสัญญาประเภทต่างๆ ซึ่งบรรดาสมาชิกกรรมการและรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การอิสระจำนวนมากส่งมาให้ตรวจพิจารณาตามกฎหมาย ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรี ดังกล่าว มีตั้งแต่สัญญาพื้นฐานที่ทุนทรัพย์หรือราคาตามสัญญาไม่มากไปจนถึงสัญญาสัมปทาน สัญญา ารมลงนามทุนทรัพย์มากมาย แม้ว่าจะใช้ภาษาสัญญาของรัฐอย่างแบ่งเป็นสัญญาทางพาณิชย์และสัญญาทางปกครอง เพื่อไม่ให้อำนาจศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีข้อพิพาทที่ศาลอาญารัฐบาลนิติบัญญัติและศาลปกครองวินิจฉัย เพื่อให้นำมาใช้ในคดีในกรณีต้องนำข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาของรัฐตั้งคำถามไปสู่ศาล แต่หากบทความนี้ผู้เขียน มีความประสงค์ที่จะแบ่งประเภทสัญญาของรัฐตามประเภทของข้อตกลงจากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้รับ โอกาสในการทำงานเกี่ยวกับสัญญาของรัฐมีอย่างยาวนาน สัญญาของรัฐซึ่งสาระสำคัญคือหน่วยงานของรัฐ เป็นสัญญาฝ่ายหนึ่ง ส่วนสัญญาของรัฐนั้นๆ จะเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครองจึงเป็นผลและ ส่วนกัน ส่วนสัญญาทางปกครองนั้นจะมีลักษณะเป็นสัญญาของรัฐเนื่องจากมีสัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ

ดังนั้น สัญญาของรัฐ (Government Contracts) จึงมีความหมายกว้างกว่าสัญญาทางปกครอง นอกจากสภาพของข้อตกลงในสัญญาแล้ว การแบ่งประเภทสัญญาของรัฐยังสะท้อนได้จาก กฎหมาย ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ระบุเรื่องสัญญาของรัฐในสภาพเป็นสัญญาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง มติคณะรัฐมนตรี ที่ระบุเรื่องสัญญาของรัฐในความหมายอย่างกว้างไว้โดยมีข้อสรุปว่า ร่างสัญญาที่เห็นว่าจะมีปัญหารวม กฎหมายหรือสิทธิประโยชน์หรือรัศมีคุ้มครอง กล่าวคือตามมติคณะรัฐมนตรีนั้นจะเป็นร่างสัญญาของรัฐทุกประเภท ส่วนพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๑๕ พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ และพระราชบัญญัติการรวมกลุ่ม ระหว่างรัฐและ

/เอกชน

เอกชน พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐสร้างสัญญาประมวลผลมอบให้สำนักงานอธิการสูงสุด ตรวจพิจารณาก่อนลงนามโดยทุกกรณี

ประเภทสัญญาของรัฐ

โดยที่สัญญาของรัฐคือสัญญาหรือข้อตกลงทุกประเภทที่หน่วยงานของรัฐทุกประเภท เป็นคู่สัญญา คำว่าสัญญาทุกประเภทจึงจรรยาบรรณนิติสัมพันธ์ในกฎหมายแพ่งได้เป็นอย่างดี

๑. เอกชนสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์รวม ๒๐ ประเภท ได้แก่
- สัญญาซื้อขาย
 - สัญญาเช่า
 - สัญญาเช่าซื้อ
 - สัญญาจ้างทำของ
 - สัญญาจ้าง
 - สัญญาเช่าบ้าน
 - สัญญาเช่าที่ดิน
 - สัญญาเช่ารถ
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
 - สัญญาเช่ารถจักรยานยนต์

เอกชนสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เหล่านี้หากหน่วยงานของรัฐเป็นคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง สัญญานั้นย่อมเข้าลักษณะเป็นสัญญาของรัฐ

๒. ประเภทสัญญาของรัฐตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี

(๑) สัญญาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างหรือที่เรียกว่าสัญญาพัสดุ (Procurement Contract) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของสัญญาพัสดุว่า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ ให้ความหมายของสัญญาพัสดุว่าสัญญาโดยมีสาระสำคัญคือเป็นการดำเนินการที่ได้มาซึ่งพัสดุ โดยการจัดซื้อ จัดจ้าง แลกเปลี่ยน หรือโดยวิธีการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง คำว่า "พัสดุ" หมายความว่า สินค้า งานบริการ งานก่อสร้าง งานจ้างมีบริภัณฑ์ และงานจ้างออกแบบหรือควบคุมงานก่อสร้าง สัญญาพัสดุ คือสัญญาที่หน่วยงานของรัฐดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ

ดังนั้น ในทางเทคนิค หากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีใช้เป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายแล้ว แต่เป็นการที่ หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ให้เงินหรือทรัพย์สินเพื่อซื้อหรือเช่าพัสดุหรือให้เงินหรือทรัพย์สินเพื่อเช่าพัสดุ เช่น ซื้อมาขายไป ย่อมไม่อยู่ในความหมาย สัญญาพัสดุที่จะอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ สัญญาพัสดุนั้น กรมบัญชีกลางได้กำหนดแบบสัญญาให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นแบบในการลงนามสัญญาได้แก่

- แบบสัญญาจ้างก่อสร้าง
- แบบสัญญาซื้อขาย
- แบบสัญญาเช่าซื้อ
- แบบสัญญาเช่า
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์
- แบบสัญญาเช่ารถจักรยานยนต์

/จบสัญญา

- แบบสัญญาซื้อขายคอมพิวเตอร์
- แบบสัญญาซื้อขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- แบบสัญญาเช่าคอมพิวเตอร์
- แบบสัญญาจ้างบริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมแก้ไขคอมพิวเตอร์
- แบบสัญญาเช่ารถยนต์
- แบบสัญญาจ้างทำความสะอาด
- แบบสัญญาจ้างบริการรักษาความปลอดภัย
- แบบสัญญาเช่าเครื่องถ่ายเอกสาร
- แบบสัญญาแลกเปลี่ยน
- แบบสัญญาจำนำของ

(๖) สัญญาสัมพันธภาพเกี่ยวกับสาธารณูปโภค ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่

๒๖ มกราคม ๒๕๓๕ ซึ่งการเกี่ยวกับสาธารณูปโภคได้แก่

- ๑ การรถไฟ
- ๒ การโทรคมนาคม
- ๓ การขนส่งทางอากาศ
- ๔ การประปา
- ๕ การชลประทาน
- ๖ การไฟฟ้า
- ๗ การผลิตไฟฟ้า
- ๘ การผลิตหรือจำหน่ายหรือจำหน่ายก๊าซโดยระบบเส้นท่อไปใช้อาคารต่าง ๆ
- ๙ บรรดากิจการอื่นอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรืออาจกระทบประชาชนที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ

บทบาทของสำนักงานอัยการสูงสุดในการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัญญาของรัฐ

บทบาทการตรวจร่างสัญญาของสำนักงานอัยการสูงสุดทำหน้าที่ในการตรวจร่างสัญญาของรัฐไว้ดังนี้

มีจุดเริ่มต้นมาจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งได้ระบุเหตุผลของการกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องส่งร่างสัญญาให้ตรวจพิจารณาว่า สัญญาต่าง ๆ ของส่วนราชการ นั้น

“... เนื่องจากส่วนราชการต่าง ๆ บางแห่งได้ทำสัญญาระหว่างส่วนราชการนั้น ๆ กับบริษัทห้างร้านเอกชนเพื่อกิจการต่าง ๆ เช่น การซื้อขายสิ่งของ การรับเหมาก่อสร้าง ฯลฯ ปรากฏว่ามีข้อบกพร่องไม่เรียบร้อยโดยสมบูรณ์ เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องเสียเปรียบเนื่องจากสัญญาฉบับนั้น ๆ จึงได้ลงมติว่า ต่อไปนี้ส่วนราชการของกระทรวง ทบวง กรมใดจะต้องส่งร่างสัญญาไปยังบริษัทห้างร้านเอกชนเพื่อพิจารณาใด ๆ หากเจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นว่า เป็นสัญญาที่มีความสำคัญหรือเป็นสัญญาขนาดใหญ่ ๆ ที่ให้ส่งร่างสัญญาไปให้กรมอัยการตรวจพิจารณาเสียก่อน ดังนี้ แม้จะไม่มีการติดต่อกันแต่หากพบข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งจากสำนักงานอัยการสูงสุดจะต้องตรวจร่างสัญญาอย่างไร แต่เมื่อพิจารณาจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าร่างสัญญาที่ส่งมาตรวจพิจารณาแล้วแต่ไม่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุดก็เพื่อทำหน้าที่ดูแลการที่สัญญาภาครัฐ มีให้ทางราชการตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบแก่เอกชนนั่นเอง

ซึ่งนอกจากจะเป็นการควบคุมให้การจัดซื้อจัดจ้างหรือการดำเนินโครงการต่าง ๆ ได้เป็นไปอย่างคุ้มค่ากับเงินภาษีอากรของประชาชนเสียไปแล้ว ยังอาจเป็นการช่วยป้องกันความทุจริตประทุพผิดมิชอบในวงราชการอีกทางหนึ่งด้วย อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาเป็นลำดับ ทำให้แนวทางการดำเนินงาน

/อัยการ

อัยการสูงสุดในการตรวจร่างสัญญาขายมอบเขตออกได้จากที่ได้รับมอบหมายไว้เดิม คือนอกจากจะตรวจเพื่อไม่ให้ทางราชการเสียเปรียบแล้ว สำนักงานอัยการสูงสุดยังตรวจร่างสัญญานั้นเพื่อให้เป็น “สัญญาที่ดี” อีกด้วย” ส่วนประเด็นการตรวจร่างสัญญาโดยไม่มีสำนักงานอัยการสูงสุดมีหน้าที่ตรวจร่างสัญญาเพื่อมิให้รัฐต้องเสียเปรียบนั้น บทสรุปไว้ดังนี้

“สำนักงานอัยการสูงสุดมีภาระหน้าที่ในสาระสำคัญคือ การอำนวยความสะดวกหรือการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและหน่วยงานของรัฐ ในการที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีหน้าที่ตรวจร่างสัญญานั้นเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาผลประโยชน์ของรัฐเพื่อมิให้รัฐต้องเสียเปรียบในการทำสัญญากับภาคเอกชน แต่อย่างไรก็ตามในการที่สำนักงานอัยการสูงสุดต้องรับผิดชอบในการมีสัญญาของรัฐเสียเปรียบนั้น หมายถึงเสียเปรียบในเชิงกฎหมาย ซึ่งหมายถึงเงื่อนไขสัญญาแล้วไปจึงยังไม่ดี มีความคุ้มค่า เมื่อบริษัทเอกชนมีข้ออ้างข้ออ้างเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามสัญญา หรือภาคเอกชนปฏิบัติผิดสัญญาแต่ทางราชการเรียกค่าปรับค่าเสียหายไม่ได้ หรือสัญญาไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือก่อให้เกิดความเสียหายจากทางราชการนอกเหนือจากราคาตามสัญญาทั้ง ๆ ที่ภาคเอกชนได้รวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ในราคาสัญญา เป็นต้น ส่วนความเสียเปรียบในเชิงธุรกิจ เช่น ราคาสัญญาสูงเกินไป ส่วนเบรกรายได้ดีให้ภาคเอกชนมากเกินไป ในวงตรวจสอบประมาณการค่าใช้จ่ายในการลงทุนของภาคเอกชน ทำให้ภาคเอกชนได้กำไรเกินสมควร หรือระยะเวลาสัญญาสั้นเกินไปนั้นสำนักงานอัยการสูงสุดจะรับผิดชอบไม่ได้ โดยหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของโครงการจะต้องรับผิดชอบและหาหนทางอื่นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเงื่อนไขสัญญาในทางธุรกิจเพื่อมิให้รัฐต้องเสียเปรียบเอง”

นอกจากตัวร่างสัญญาของรัฐแล้ว ยังมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับร่างสัญญา ตั้งแต่กระบวนการก่อนเกิดสัญญาและเอกสารประกอบสัญญา การส่งงานตรวจร่างสัญญาของรัฐให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณา นั้น บางครั้งหน่วยงานที่ส่งมาทั้งรายละเอียดของเอกสารงาน (Terms of Reference, TOR) และเอกสารแนบท้ายสัญญาซึ่งมีจำนวนมากแล้วแต่โครงการ ร่างสัญญานั้นโดยหลักจะเป็นรายละเอียดและเงื่อนไขร่างสัญญาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเงื่อนไขทางกฎหมาย ส่วนรายละเอียดต่างๆ ก็จะไปอยู่ในรูปของเอกสารแนบท้ายสัญญาซึ่งก็จะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

สัญญาที่ดีกับคุณสมบัติของผู้ตรวจร่างสัญญาที่ดี

- ๑ สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- ๒ สอดคล้องกับระเบียบราชการ
- ๓ สอดคล้องกับธรรมเนียมปฏิบัติ
- ๔ สอดคล้องกับหลักความเป็นธรรม
- ๕ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของคู่สัญญา
- ๖ ชอบด้วยเหตุและผล
- ๗ ต้องนำไปใช้ในอนาคต
- ๘ มีรูปแบบที่ดี
- ๙ ใช้งานได้ดี
- ๑๐ มีความรัดกุม

คุณสมบัติของผู้ตรวจร่างสัญญาที่ดี

- ๑ มีใจสุจริต
- ๒ มีจิตเป็นธรรม

/๑ มีความ

- ๑ มีความรอบคอบ
๔. ชอบทำงาน
๕. รักใฝ่ค้นคว้า
๖. ใช้ภาษาได้ดี

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายโดยหัวเรือวิชา คุณธรรม จริยธรรม สำหรับการปฏิบัติงานและภาคดำเนินชีวิต

โดยวิทยากร อาจารย์ พลอากาศตรี บุญเลิศ จตุเมษนิก

สรุปใจความได้ว่า

“ความซื่อสัตย์” ซึ่งถือว่าเป็น สิ่งที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ โดยต้องเริ่มจากการมี “วินัย” และ ความรับผิดชอบ การซื่อสัตย์มีมาแต่ยุคแรก การตรวจเวลา

กระบวนการการกลั่นแ่งปัญหา คือ ปัญหาแห่งการรู้จักตนเอง การรู้และทำพันธธรรมชาติ สามารถทำให้สร้างภาระป้องกันความทุกข์จากสิ่งต่าง ๆ ได้ นั่นคือ “ความไม่เที่ยง” ในทางพุทธศาสนาสอนว่า ทุกสรรพสิ่งในโลก มี ๓ ลักษณะ เรียกว่า ไตรลักษณ์ได้แก่

- อนิจจัง
- ทุกข์จัง
- อนัตตา

ดังนั้นประโยชน์ที่ว่า สิ่งเราเป็นทุกข์ สิ่งเราเป็นทุกข์ การปรุงแต่ง การรู้เท่าทันธรรมชาติ คือรู้ ว่าทุกอย่างไม่มีเที่ยง คนที่เรารู้จักเป็นสังขาร จะหมดความหมายใจเมื่อไหร่ก็ได้ เพราะเราไม่รู้มันดี แต่สำคัญที่ ขณะมี อกมาอยู่ เราปฏิบัติตนคนที่เรารู้จักเป็นคนไหน ดังนั้นถ้าเราเข้าใจธรรมชาติดีก็จะทำให้ไม่เกิด ความประมาท และต้องทำหน้าที่ให้ดีด้วย โดยยึดหลักการดังนี้

- ๑ ต้องทำหน้าที่ทุก ๆ คน
- ๒ รู้เท่าทันธรรมชาติ คือ ความไม่เที่ยง (อนัตตา)
- ๓ ในยามที่ใคร่ช่วย จะเสียทุกข์ได้ นั่นอยู่ที่คน ๒ ปัจจัย คือ
- ๑ คือมีความศรัทธาในผู้อื่น
- ๒ ต้องทำคุณกรรมขึ้นบนผู้สร้าง

การยอมรับการกระทำที่เป็นไปด้วยวิธีธรรมชาตินี้จะเป็นเกราะป้องกันความทุกข์ และถือว่าเป็นหน้าที่ของเราที่จะสร้างสังคมให้ดีขึ้น เปรียบกับคานสองคม ถ้าเราปรับขึ้นก็จะใช้ดีทั้ง ๒ คม

จะเปลี่ยนทุกข์ให้เป็นสุขและเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส ปัญหาทุกอย่างสามารถแก้ไขได้ “ปัญหาจะแก้ไขได้ด้วยสติ ปัญญา ศรัทธา คุณธรรม และทศกัณฐ์” ถ้ามีครบ ๔ ข้อ เมื่อพบกับวิกฤตกรรม ก็สามารถแก้ไขได้ เจอกับปัญหาเราก็สามารถแก้ไขได้ ถ้าคนฟังไม่มีสมาธิก็จะไม่เกิดปัญญา กระบวนการในขั้นนี้ คือ ฟัง คิด ตาม ลอย ประสอด้วยสมาธิ ปัญญา คือ (วินัย) ทำให้หลักยึดถือในการแก้ปัญหา คือถ้ามีความมีวินัยอยู่ในระนาบเดียวกัน ละเว้นสิ่งทั้งนั้นทั้งโลกต้องการ คำตอบคือ ความสุข หมายความว่า

/คือดี

คือสิ่งที่ทุกคนมาเพื่อ รับใช้สิ่งที่สร้างเรา โดยท่านได้ความสุขในการรับใช้ท่าน โลกใบนี้มีประชากร ๖,๘๐๐ ล้านคน ความเชื่อในแต่ละศาสนาจึงมีหลายศาสนา แบ่งเป็น

- ศาสนาคริสต์ (ทุกนิกาย) มีผู้ศรัทธา ๒,๑๐๐ ล้านคน
- ศาสนาอิสลาม ๑,๕๐๐ ล้านคน
- เป็นคนที่ไม่มีศาสนา ๑,๐๐๐ กว่าล้านคน
- ศาสนาฮินดู ๙๐๐ ล้านคน
- ประเตศจีน มีคนทั้งนับถือ ศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งนับถือ
- จีนแท้ ๆ มี ๕๐๐ ล้าน
- อิสลาม เป็นเอกะเทวนิยม ๕๑%
- ฮินดูพหุ เทวนิยม ๓๑%
- พุทธ อะเทวนิยม ๕%

กลุ่มแรก และกลุ่มที่สอง (ศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม) เชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์สร้างเรา แต่ พุทธศาสนาไม่ได้บอกว่าใครสร้าง แต่ไม่ปฏิเสธว่ามีใครสร้าง หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์สร้างแล้วแต่เกิดจาก เหตุ และ ปัจจัย คนพุทธจึงมีเอกานุภาพจึงยึดที่ให้เป็นกรรมคุณว่า “ธรรมชาตินี้”

สรุป ไม่ว่าธรรมชาตินี้หรือพระเจ้าสร้างเรา ถ้าท่านไม่เข้าใจเราท่านไม่สร้างเรา ตกลงโลก ในนี้ ถูกสร้างมาในระบอบแห่งอิทธิฤทธิ์ที่ผิดๆ พวกเราเป็นสมาชิกของระบบแห่งอิทธิฤทธิ์ สิ่งมีชีวิตทุกชนิด ที่ปฏิบัติ ขึ้นในโลกนี้ ถูกโปรแกรมให้ทันและถือฤกษ์เป็นบวง เพราะทำหน้าที่เชื่อมต่อห่วงโซ่อาหารของวัฏจักรสาร ให้หมุนเวียนต่อไปไม่รู้จบ ถึงแม้ว่าจะทำหน้าที่ต่างกันแต่ในความเป็นความแตกต่าง ทุกสิ่งมีชีวิตที่ถูกโปรแกรม ทางรหัส พันธุกรรมเป็น DNA เพื่อดำรงเผ่าพันธุ์

ดังนั้น ศาสนาคริสต์ มุสลิม การดำรงเผ่าพันธุ์ จะตอบสนองพระเจ้า ศาสนาพุทธ การดำรง เผ่าพันธุ์เป็นการตอบสนองของเจตนารมณ์ธรรมชาตินี้ ที่ต้องการให้วัฏจักรสารหมุนเวียนไปไม่รู้จบ สิ่งมีชีวิตในโลกนี้ต้องตื่นรับให้ดำรงเผ่าพันธุ์ที่ถาวร โดยไม่มีโลกสูญสูญในรูปแบบต่าง ๆ เป็นรางวัล คนทุกคนต้องการ เทิดทูนบูชา ถ้าใครเต็มมาอยากจะทำมากกว่าพุทธ ก็ขอเทิดทูนสิ่งทำหน้าที่รับใช้ผู้ตั้งร่างเรา ขึ้นมาด้วย การดำรงเผ่าพันธุ์ให้ดีขึ้น ด้วยสติ ปัญญา ศรัทธา คุณธรรม และสายกลาง

การจะสะสมอะไรก็ตามอย่างหนึ่งควรจะสะสมอย่างพอดี ๆ และจะต้องสะสมให้ครบทั้ง ๕ อย่าง คือ สติ ปัญญา ศรัทธา คุณธรรม และสายกลาง ๓ ศีลภา เป็นสัญญาคุณาณที่ฐานการเอาตัวรอดของตนเอง มีอยู่ ๓ ตัว คือ

- อยากมี
- อยากได้
- อยากเป็น

เราจะเลิกกับธรรมชาตินี้ไม่ได้ เมื่อเราเลิกจะต้องเกิดโรค “ตัวกู ของกู” การเตรียมตัวรู้เท่า และรู้ทันด้วย สติ ปัญญา ศรัทธา คุณธรรม และสายกลางแล้ว จะพบสุขมากกว่าพุทธ โดยการทำหน้าที่ของตัวเราให้ได้ดี การยึดติดทำให้มนุษย์สร้างสรรคมีและในขณะเดียวกันก็ทำลายล้างดี ก็ลด มี ๓ ตัว คือ

- โลก
- โกรธ

/หง

- หง

ตัวที่ร้ายที่สุดคือ หง หงกับไม่หระและอวิชาคือตัวเดียวกัน เพราะไม่เราถึงโลก พอโลก เราก็คือ โคร ไร ๆ ก็อยากมีความสุข เราจะไม่มีความสุขถ้าเราตัวทุกข์ไม่เป็น และตัวไม่ได้ถ้าไม่รู้จักกลัก การเกิดทุกข์ การเกิดทุกข์ เพราะปล่อยให้การตอบสนองอันถูกต้องที่เรารอบ คัดมาและก่อกำเนิดขึ้นในตัว ดังนั้นถ้าไม่ยอมทุกข์ก็ต้องถอนรากถอนโคน โคนโค่นกับตัวปัญญา ถ้าขาดสติเมื่อโพร ความหลงผิดคิดยึดตัวกู ของกู ก็จะกระโดดเกาะจิตที่ขุ่น ดังนั้นจึงต้องทำ ๓ ข้อนี้ คือ

- ๑. ละชั่ว
- ๒. ทำดี
- ๓. ทำจิตให้บริสุทธิ์ เบิกบานด้วยปัญญา

ดังนั้น ปัญญาจะไม่เกิดถ้าขาดสติและปัญญา ทำให้เข้าใจความจริง ทุกข์จึง

ถ้าโลกนี้มีกฎ ๒ กฎ คือ น้ำ กับ ดิน ถ้าคน คือ สิ่งลึกลับแห่งความมืด และน้ำ คือ สิ่ง น้ำลาล จะไม่มีรอยหากำเดวเลย เพราะเมื่อไรก็ตามน้ำลาลจะรู้ทันทีว่าเราลว ดังนั้นจึงจะมีแค่น้ำ ออกก ทำความดี เพราะเมื่อน้ำลาล ความดีก็จะปรากฏ ถ้าทุกอย่างลวไปหมด แต่ปัจจุบันไม่ได้มีเพียง ๒ อย่าง เท่านั้น ยังมีปัจจัยอื่นรวมอยู่ด้วย

ถ้าเราเข้าใจเรื่องนิยาม ๔ เราจะไม่มีความน้อยใจ เมื่อมีคนที่ต้องมีความ บางคนทำดีเราจะได้ดี ต้องใช้เวลานานถึง ๗ ปีครึ่ง โครที่เขาน้อยใจว่าทำไมไม่ได้ ให้พิจารณา ๓ ข้อนี้

- ๑. ที่ผ่านมากทำดีพอไหน ทำดีให้ได้ดี ต้องทำดีให้พร้อมด้วยกาย วาจา ใจ
- ๒. ต้องยอมรับตัวเอง อย่าอ้างข้างตัวเอง
- ๓. ทำดีเพราะความดี ต้องทำอย่างต่อเนื่อง
- กฎ ๓ ข้อนี้คือประหลาดปฏิบัติ คือ
- ๑. ต้องไม่ให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน ต้องดำเนินอยู่ในสายกลาง อย่าให้ไร้สาระ
- ๒. ต้องไม่ทำร้ายความทุกข์
- ๓. สิ่งที่ทำคนส่วนใหญ่ยังไม่มองว่าไร้สาระ คุณต้องไม่ทำให้คนอื่นมองว่าไร้สาระ ต้องอยู่ในสายกลาง อย่าให้ไร้สาระ

สรุป การบรรยายในวันนี้นี้คือการให้ทุกท่านรู้จัก ๕ ข้อ คือ

- ๑. เพื่อการรู้จักตนเองให้ดีขึ้น ถ้าต้องการให้สุขมากกว่าทุกข์ ต้องดำรงเผ่าพันธุ์ให้ดีขึ้น ด้วยสติ ปัญญา ศรัทธา กุศลกรรม และสายกลาง
 - ๒. เพื่อพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันในการแก้ปัญหา
 - ๓. เพื่อยอมรับตนเอง
 - ๔. เพื่อตระหนักถึงความสุข อย่างรู้เท่าทัน
 - ๕. เพื่อโอกาสที่จะแบ่งความสุขให้กับผู้อื่นที่ด้อยโอกาสกว่า ด้วยความรักและความเมตตา
- ฉะนั้น ระหว่างที่จะทำคืออย่าเอาความดีไปเอาเปรียบคนอื่น ไปทำให้คนอื่นเดือดร้อน ดังนั้น ทุกอย่างที่ทำจะต้องทำให้ตัวเองมีความสุข เป็นการทำเพื่อตนเองแต่ต้องลดความเห็นแก่ตัวให้เหลือเลย โดย ต้องใช้ปัญญาและศรัทธาเท่านั้น การช่วยคนอื่นทำให้มีความสุข ต้องยึดหลัก ๓ ประการ คือ

/๓ อย่างช่วย

/ส่วนท้องถิ่น

- ๑. อย่าช่วยคนอื่น จนตัวเองเดือดร้อน
- ๒. อย่าช่วยคนใกล้ตัว เมื่อคนใกล้ตัวเดือดร้อน
- ๓. ให้อภัยมัน วาจาที่ไร้สาระ มีน้ำใจ ให้เกียรติผู้อื่น

ภาคบ่ายและเย็น

บรรยายในวันพุธวิชา การบริหารงานบุคคลของ อบท.

โดยวิทยากร อาจารย์ เมธา ทุ่งฤทธิ์วัฒน์

สรุปใจความสำคัญ

การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น

ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการปฏิรูปการบริหารงานบุคคลท้องถิ่นของไทย ด้วยการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้แสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนของรัฐที่จะกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่าน มา จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นผลให้เกิดการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในด้านการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น โดยมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของเมืองแห่งหน้าที่ บริหารงานบุคคลสำหรับท้องถิ่นของตนได้โดยตรง และให้มีองค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลาง กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีทิศทางที่เหมาะสมและ เป็นธรรม

การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น ในด้านต่างๆ ตั้งแต่ การแต่งตั้ง การโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การลงโทษ และการให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้เป็นไปตามความเหมาะสมของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเป็นระบบที่ยึดถือหลัก ระบบคุณธรรมและหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และสามารถบริหารทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุด สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ระบบโครงสร้างการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น

๑. ระบบขั้นยศ (Common level) เริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นการจัดโครงสร้างบุคลากรตำแหน่งตามระดับมาตรฐานกลาง (Common Level) เป็น ๑๑ ระดับ คือ การกำหนดระบบโครงสร้างการบริหารงานบุคคลโดยใช้ตัวตำแหน่ง เป็นตัวตั้งในการกำหนดเงินเดือนและบริหารบุคคลต่างๆ จึงได้มีการกำหนดตำแหน่ง รายละเอียดหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง และเงื่อนไขของคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งเอาไว้ จากนั้นก็เป็นกลุ่มตำแหน่ง แล้วจึงเป็นสายงาน จุดอ่อนที่สำคัญของระบบนี้ คือ การใช้ระบบเงินเดือนซึ่งใช้มาตรฐานเดียวกัน คือ ๑-๑๑ แล้วจึงใช้บัญชีเดียว การจ่ายค่าตอบแทนจึงไม่สะท้อนกับผลการปฏิบัติงาน ส่งผลให้ไม่จูงใจให้มีความรู้ความสามารถ "คนดี คนเก่ง" อยู่ในระบบราชการได้

๒. ระบบจําแนกตำแหน่ง (ระบบแห่ง BROADBAND) เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (กบ.) และคณะกรรมการกลางข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กค.ท. และ ก.อ.ต.) ได้มีประกาศปรับปรุงระบบจําแนกตำแหน่งของข้าราชการและพนักงาน

ส่วนท้องถิ่น จาก “ระบบซี” ไปเป็น “ระบบแห่ง (Broadband)” ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระบบราชการไทยโดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนระบบจําแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน การปรับปรุงระบบวินัย และการพัฒนาระบบคุณธรรมในข้าราชการพลเรือน นอกจากนี้คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ยังได้มีมติเป็นห่วงสำคัญคือการยึดหลักคุณธรรม หลักคุณประโยชน์ หลักคุณความดี และหลักความสมดุลระหว่างคุณภาพชีวิต และการทํางานโดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๔

การกำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนท้องถิ่น ส่วนแยกกลุ่มประเภทที่ ๔ ประเภท ได้แก่อ

- ๑) ประเภททั่วไป คือ ตำแหน่งสำนักงานปฏิบัติการสนับสนุน งานบริการ งานปฏิบัติการ ของหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งบรรจุจากผู้จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
- ๒) ประเภทวิชาการ คือ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จปริญญาทางวิชาการตามที่ ก.ค. กำหนดให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น
- ๓) ประเภทอำนวยการท้องถิ่น คือ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับฝ่าย กอ ส่วน ก หรือตำแหน่งอื่นที่มีระดับเทียบเท่าตามที่ ก.ค. กำหนด
- ๔) ประเภทบริหารจัดการท้องถิ่น คือ ตำแหน่งปลัดและรองปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง อบจ. เทศบาล และ อบต. หรือตำแหน่งอื่นที่มีระดับเทียบเท่า ตามที่ ก.ค. กำหนด

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารงานบุคคลท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้มีองค์กรการบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นโดยเฉพาะในทุกระดับ โดยได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นขึ้น ๓ ระดับ ได้แก่

- ๑) คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.อ.จ.) มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๓๓ ดังนี้
 - (๑) กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์การกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่ เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานที่สมส่วนอย่างเหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การ บริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความ เหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้
 - (๒) กำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น
 - (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกตาม มาตรา ๑๖ วรรคสาม มาตรา ๒๔วรรคสาม และ มาตรา ๒๖ วรรคสาม
 - (๔) ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิชาการ หรือวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
 - (๕) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/๒) ประธาน

/๓) คณะกรรมการ

(๖) ประธานงานต้นคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือกฎหมายอื่น

- ๒) คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) จำแนกแยก เป็น
 - คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
 - คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล
 - คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา ๓๗ ดังนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ วรรคสาม
- (๒) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (๓) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง
- (๔) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น
- (๕) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน
- (๖) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการวินัย
- (๗) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับกรให้ออกจากราชการ
- (๘) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการสุจริต การพิจารณาโทษและการร้องทุกข์
- (๘) กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการวิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และกิจการอื่นที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๐) ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๑) กำกับดูแล แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

- ๓) คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด (ก.ระดับจังหวัด)
จำแนกย่อย เป็น
- คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - คณะกรรมการพนักงานเทศบาล
 - คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
 - คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา
 - คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร เป็นไปตามกฎหมายของกรุงเทพมหานคร

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเข้า

บรรยายในหัวข้อวิชา **การปฏิรูประบบราชการไทย**
โดยวิทยากร อาจารย์ ปธาน สุวรรณมงคล

สรุปใจความสำคัญ

การปฏิรูป คือ การเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น

แนวคิดการปฏิรูประบบราชการ มาจาก ธรรมชาติของหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good

Governance) และการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management, NPM)

สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดไว้โดยได้เสนอเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า หลักธรรมภิบาลนั้นประกอบด้วย ๖ หลักการคือ ๑. หลักคุณธรรม ๒. หลักนิติธรรม ๓. หลักความโปร่งใส ๔. หลักความมีส่วนร่วม ๕. หลักความรับผิดชอบ และ ๖. หลักความคุ้มค่า

และจะเป็นหลักการที่คล้ายกันที่จะเห็นว่าหลักการทั้งหลายนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะรักษา "ความสมดุล" ในมิติต่างๆไว้ เช่น หลักคุณธรรมคือการรักษาสอดคล้องระหว่างตนเองกับผู้อื่น คือไม่เบียดเบียน ผู้อื่นหรือตัวเองจนเดือดร้อน ซึ่งการที่มีความโปร่งใส เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ตรวจสอบ ก็เพื่อมุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงความสมดุลดังกล่าวว่าอยู่ในวิสัยที่ยอมรับได้ ส่วนหลักความรับผิดชอบ ก็ต้องสมดุลกับเสรีภาพที่เป็นสิ่งที่สำคัญของคน และหลักความคุ้มค่า ก็ต้องสมดุลกับหลักอื่นๆ เช่น บางครั้งมีการอาจมุ่งความคุ้มค่าจนละเลยหรือความเป็นธรรมหรือโปร่งใส หรือบางครั้งที่หน่วยงานไปรับโอนมาจนจุดแข็งนั้นแล้วรู้ความลับที่สำคัญในการประกอบกิจการ ความสมดุล หรือ ธรรม จึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของธรรมาภิบาล

หลักของธรรมาภิบาลในภาครัฐ

๑. ยึดมั่นในหลักของวัตถุประสงค์ในการให้บริการแก่ประชาชนหรือผู้ที่มีใช้บริการ (Clear statement-high service quality) 'องค์กรจะต้องมีการประกาศ (statement) พันธกิจและวิสัยทัศน์ขององค์กรที่ชัดเจน และใช้ชี้แจงแนวทางในการวางแผน การปฏิบัติภารกิจขององค์กรนั้นๆ'

/๒ ไร่ งาน

/ห้องมี

๒. ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในหน้าที่และบทบาทของตน (Public Statement) ว่าจะทำหน้าที่อย่างไรโดยวิธีอะไรที่จะบรรลุเป้าหมาย "ผู้บริหารควรแจ้งให้ประชาชนได้ทราบในการประกาศสาธารณะ (Public Statement) ถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตน โดยระบุให้ทราบถึงการปฏิบัติที่งานที่เฉพาะกับขนาดและความซับซ้อน (Complexity) ขององค์กร"

๓. ส่งเสริมค่านิยม (Values) ขององค์กร และแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของธรรมาภิบาลโดยการปฏิบัติหรือพฤติกรรม (Behaviors) (moral integrity and etiquette in the responsiveness to the diverse public) "ผู้บริหารทำตัวเป็นตัวอย่างในการให้บริการแก่ประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน"

๔. มีการสื่อสารที่ดี การตัดสินใจอย่างโปร่งใส และมีการบริหารความเสี่ยงที่รัดกุม (Providing information to flow two-ways) ต้องมีระบบตรวจสอบการทำงานทุกอย่าง เพื่อให้แน่ใจว่าทุกอย่างดำเนินไปตามแผนการทำงาน มีการตรวจสอบความถูกต้องของรายงานบัญชีการเงินรวมทั้งข้อมูลต่างๆ ที่ผลิตโดยองค์กร"

๕. พัฒนาศักยภาพและความสามารถของส่วนบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องและให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ผู้บริหารคือมีความสามารถและพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง) "ผู้บริหารจัดการจะต้องมีความรับผิดชอบต่อผลงาน โดยการประเมินผลงานเป็นระยะๆ ทั้งนี้รวมทั้งการประเมินความต้องการในการฝึกอบรม หรือการพัฒนาทักษะที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติหน้าที่"

๖. การเข้าถึงประชาชน และต้องรับผิดชอบต่อการทำงานและผลงานอย่างจริงจัง

การบริหารภาครัฐแนวใหม่

๑. การจัดการโดยมีอาชีพ
๒. มีมาตรฐานและการวัดผลที่ชัดเจน
๓. เน้นการควบคุมผลผลิตมากขึ้น
๔. แยกหน่วยงานรัฐเป็นหน่วยย่อยที่มีอิสระมากขึ้น
๕. ให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น
๖. เปลี่ยนวิธีการบริหารจากบนลงล่างไปสู่การยึดหยุ่น มีแรงจูงใจ การใช้รางวัลตามผลงาน
๗. การให้ทรัพยากรอย่างมีวิสัย และประหยัด

ระบบราชการ ๔.๐

เพื่อรองรับต่อยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ ภาครัฐหรือระบบราชการจะต้องทำงานโดยยึดหลัก ธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Better Governance, Happier Citizens) หมายความว่า ระบบราชการต้องปรับเปลี่ยน แนวคิดและวิธีการทำงานใหม่เพื่อผลิตโฉม (transform) ให้สามารถเป็นที่ยอมรับไว้วางใจ และเป็นพึงของประชาชนได้อย่างแท้จริง (Credible and Trusted Government) ดังนี้

๑. เปิดกว้างและเชื่อมโยงกัน (Open & Connected Government)

- หน่วยงานใน ๑๒๒ จัดทำแผนการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณ รายจ่ายประจำปีทุก ๓ เดือน (ไตรมาส) ส่งให้กองคลังส่งกักเงินต้นของแต่ละไตรมาส
- โดยกองคลังจะบูรณาการแผนของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้สัมพันธ์กับเงินสดที่หมุนเวียน
- การขอเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีใหม่ ให้เบิกได้เฉพาะในงบประมาณนั้น ยกเว้น
- ๑ เงินที่ซื้อการอนุมัติเงินไว้แล้ว
- ๒ เงินที่รัฐบาลให้โดยได้ระบุวัตถุประสงค์ ซึ่งเบิกจ่ายเงินไม่หมดและคืนให้กลับบัญชีไว้แล้ว

การเบิกเงิน

- ๑ อยู่ในอำนาจหน้าที่ หรือไม่มี เช่น กฎหมายจัดตั้ง
- ๒ อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓ การจัดทำงบประมาณ
- ๔ คุลยที่จัด เช่น ขอบด้วยกฎหมาย
- ๕ การเบิกจ่าย เช่น ระเบียบ/ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง
- ๖ ประโยชน์สาธารณะ
- ๗ โปร่งใส/ตรวจสอบได้

หลักการเบิกจ่ายเงินของ อบ.ท.

- ๑ อยู่ในอำนาจหน้าที่ หรือไม่มี เช่น กฎหมายจัดตั้ง
- ๒ อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓ การจัดทำงบประมาณ
- ๔ คุลยที่จัด เช่น ขอบด้วยกฎหมาย
- ๕ การเบิกจ่าย เช่น ระเบียบ/ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง
- ๖ ประโยชน์สาธารณะ
- ๗ โปร่งใส/ตรวจสอบได้

เอกสารประกอบการขอเบิกเงิน

การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของ ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้

- สัญญา หรือเอกสารอื่นเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ/จ้าง
- ใบแจ้งหนี้/ใบส่งมอบของงาน
- เอกสารแสดงการตรวจรับ

การจ่ายเงิน

- ข้อกำหนดในการจ่ายเงิน**
- ๑ จ่ายเงินหรือค้ำประกัน ได้เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือหนังสือการของกระทรวงมหาดไทย
 - ๒ หลัก การจ่ายเงิน ให้จ่ายเป็นเช็ค ยกเว้น กรณีที่ไม่อาจจ่ายเป็นเช็คได้ ให้ใช้เช็คไปก่อนเงินฝากธนาคาร เพื่อให้นำมาออกตัวแรกเงิน หรือโอนเงินผ่านธนาคาร

การถอนเงินฝากธนาคาร

- แจ้งเรื่องกับธนาคาร
- ลงนามสั่งจ่ายร่วมกัน อย่างน้อย ๓ คน ดังนี้
- ๑ ผู้บริหารท้องถิ่น
- ๒ ปลัด อบ.ท.

ต้องมีความเปิดเผยโปร่งใสในการทำงาน โดยบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ หรือมีการแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน และสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้ตลอดจนเปิดกว้างให้ภาคีหรือภาคส่วนอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ได้เข้ามามีส่วนร่วม และเฝ้าติดตามการกิจที่ภาครัฐไม่ควรถูกดำเนินการเองออกไปให้แก่ ภาคส่วนอื่น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

๒. มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen-Centric Government)

ต้องทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า โดยตั้งคำถามกับตนเองเสมอว่า ประชาชนจะได้อะไร มุ่งเน้น แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยไม่ต้องรอให้เข้ามาติดต่อขอรับบริการ หรือร้องขอความช่วยเหลือจากทางราชการ (Proactive Public Services) รวมทั้งใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลภาครัฐ (Big Government Data) และระบบดิจิทัลสมัยใหม่ในการจัดบริการสาธารณะที่ ตรงกับความต้องการของประชาชน (Personalized

๓. มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย (Smart & High Performance Government)

ต้องทำงานอย่างเตรียมการณี่ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ความเสี่ยง สร้างนวัตกรรมหรือ ความคิดริเริ่มและประยุกต์องค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาใช้ในการตอบสนองได้ทัน โลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมีพลัน เพื่อสร้างคุณค่า มีความยืดหยุ่นและ ความสามารถในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา

ภาคผ่าน

บรรยายในหัวข้อวิชา **การบริหารการเบิกจ่ายเงิน**
โดยวิทยากร อาจารย์ ร.ลช.ชญ.ชย์ หอย

สรุปใจความสำคัญ

การรับ-จ่ายเงิน ของ อบ.ท.

การรับ ได้แก่

- ๑ รับเงินตามข้อบัญญัติ
- ๒ รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ
- ๓ รับเงินรับฝากต่าง ๆ
- ๔ รับเงินกู้

การจ่าย ได้แก่

- ๑ จ่ายเงินตามข้อบัญญัติ
- ๒ จ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ
- ๓ จ่ายเงินรับฝากต่าง ๆ
- ๔ จ่ายเงินกู้
- ๕ จ่ายเงินสะสม
- ๖ จ่ายทุนสำรองเงินสะสม

๓ ผู้ช่วยบริหารท้องถิ่น หรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโท สาขาบริหารท้องถิ่น

มณฑล

ทั้งนี้ผู้บริหารท้องถิ่นและปลัด อบต. ต้องรายงานด้วยบุคคลที่

การยื่นเรื่องขอเงิน

ให้จ่ายเงินที่ได้รับฝากธนาคารที่จำนวน หากหากไปไม่ทันให้เก็บในตู้รับบริจาค วันรุ่งขึ้นให้นำ

ฝากทั้งจำนวน

- หาก อบต. อยู่ไกล ไม่สามารถฝากได้ทุกวัน ให้ฝากในบัญชีฝากของปลัด
- กรณีมีเงินฝากให้เก็บรักษาไว้ในตู้รับบริจาค ให้แต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินอย่างน้อย ๓ คน

การยื่นเงินกรณีก่อหนี้

กรณีตั้งงบประมาณรายจ่ายแล้ว ได้ก่อหนี้ผูกพัน โดยการสั่งซื้อ/สั่งจ้าง หรือการเช่า

ผู้บริหารมีอำนาจอนุมัติให้โอนเงินไปเบิกในปีถัดไปได้ไม่เกิน ๑ ปี โดยวงเงินสำหรับเงินก้อนวันสิ้นปีอย่างน้อย ๑๐ วัน

ขอขยายเวลาเบิกจ่ายเงินต่อสภาท้องถิ่นได้อีกไม่เกิน ๖ เดือน

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา

หลักกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดของเจ้าหน้าที่ไทย

โดยวิทยากร อาจารย์ ดร. ณัฏฐ์ สันตะพันธุ์

สรุปใจความได้ว่า

แนวคิดโดยแบ่งแยกความรับผิดระหว่างเจ้าหน้าที่กับหน่วยงาน ของรัฐ โดยพยายามแยก ความรับผิดส่วนบุคคลของข้าราชการ ออกจากความรับผิดทางปกครอง จึงแยกความรับผิด ออกโดยพิจารณา จากความผิด ซึ่งเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่และ หน่วยงานของรัฐ โดยแยกความผิดออกเป็นสามลักษณะ คือ (๑) ความผิดโดยส่วนตัว ของเจ้าหน้าที่ (๒) ความผิดจากการปฏิบัติงาน และ (๓) การรวมกันในความผิด

ส่วนพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อพิจารณา มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แล้วจะเห็นว่ามีการแบ่งแยกความรับผิดทางละเมิดออกเป็นสองกรณี (๑) ความรับผิด จากการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่ เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ และ (๒) ความ รับผิดที่เป็นกรณีเฉพาะตัวของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมาตรา ๖ กำหนดให้ การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่มีใช้การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดในกรณีนั้น เป็นการ เฉพาะตัว โดยผู้เสียหายอาจฟ้องเจ้าหน้าที่ได้โดยตรง แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้

พิเคราะห์จากการแบ่งแยกความรับผิดทางละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้วพบว่าความรับผิดทางละเมิด มีประเด็นปัญหากฎหมายที่สำคัญ ดังนี้

/๑ ปัญหา

๑ ปัญหาในส่วนท้ายของบทบัญญัติมาตรา ๕ ที่กำหนดให้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐ ที่ต้องรับผิดโดยตรง และฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้และในส่วนท้ายของมาตรา ๖ ที่บัญญัติให้ผู้เสียหายฟ้อง เจ้าหน้าที่ได้โดยตรง และฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้การบัญญัติกฎหมายในลักษณะการห้ามฟ้องคดี เช่นนี้เป็นการจำกัดสิทธิในการฟ้องคดีของผู้เสียหาย ซึ่งไม่เป็นการอำนวยให้ผู้เสียหายเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม การและได้รับการเยียวยาความเสียหายที่รวดเร็วได้และอาจมีผลให้ศาลฟ้องคดี โดยจะมีผลกระทบต่อการเยียวยาแก่ผู้เสียหายที่ถ้าออกไปโดยจะต้องไปยื่นฟ้องคดีในทุกข้อ ในประเด็นปัญหานี้ เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนท้ายของมาตรา ๕ และมาตรา ๖ โดยอาจจัดสรรท้ายของทั้งสองมาตราดังกล่าวออก และแก้ไขเพิ่มเติมให้ศาลที่รับฟ้องคดีมีอำนาจ โอนคดีไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาได้

๒ ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้มี บทบัญญัติที่กำหนดความรับผิดรวมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจแนบมาคือ การ รวมกันในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาการกระทำผิดอาญา ปรับปรุง และแก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความ เหมาะสมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของกฎหมายความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หากมีการแก้ไข เพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวตามข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจทำให้การแก้ไขเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายในการรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ มีหลักการที่ให้ความคุ้มครองและประกัน คลังทรัพย์สินของผู้เสียหายเพิ่มขึ้น

ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้อำนาจความยุติธรรมแก่ ผู้เสียหายที่ยังคงมีอยู่ ซึ่งยังคงเป็นภาระทางกฎหมายในการดำเนินการระหว่างเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของ ภาครัฐ มีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งการใช้อำนาจทางกฎหมายเป็นอำนาจมหาชน โดยการใช้ อำนาจมหาชน ดังกล่าวออกมาจะอยู่ภายใต้การควบคุมตามสายบังคับบัญชาของฝ่ายปกครองแล้ว ยี่สิบคืออยู่ภายใต้ การควบคุมขององค์กรตุลาการ คือ ศาลปกครอง จึงมีอำนาจในการวินิจฉัย สั่งให้เพิกถอนการกระทำทาง ปกครองของฝ่ายปกครองได้ ดังนั้น การดำเนินการของฝ่ายปกครองจึงต้องใช้อำนาจโดยปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎหมายและหากเป็นไปก็ต้องพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานหรือบุคคลใด

การใช้อำนาจของฝ่ายปกครองย่อมผูกพันกับความรับผิด โดยความรับผิด ดังกล่าวถือเป็น ความผิดของฝ่ายปกครอง ซึ่งการใช้อำนาจทางปกครองอาจก่อให้เกิดความผิดทางปกครองได้หากพิเคราะห์ เปรียบเทียบความผิด ทางปกครองกับความผิดทางแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาการกระทำผิดอาญา ความผิดทางปกครองนั้น มีความแตกต่างไปจากความผิดทางแพ่ง โดยความผิด ทางแพ่งจะเป็นไปตามประมวล กฎหมายแพ่ง ซึ่งมักจะกำหนดให้ผู้กระทำผิดต้องรับผิด ค่าใช้ความเสียหายที่ตนเองได้กระทำความผิด ส่วนความผิด ทางปกครองนั้น มีบางกรณีที่เจ้าหน้าที่ฟ้องไม่ฟ้อง จึงคิดจากการกระทำของชน เว้นแต่จะเป็นความผิดอันถือ เป็นความผิดร้ายแรง ซึ่งคิดจาก ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ฝ่ายปกครองซึ่งใช้อำนาจทางปกครอง โดยทั่วไปจะประกอบด้วยหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอาจเกิดจากการ กระทำของเจ้าหน้าที่ที่กระทำหรือละเลยหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ เจ้าหน้าที่ มักจะอ้างว่าตนกระทำการในนามของหน่วยงานของรัฐ การพิจารณาความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงมีประเด็นปัญหา สำคัญประการหนึ่ง คือ การแบ่งแยกความรับผิด ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเจ้าหน้าที่ ซึ่งหลักกฎหมาย มุ่งประสงค์ ได้พัฒนาแนวคิดที่จะแบ่งแยกความรับผิดระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเจ้าหน้าที่ โดยพยายามแยก ความรับผิดส่วนบุคคลของข้าราชการออกจากความรับผิดทางปกครอง

โดยปกติ

โดยปกติแล้ว กรณีความรับผิดส่วนบุคคลของข้าราชการ ย่อมเป็นไปตามกฎหมาย แต่เดิมนั้น กฎหมายฝรั่งเศสไม่ได้มีเรื่องความรับผิด ส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่มาใช้บังคับให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบการ กระทำของตนอย่างไรจึงจะเท่าไรนัก ทั้งนี้ เพื่อเป็นประกันให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อบุคคล ทั่วทั้งใจ และการตัดสินใจในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ ซึ่งการบังคับให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบคดี และ บังคับโดยเคร่งครัดอาจเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่เกิดความหวาดวิตก ขาดกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่กล้า ตัดสินใจดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลให้เจ้าหน้าที่มีน้อยตัดสินใจ โดยพยายามจะหาวิธีทาง ในการเอาตัว รอดเพื่อป้องกันความรับผิดของส่วนตัวเองซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการต่าง ๆ ใน กิจกรรมของรัฐเกิดความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ

ดังนั้น ประเทศไทยได้มีการแบ่งแยกความผิดระหว่างความผิดโดยส่วนตัวของเจ้าหน้าที่กับ ความผิดที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ไม่ได้พิจารณาแต่เพียงกรณีเจ้าหน้าที่นั้น สิ่งที่ต้องพิจารณาคือ การกระทำที่ก่อให้เกิดความผิด โดยแยกพิจารณาว่า ความผิดโดยส่วนตัวนั้น สามารถแยกออกจากความผิดที่ เป็นการปฏิบัติงานได้หรือไม่ ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ได้กระทำการด้วยความ มุ่งหมายในเรื่องส่วนตัว ซึ่งไม่ได้มี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง หรือมาจากการปฏิบัติงานตามกฎหมาย ย่อมถือเป็นการละเมิดโดยส่วนตัวของเจ้าหน้าที่

ภาคบ่ายและเย็น

บรรยายในหัวข้อวิชา

หลักกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองของไทย

โดยวิทยากร อาจารย์ วิษณุชัย ธรรมประดิษฐ์

สรุปใจความได้ว่า

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง

ข้อที่ศึกษา

- ๑ ข้อความรู้พื้นฐานทั่วไป
- ๒ ข้อความรู้จากกฎหมายปกครอง
- ๓ หลักนิติรัฐเบื้องต้น

กฎหมายที่เข้าถึงได้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน

๑ กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษร

๒ กฎหมายที่บัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษร

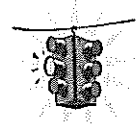

ฝ่ายปกครองมีอะไรบ้าง (1)
1. หน่วยงานของรัฐฝ่ายบริหาร

- 1.1 หน่วยงานในราชการส่วนกลาง เช่น กระทรวง
- 1.2 หน่วยงานในราชการส่วนภูมิภาค เช่น จังหวัด อำเภอ
- 1.3 หน่วยงานในราชการส่วนท้องถิ่น เช่น อบจ. อบต.
- 1.4 รัฐวิสาหกิจที่ตั้งตามพระราชบัญญัติ เช่น กฟผ. ธกส. หรือพระราชกฤษฎีกา เช่น ขสมก. อจส.
- 1.5 หน่วยงานอื่น ๆ นอกจากข้อ 1.1-1.4 เช่น องค์การมหาชน

ฝ่ายปกครองมีอะไรบ้าง (2)

- 2. เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายบริหาร (ฝ่ายปกครอง)
 - นายกรัฐมนตรี
 - คณะรัฐมนตรี
 - รัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดหรือหลายคน
 - บรรดาเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในข้อ 1 เช่น ปลัดกระทรวง นายกรัฐมนตรี ฯลฯ ฝ่ายปกครอง ประเภทนี้แบ่งเป็น องค์การเดี่ยว และองค์การกลุ่ม

ฝ่ายปกครองมีอะไรบ้าง (3)

3. องค์การอิสระของรัฐ(องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญและ
องค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ)
: องค์การที่รัฐธรรมนูญหรือ พรบ.ประกอบฯ หรือ พรบ.
จัดตั้งขึ้นให้มีฐานะเป็น
องค์การอิสระของรัฐ เช่น ก.ก.ต. ป.ป.ช.
กกก.สิทธิมนุษยชนฯ เป็นต้น

ฝ่ายปกครองมีอะไรบ้าง (5)

5. บรรดาเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน
ในหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ
ไม่ว่าจะมีฐานะเป็นข้าราชการ
พนักงานของรัฐ หรืออื่นๆ เช่น
เลขาธิการ สนง.ศาลปกครอง
ผู้ว่า สตง. เป็นต้น

ฝ่ายปกครองมีอะไรบ้าง (4)

4. หน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ
: หน่วยงานที่รัฐธรรมนูญหรือ พรบ. ประกอบฯ
หรือ พรบ.จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ด้านตุลาการ ด้านวิชาการ
ให้องค์การอิสระของรัฐ ศาล หรืออื่นๆ เช่น สนง.ศาล
ปกครอง สนง. ก.ก.ต. สนง.เลขาธิการสภาผู้แทนฯ เป็นต้น

มาตรา 5 แห่ง พรบ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

“กฎ” หมายความว่า

พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติ
ท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติที่มีผลบังคับเป็น
การทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็น
การเฉพาะ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

- (1) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติ
สัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง
หรือมีผลกระทบต่อสถานะทางของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะ
เป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ
การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่
หมายความรวมถึงการออกกฎ
- (2) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

องค์ประกอบของกฎและคำสั่งทางปกครอง

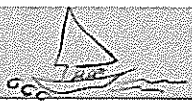
กฎ	คำสั่งทางปกครอง
1. เป็นผลจากการใช้อำนาจตาม พรบ. ของฝ่ายปกครอง	✓
2. เป็นการใช้อำนาจฝ่ายเดียว (ไม่ต้องได้รับความยินยอม)	✓
3. การใช้อำนาจดังกล่าวก่อให้เกิด นิติสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายปกครอง กับเอกชน	✓
4. มีผลไปสู่อำนาจของฝ่ายปกครอง	✓
5. มีผลบังคับเป็นการทั่วไป	*มีผลต่อกรณีเฉพาะหรือบุคคล ใดเป็นการเฉพาะ

**เหตุผล : พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539**

- กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่างๆ
สำหรับมาตรฐานในการทางปกครอง
- ให้ความชัดเจนและเป็นไปโดยถูกต้อง
มีประสิทธิภาพและเป็นกลางบังคับไม่ถูกหมาย
- สามารถกลั่นกรอง โอนเปลี่ยนวงเงินได้
มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และยังสามารถความยืดหยุ่น
แก่กรณีได้มากขึ้น

ลักษณะสำคัญของกฎ
(มีผลบังคับเป็นการทั่วไป)

มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ

1. บุคคลที่ถูกบังคับตามกฎหมาย มีการกำหนดหรือถูกนิยามไว้เป็นประเภท

2. สิ่งที่ถูกนิยามไว้ ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
ได้มีการกำหนดไว้เป็นนามธรรม :
เมื่อมีข้อเท็จจริงเกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้บุคคลประเภทนั้น
ต้องปฏิบัติตามกฎหมายแล้วซ้ำอีก

เงื่อนไขในแง่ขอบอำนาจในการออกคำสั่ง

1. ข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุให้ฝ่ายปกครอง
มีอำนาจในการออกคำสั่ง
2. วัตถุประสงค์ของคำสั่ง : เนื้อหาของคำสั่ง
ที่แท้จริง
3. ทวรมุ่งหมายของการออกคำสั่ง :
ผลที่ฝ่ายปกครองหวังจะให้เกิดสืบจาก
การออกคำสั่ง

เงื่อนไขในแง่กระบวนการในการออกคำสั่ง

1. เจ้าหน้าที่ยื่นคำสั่ง
2. ขั้นตอนของการออกคำสั่ง
3. แบบของคำสั่ง

เงื่อนไขเกี่ยวกับกระบวนการในการออกคำสั่ง

กำหนดใน พรบ.วิ.ปกครองฯ (กฎหมายเสริม)

กำหนดในกฎหมายที่ให้อำนาจออกคำสั่งฯ

ขอบเขตของ พรบ. ฉบับนี้

ข้อสังเกต

"วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง"
: การเตรียมการและการดำเนินการเพื่อให้มีกฎและคำสั่งทางปกครอง

"การพิจารณาทางปกครอง"
: การเตรียมการและการดำเนินการให้มีคำสั่งทางปกครอง

ข้อจำกัดไม่บ้า พรบ. ปีไปใช้

1. ข้อจำกัดตาม พรบ. ปี (ม.4) เช่น
 - (1) รัฐสภา และคณะรัฐมนตรี
 - (2) องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะ
 - (3) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในตำแหน่งที่มอบหมายโดยเฉพาะ ฯลฯ
2. ข้อจำกัดตาม พรบ. เฉพาะ เช่น ม.5/2 แห่ง พรบ. การเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ที่ไม่ให้นำหลักความเชื่อโดยสุจริตมาใช้กรณีที่ถูกเพิกถอนใบรับรองใบอนุญาตฯ ตาม พรบ. การเดินอากาศฯ

หลักสำคัญในการบังคับทางปกครอง

- ใช้เท่าที่จำเป็น
- ก่อนใช้ต้องมีการเตือนก่อนเสมอ(มาตรา 59)
- มาตรการที่ใช้ต้องมีความแน่นอนชัดเจน
- ผู้ถูกบังคับอาจโต้แย้งได้ (มาตรา 62)

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า
บรรยายในหัวข้อวิชา โลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ
โดยวิทยากร อาจารย์ ผศ.ดร.วิเชียร ต้าเลิศ
สนใจความถี่ว่า

โลกาภิวัตน์ หมายถึง การทำให้แพร่หลายไปทั่วโลก ความเป็นไปทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงที่กระทบถึงทั่วโลก การเกี่ยวพันกันทั่วโลก การติดต่อกันทั่วโลก การเข้าถึงโลก การเอาชนะโลก เป็นการพัฒนาด้านต่างๆ คือ เทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร และการคมนาคมขนส่ง ผลที่ได้คือการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างปัจเจก ชุมชน ธุรกิจ และรัฐทั่วโลก เป็นคำศัพท์เฉพาะที่บัญญัติขึ้นเพื่อตอบสนองปรากฏการณ์ของโลกที่ส่งผลกระทบอย่างรวดเร็วต่อส่วนอื่นๆของโลก

สังคม, วัฒนธรรมและกฎหมาย
สังคม หมายถึง กลุ่มคนมากกว่าสองคนขึ้นไป ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นเวลานานาวนานในขอบเขตหรือพื้นที่ที่กำหนด ณ ที่ใดที่หนึ่ง มีการติดต่อสัมพันธ์กัน ประกอบไปด้วยคน เช็กเป็นศูนย์กลางทุกวัย ปฏิบัติตนต่อกันภายใต้กฎเกณฑ์หรือระเบียบเดียวกัน โดยมีวัฒนธรรม ระเบียบแบบแผนในการดำเนินชีวิตเป็นของตนเอง ปฏิบัติหน้าที่และแสดงบทบาทเพื่อสังคมด้วยความรับผิดชอบ มีศักดิ์ศรี และเจริญก้าวหน้า ส่วนกฎหมาย หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ กฎการของรัฐหรือของชาติ กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้บังคับ ควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม ไม่ปฏิบัติตามที่สมควรจะมีความผิด

และได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจจะบัญญัติไว้ในหลายลักษณะอีกหรือไม่ได้ นอกจากกฎหมายแล้ว ก็ยังมีรูปแบบของกฎหมายอื่นๆอีก เช่น วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ความเชื่อ ศาสนา เป็นต้น

ในบริบทของสังคมไทย ในอดีต ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ ประชากรส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพเกษตรกรรม สังคมไทยจึงเป็นสังคมเกษตรกรรม ที่มีการผลิตเพื่อใช้ชีพ ไม่ใช่เพื่อการค้า หรือเพื่อธุรกิจ ไม่มีเงินตราเป็นสื่อกลางในการซื้อขาย มีแต่การแลกเปลี่ยนสินค้าตามความต้องการของแต่ละฝ่าย แต่ต่อมาที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกในยุคอาณานิคม ที่ประเทศอังกฤษได้ประเทศสิงคโปร์เป็นเมืองท่าการค้าสำคัญในบริเวณนี้ทำให้การค้าในภูมิภาคขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าการขยายตัวนี้เป็นผลมาจากทั้งทางตรงและทางอ้อมของการปฏิวัติอุตสาหกรรม เป็นแรงผลักดันให้ไทยต้องพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของระบบทุนนิยมในประเทศไทย โดยมีนายทุนการค้าหรือบรรษัทเอกชนขึ้น ต่อมาเริ่มมีการค้าที่ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นทุนนิยมการค้า มีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆ วัตถุประสงค์การเปลี่ยนแปลงไปเป็นการตอบสนองต่อตลาดภายนอกประเทศ ตามความต้องการของประเทศมหาอำนาจหรือทุนนิยมกลาง แต่ทุนนิยมไทยขณะนั้นไม่ได้เข้าปะทะกันให้เกิดการพัฒนาการผลิตภายในสังคมไทย ไม่ได้นำเทคโนโลยีหรือความรู้ไปใช้ในบ้าน ทำหน้าที่เป็นเพียงตลาดการค้าระหว่างสังคมไทยกับทุนนิยมโลก ที่ทุนและรัฐต่างชาติไม่พัฒนาชาวบ้าน การผลิตของชาวบ้านเป็นแค่การเปลี่ยนแปลงไม่ใช้การพัฒนา และสินค้าเกษตรกรรมที่เพื่อใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบราคาถูก ข้าวแต่นำมาขายการค้าระหว่างไม่สนใจการผลิต ไม่สามารถนำสังคมเกษตรกรรมไทยเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมได้ ไม่เหมือนกับทุนตะวันตกที่ช่วยพัฒนาการผลิตภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมที่ทำเป็นเพียงการแปรรูป สินค้าเกษตร ไร่ ไร่ และทำงานในภาคบริการ ในการปฏิรูปประเทศ รัฐไทยที่ถือเอาเทคโนโลยีที่เข้าไปในการปกครองเท่านั้น แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญในโยธาในการผลิต และก็ยังละเลยเรื่องวัฒนธรรม

และยังมีลักษณะการอื่น เกิดการขยายตัวทางการผลิตอย่างรวดเร็ว โดยการขยายตัวนี้ล้วนมีอิทธิพลมากจากภายนอกทั้งสิ้น สังคมไทยมีแนวโน้มในการพัฒนาแบบรับอิทธิพลพัฒนาทางวัตถุ มุ่งความร่ำรวยของคนเพียงบางกลุ่ม แต่ไม่ "พัฒนาชุมชน" คือให้เกิดผลกระทบทางด้านความสมดุลระหว่างมนุษย์ สังคมและสิ่งแวดล้อมและระบบเศรษฐกิจของสังคมสมัยใหม่ ยังคงให้เป็นไปอย่างยากลำบาก แพร่ สินค้าอุปโภคบริโภคชิ้นราคา ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ทั้งที่ทุนมีความจำเป็นทรัพยากรไม่เพียงพอ แต่จำนวนคนจนยังมีมากถึง ๓๐ ล้านคน ช่องว่างระหว่างชนรวยกับคนจนมีระยะห่างกันมาก คนจนเหล่านี้มีรายได้ต่ำ ค่าแรงถูกกดไว้เพื่อประโยชน์ในการแข่งขันด้านการลงทุน การส่งออก แลกกับต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่มากขึ้น ผลกระทบจึงตกอยู่กับคนกลุ่มนี้ ในขณะที่ความร่ำรวย และความมั่นคงอยู่กับคนกลุ่มน้อย

จากที่กล่าวไป ความมีขีดของสังคมไทย นั้นมีพัฒนาการจากการค้าข้าว ต่อมาเมื่อเริ่มมีแบบพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมไทยที่เริ่มพัฒนา อุตสาหกรรมด้วยการใช้ภาคข้าวมาอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมจึงมีการแข่งขันข้าว เกิดเป็นหนี้หรือจำนวน การแก้ปัญหาที่มีคนยากจนขึ้นรับภาระอย่างไรจึงไม่อาจแก้ปัญหาความยากจนได้ ประเทศไทยจึงตกอยู่ในปัญหาหนี้สินมาก และยังคงเป็นหนี้สินต่อไปเรื่อย ๆ เพราะขาดทุนคนจนยังเป็นคนส่วนใหญ่ในประเทศ การพัฒนาเรื่องอื่นๆจึงพัฒนาได้ยากและประเทศไทยไม่อาจหลีกเลี่ยงระบบทุนนิยมได้ ระบบทุนนิยมที่ดำเนินอยู่ในประเทศไทย เป็นระบบที่ยังห่างไกลจากอุดมการณ์ทุนนิยมเสรี ที่มีระบบเศรษฐกิจทุกระดับและมีเป้าหมายเหมือนกัน คือ มุ่งจัดสรรและจัดการทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลสูงสุด โดยที่มีการกระจายโอกาสและประโยชน์ให้กับคนในระบอบอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม แต่ทุนนิยมที่มีอยู่ในประเทศไทย กลับมีลักษณะถือว่าเป็นระบบทุนนิยมแบบอุปถัมภ์หรือแบบพรรคพวก ที่มีผู้หนุนหลังประโยชน์ของกลุ่มคนที่มีอำนาจ กลุ่มคนที่มีทรัพยากร กลุ่มสิทธิ และเมื่อประโยชน์ในกลุ่มผู้หาทอง ทุนนิยมที่เป็นอยู่ยังมีลักษณะแคบแคบ ขาดสาระสำคัญที่พัฒนาไปสู่การขยายอย่างรวม เป็นทุนนิยมที่ติดเชื้อมี และถูกบิดเบือนเพื่อประโยชน์ของคนส่วนน้อย มีการแย่งชิงครอบงำทรัพยากรของผู้ถือโอกาสหรืออ่อนแอกว่า เกิดการกระจุกตัวทรัพยากรได้ในกลุ่มคนรวยเพียงไม่กี่คน และ

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่เป็นตัวเร่งการพัฒนาความรู้ในเศรษฐกิจระบบทุนนิยม จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในหลายๆด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การเมือง การติดต่อสื่อสาร รวมทั้งกฎหมายนั้นก็คือ การเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์

การพัฒนาความรู้ของประเทศไทยขึ้นอยู่กับพื้นฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเน้นหนักไปที่การศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก ให้ความสำคัญและระดับปริญญาโทขึ้นไปในบางอุตสาหกรรม เป็นลักษณะที่เน้นปริญญาตรีเป็นหลัก การศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี มีสาขาและศาสตร์ทางกายภาพและสังคมศาสตร์ แต่ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและศาสตร์สาขาอื่นจะมีความก้าวหน้าไปมาก การศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ และรับอิทธิพลจากวัฒนธรรม เพื่อให้เด็กสามารถแข่งขันกับนักเรียนในประเทศและสามารถศึกษาต่อในต่างประเทศได้ การศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับบริบททางสังคมด้วย เพื่อความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันอันทำให้สังคมดำรงอยู่ต่อไปได้

กฏหมาย
ระบบบริหารการศึกษานั้น ในสังคมไทยที่มีการเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และกฎหมายเป็นตัวเชื่อมโยงในการกำหนดความสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ กติกาของระบบสังคม ดังนั้นเมื่อสังคมมีความเปลี่ยนแปลง กฎหมายที่มีความจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่อยู่ในกระแสโลกาภิวัตน์ด้วย ไม่อย่างนั้นจะเปลี่ยนไปจนด้านใด ซ้ำหรือเร็ว จะเป็นเปลี่ยนแปลงและเสียเปรียบภายนอก หรือถึงขั้นโครงสร้าง ค่านิยม กติกา กฎหมาย ไม่อาจจะเป็นการบัญญัติ การตีความ หรือการบังคับใช้ก็อาจจะล้าหลังกับบริบททางสังคมด้วย เพื่อความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันอันทำให้สังคมดำรงอยู่ต่อไปได้

ภาคข่าว
บรรยายในข่าวไอทีวี **มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน**
โดยวิทยากร อาจารย์ จวีรพรรณ นิลวงษ์

สรุปใจความสำคัญ

ภาพรวมของสถานการณ์คอร์รัปชันในปัจจุบัน

ปัจจุบัน การคอร์รัปชันในระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ประเทศไทยนั้น จะมีการแพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในบางครั้งที่ประชาชนบางส่วนสงสัยเกี่ยวกับว่า การคอร์รัปชันได้กลายไปเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่จะต้องเกิดขึ้น ถ้าหากว่าประชาชนมีความเชื่อใจก็จะมีการติดต่อกับหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้พบว่า บางส่วนมีความคิดเห็นว่า การกระทำในลักษณะของการให้สินบนบ้าง คำรับรองบ้าง สินบน นั้นไม่มีถือว่าเป็นการคอร์รัปชัน เหตุผลหลักส่วนใหญ่ คือเช่นนี้เพราะว่า เป็นเรื่องของการ ซึ่งความสะดวก และข้าราชการไม่ต้องการให้จะเป็นเรื่องที่ยากลำบากที่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงาน การไม่รับสินบนบ้าง คำรับรองบ้าง นั้นไม่มีถือว่าเป็นการคอร์รัปชัน เหตุผลหลักส่วนใหญ่ คือเช่นนี้เพราะว่า เป็นเรื่องของการ ซึ่งความสะดวก และข้าราชการไม่ต้องการให้เป็นเรื่องที่ยากลำบากที่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงาน การไม่รับสินบนบ้าง คำรับรองบ้าง นั้นไม่มีถือว่าเป็นการคอร์รัปชันเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ก็พบว่าในปัจจุบันนักธุรกิจอันดับดีที่จะจ่ายสินบนบ้างนั้นก็โดยเหตุผลที่จ่ายสินบนบ้างนั้นก็เพื่อที่จะแลกกับความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงาน

จากสภาพความเป็นจริงของการคอร์รัปชันดังกล่าวข้างต้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินงานป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชันที่ผ่านมารองประเทศไทยได้ระดับหนึ่งว่า ถึงแม้ การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยจะมีความพยายาม ป้องกัน และแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อยู่ในระดับหนึ่งแล้วก็ตาม แต่ทว่า ในความเป็นจริงแล้ว ปัญหาการคอร์รัปชันก็ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องทั้งในระดับท้องถิ่น ทั้งในระดับกลางและระดับสูง ซึ่งดัชนีชี้วัดการคอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) พบว่า ภาพลักษณ์ของการคอร์รัปชัน

/คอร์รัปชัน

คอร์รัปชันของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น ยังไม่ดีขึ้นมากเท่าไรนัก กล่าวคือ ค่าของดัชนีดังกล่าว ยังอยู่ในระดับต่ำระดับคือ อยู่ในระดับ ๓๐ จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน มาโดยตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งนับได้ว่า เป็นเครื่องชี้วัดที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์การคอร์รัปชันของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี อีกด้วยที่ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินงานในการต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศไทยที่ผ่านมายังไม่เพียงพอ นั่นจึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ถึงแม้ว่า ประเทศไทยจะได้รับความพยายามในการกำหนด และใช้มาตรการในการป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชันอยู่อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดก็ตาม

วัตถุประสงค์ที่สำคัญ เพื่อใช้ในการควบคุม และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของบุคคลต่าง ๆ ในทางมิชอบ อันจะนำไปสู่การคอร์รัปชันได้ในที่สุด ซึ่งกลไกเหล่านี้ แบ่งออกได้เป็น ๔ กลไกด้วยกัน คือ (๑) กลไกการกลั่นกรองเลือกสรรคนที่เป็นผู้มีอำนาจรัฐ ที่มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อกลั่นกรอง และสกัดกั้นการการเมืองที่ทุจริต หรือใช้เงินเลือกซื้อโดยมิชอบ หรือมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพลต่างๆ ซึ่งจะนำมาซึ่งการทุจริต และการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองในอนาคต โดยมีวิธีการดำเนินการดำเนินการสำคัญ ๒ วิธีการด้วยกันคือ การกำหนดคุณสมบัติของข้าราชการการเมือง และข้าราชการการเมือง และการระงับการเลือกตั้ง โดยการควบคุมการเลือกตั้ง

(๒) การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ที่มีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน และการใช้อำนาจรัฐเป็นระยะ โดยมีวิธีการดำเนินการที่สำคัญ ๓ วิธีการด้วยกันคือ การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของรัฐ ป.ป.ช. การตรวจสอบการใช้จ่ายในแผ่นดินของรัฐผู้มีอำนาจรัฐ และการตรวจสอบโดยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๓) การปราบปราม และกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิด ที่มีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของกระบวนการ และกลไกในการป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชันให้เพิ่มมากขึ้น โดยมีวิธีการดำเนินการที่สำคัญ ๓ วิธีการด้วยกันคือ การป้องกัน และปราบปรามการทุจริตโดย ป.ป.ช. การสร้างบทลงโทษการทุจริตการเสนอราคา และการเสนอราคาที่เป็นธรรม และการปราบปรามการฟอกเงิน

(๔) ศาล และกระบวนการฟ้องร้องเรียน ที่มีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อสร้างกระบวนการตรวจสอบอำนาจรัฐอีกทางหนึ่ง ได้แก่ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยประชาชน โดยมีวิธีการดำเนินการที่สำคัญ ๓ วิธีการด้วยกันคือ ผู้เสียหายเพื่อศาลปกครอง การร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และสิทธิขอประชาชนในการเข้าร้องเรียน ซึ่งกลไกต่างๆ เหล่านี้ จะถูกนำไปปฏิบัติโดยการใช้กฎหมายบัญญัติขึ้น ภายใต้รัฐธรรมนูญ หรืออาจจะกล่าวได้ว่า มาตรการต่างๆ เหล่านี้ได้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการป้องกัน และปราบปรามการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือป้องกันการรวมมือกันของกลุ่มบุคคลต่างๆ (นักการเมือง, ข้าราชการ และนักธุรกิจ) ไปในทางมิชอบ หรือเพื่อการคอร์รัปชัน หรือเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว และพรรคพวก เป็นสำคัญ ซึ่งจะพบว่า มาตรการเหล่านี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น สองกลุ่มด้วยกัน คือ มาตรการทางด้านวัตถุวิสัย (Objective) และทางด้านอัตวิสัย (Subjective)

ข้อสังเกตและท้าทายพัฒนาองค์กรความรู้ในการเมืองกัน และปราบปรามการคอร์รัปชัน

จากสภาพปัญหาของการดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชันในปัจจุบันที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการที่ทันสมัยระหว่างมาตรการต่างๆ ทั้งแนวคิด รูปแบบ และ การดำเนินการคอร์รัปชันที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้การดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชัน ไม่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินการกับ "การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย" ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพที่ควรดังกล่าวข้างต้น จึงอาจจะกล่าวได้ว่า มีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับคอร์รัปชันในลักษณะนี้ว่ามีความจำเป็นเฉพาะเจาะจง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมุ่งศึกษาถึง "กระบวนการในการสร้างความสมเหตุสมผลแห่งวิชาการ" ที่จะนำไปสู่การสร้างความรู้ความชอบธรรม และความชอบด้วยกฎหมายของการคอร์รัปชันเชิงนโยบายนี้ได้ในที่สุด ทั้งนี้เพราะ ผลที่

/คาต่อว

คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงไปเช่นนี้ จะสามารถช่วยให้องค์กรสร้างองค์ความรู้ หรือกรอบแนวคิดใหม่ๆ ในการนำมาใช้ในการพัฒนากรรมการในการป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชัน ได้ต่อไป และยังไปถึง ก็คือ การมีการตั้งข้อสังเกตประการสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้ หรือกรอบแนวคิดดังกล่าวไว้ด้วย ก็คือ รูปแบบ หรือวิธีการแสวงหาความรู้ (Epistemology) ที่จะนำมาใช้สำหรับการศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงเช่นนี้ สมควรที่จะต้องเป็นรูปแบบที่มีความหลากหลายในการใช้องค์ความรู้ต่างๆ หลากหลายสาขาเข้ามาทำการศึกษาไปพร้อมๆ กัน หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ รูปแบบของการศึกษานั้น ควรจะเป็นรูปแบบที่เรียกว่า "เป็นการศึกษาแบบสหวิทยาการ" (Integrated Sciences Approach) ทั้งนี้เพราะ ถ้าหากพิจารณาถึงแนวคิด และวิธีการปฏิบัติของ "การสร้างความรู้แบบสหวิทยาการ" เพื่อมาใช้เป็นเครื่องมือของการสร้างความชอบธรรม หรือเชื่อมต่อกฎหมายเพื่อการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ที่นับว่าเสนอไว้ข้างต้นแล้วจะพบว่า เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ซึ่งลักษณะที่จะน่าเอาใจหามาใช้ในการศึกษาในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เหมือนดังเช่นที่ได้มีการศึกษาแล้วกับปัญหาการคอร์รัปชัน ที่เกิดขึ้นภายใต้แนวความคิดแบบเดิม ก็อาจจะกล่าวได้ว่า ผลที่จะได้จากการศึกษาดังกล่าว ก็คงไม่อาจจะสามารถนำไปสู่ "การทำให้แน่ชัด" (Ascertainment) ได้ว่า ผลที่ได้รับนั้น สามารถนำไปใช้ในการใช้เพื่อ "สร้างองค์ความรู้" หรือกรอบ แนวคิด" (Framing the Law) อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ทั้งการป้องกัน และปราบปราม "การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย" ได้อย่างที่กล่าวไว้ แต่หากสามารถที่จะนำปรัชญาขึ้นมาใช้ในการศึกษาแบบสหวิทยาการ (Integrated Sciences Approach) แล้ว ผลที่คาดว่าจะได้รับก็น่าจะมีความเหมาะสมมากขึ้น ทั้งนี้เพราะ ผลที่จะได้จากการศึกษาดังกล่าววิธีนี้ นั้น จะมีความหลากหลายในการวิเคราะห์ปัญหามากกว่าการใช้ศาสตร์สาขาวิชาเดียว ซึ่งผลที่ได้รับดังกล่าว ก็จะนำไปสู่การนำเสนอองค์ความรู้ หรือแนวคิดที่มีความหลากหลายในมุมมอง และสามารถเข้าถึงสภาพปัญหาที่มีความสัมพันธ์กันขององค์ความรู้ได้เป็นอย่างดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า
บรรยายในข่าวไอทีวี **การปฏิรูปท้องถิ่นเป็ชนแบบ**
โดยวิทยากร อาจารย์ ศ.ดร.อรดี นันทจักร์
สรุปใจความสำคัญ
การปกครองท้องถิ่น มีความเข้มแข็งมาอย่างไ้ เร็วขึ้นเมื่อใด และมีความสัมพันธ์กับรัฐ หรือประเทศในเชิงวัฒนธรรมอย่างไร เรื่องนี้อาจจะกล่าวได้ว่า มีการพิจารณาแบ่งออกเป็น ๒ แนวทางหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

แนวความคิดหนึ่ง
มีความคิดความเชื่อและมีนิบหนวกการพิจารณาที่แสดงว่าการปกครองท้องถิ่นของทุกประเทศมีความเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณ และอาจมีมาตั้งแต่สมัยก่อนคริสตศักราช เช่น จีน มีมาตั้งแต่สมัยอียิปต์ สมัยโรมัน หรือสมัยก่อนหน้านั้น และในกรณีของไทยที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย หรือก่อนสมัยสุโขทัย เช่น การปกครองแบบหัวเมือง และระบบ เวียง วัง คลัง นา เป็นต้น หลังจากนั้นการปกครองท้องถิ่นก็

มีวิวัฒนาการต่อเนื่องมาเรื่อยๆ ซึ่งอาจมีความเจริญรุ่งเรืองในบางสมัย และอาจมีถดถอยในบางยุคบางสมัย สรรพจนถึงปัจจุบัน

แนวคิดที่สอง

พิจารณาในทางตรงข้ามว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นผลผลิตของรัฐสมัยใหม่ (Modern State) คือ ถือกำเนิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และจะมีพัฒนาการอย่างมากในช่วงปลายนี้ที่ประเทศปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นสำคัญอีกด้วย

แนวคิดแบบแรกนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นความคิดแบบจารีตนิยม ซึ่งถือว่าปกครองท้องถิ่นเป็นผลผลิตของการปกครองแบบโบราณ อาจเรียกได้ว่าเป็นความคิดของสำนักนิยมใหม่ (Modernist Perspective) ซึ่งมีความเห็นว่า การปกครองท้องถิ่นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเกิดรัฐสมัยใหม่ขึ้นแล้วเท่านั้น จะมุ่งสนใจศึกษาของรัฐธรรมนูญว่าเป็นองค์ธรรมที่อำนาจจากการเมืองสูงสุด และเป็นผู้ตั้งให้มีการ ปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้น กล่าวคือ หากไม่มีรัฐสภาแล้วเกิดขึ้น ก็จะไม่มีการปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้นตามมา เนื่องจากรัฐสมัยใหม่ประกอบไปด้วย ประชาชน ตันคนคน อันนำโดยปวงชน และรัฐสภา อีกทั้ง หากรัฐสมัยใหม่ไม่ได้มีการรับรองสถานะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นก็ไม่มีมาแต่เดิม เช่น ซุเมซ เขตภูเก็ต (เขตภูเก็ต) เป็นต้น ก็จะมีสถานะเป็นองค์กรที่ไม่เป็นทางการ หรือ เป็นการปกครองท้องถิ่นที่เป็นทางการ ซึ่งต่างจากทั้งในกรอบของรัฐสมัยใหม่เท่านั้น

การปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบกันประเทศต่าง ๆ

ประเทศญี่ปุ่น

แบ่งการปกครองท้องถิ่นเป็นสองระดับ (two tiers system) คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน เรียกว่า Prefecture เทียบเท่ากับจังหวัดของประเทศไทย ซึ่งมีอยู่ ๔๗ แห่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง คือ เทศบาล จำนวน ๑,๓๔๕ แห่ง
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสองระดับมีผู้บริหารมาจากเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชน ผู้บริหารทั้งสองระดับนี้เรียกว่าผู้ว่าจังหวัด (Governor) ผู้บริหารท้องถิ่นระดับกลางเรียกว่านายกเทศมนตรี (Mayor) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสองระดับนี้มาจากการเลือกตั้งของ ประชาชน แต่เดิมกฎหมายได้กำหนดจำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน แต่ภายหลังได้ยกเลิกไป ในปัจจุบันจำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นขึ้นอยู่กับแต่ละท้องถิ่นว่าจะกำหนดให้มี จำนวนเท่าไร ซึ่งมีผลเชื่อมโยงกับจำนวนประชากร เช่น ในท้องถิ่นขนาดใหญ่อย่างโตเกียว จะมีประชากร ๓๕ ล้านคน มีจำนวนสมาชิกสภา ๑๓ คน ส่วนเมืองเล็กๆ ที่มีประชากรประมาณ ๕,๐๐๐ คน มีสมาชิกสภา ๕ คน

ฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสมีการปกครองแบบรัฐเดี่ยว และแบ่งการปกครองออกเป็นแคว้น (region) จังหวัด (departments) และเทศบาล (communes) ซึ่งจะมีขอบเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ด้านการการคลังและงบประมาณ ซึ่งรัฐบาลกลางไม่สามารถเข้ามาแทรกแซงได้

เกาหลีใต้

ประเทศเกาหลีใต้แบ่งออกเป็น ๘ จังหวัด (โท), ๓ จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ (กิกย็อลจจา-ซีโด, ๖มหานคร (ควังจูคอก-ซึ, ๓นครพิเศษ (กักย็อล-ซึ และ ๑ นครปกครองตนเองพิเศษ (ก๊กย็อลจจา-ซีโด, ๖มหานคร (ควังจูคอก-ซึ, ๓นครพิเศษ (กักย็อล-ซึ และ ๑ นครปกครองตนเองพิเศษ (ก๊กย็อลจจา-ซีโด)

ซี) และยังมีกรมเนียบส่วนย่อยอีกหลายส่วน เช่น เมือง (ซี), อำเภอ (คูบ), เขต (คู), ตำบล (อ็อบ), เขตปกครองท้องถิ่น (ม็อน), แขวง (ทง) และหมู่บ้าน (ริ)

อังกฤษ

การปกครองของประเทศอังกฤษ มีสี่ระดับและแต่ละในระดับก็ยังมีหน่วยย่อยเป็นลักษณะต่าง ๆ จุดประสงค์ของการแบ่งระดับนี้เพื่อใช้ในการบริหารของรัฐบาลท้องถิ่นในอังกฤษ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่รวมการปกครองสองระดับเข้าด้วยกันเช่นเขตเกรเทอร์ลอนดอนที่เป็นทั้งการปกครองระดับภาคและระดับเทศมณฑล

ไทย ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี ๒ รูปแบบ คือ

๑. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป เป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งในทุกจังหวัดจะมี ๓ ประเภท ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
๒. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการบริหารจัดการไม่เหมือนกับรูปแบบทั่วไป จะมีขึ้นเป็น กรณีไป ส่วนใหญ่จะเป็นเขตเมืองใหญ่ เช่น เมืองหลวงหรือเมืองท่องเที่ยว ซึ่งเริ่มแรกจะสมที่จะใช้รูปแบบทั่วไปมาใช้ในการปกครอง ปัจจุบันมีกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

ภาคบ้าน

สอบโครงการพัฒนากฎหมาย ทั้ง ๒ กลุ่ม

วันที่ ๑๙ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓
ทัศนศึกษาฐานนอกสถานที่

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา กฎหมายเปรียบเทียบ

โดยวิทยากร อาจารย์ ผศ.ดร.วรรณภา ทิระสังขะ

สรุปใจความได้ว่า

การศึกษากฎหมายให้สูงเนินเพื่อพัฒนากฎหมาย

๑. การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์
๒. การศึกษาเชิงนิติปรัชญา
๓. การศึกษาเชิงกฎหมายเปรียบเทียบ

การศึกษากฎหมายเชิงเปรียบเทียบ

นักกฎหมายหลายๆ ท่านมักประสบปัญหาในการเรียนในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี เพราะการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีมีความแตกต่างจากระดับปริญญาโทหรือเอกเป็นอย่างมาก กล่าวคือการเรียน การศึกษากฎหมายในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก มีทั้งนักศึกษากฎหมายรู้จักที่จะคิดหาเหตุผลในทาง กฎหมาย รู้จักการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ เป็นการเรียนอย่างมีเหตุผลประกอบปรกทั้งคือมีการทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) และในการทำวิทยานิพนธ์ก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ ดังนั้นจึงต้องทำความเข้าใจถึงความหมายของการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ

ลักษณะของกฎหมายเปรียบเทียบ

๑. พิจารณาคามขอบเขต (Scope) โดยศึกษาเปรียบเทียบ (๑) ในระดับกว้าง (Macro Comparative Law) เพื่อค้นหาคำตอบโดยวิเคราะห์ระบบความคิดที่ระบบ และ (๒) ในระดับแคบ (Micro Comparative Law) เพื่อค้นหาคำตอบในเรื่องเฉพาะเรื่อง โดยไม่ได้ศึกษาทั้งระบบ
๒. พิจารณาคามวัตถุประสงค์ โดยศึกษาเปรียบเทียบในเชิงทฤษฎี (Theoretical Comparative Law) เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์วิจารณ์กฎหมายในเชิงวิชาการ และการเปรียบเทียบเพื่อนำไปสู่แนวทางปฏิบัติ (Legislative Comparative Law) เป็นการเปรียบเทียบเพื่อนำไปสู่การร่างหรือปรับปรุงกฎหมาย

กระบวนการของกฎหมายเปรียบเทียบ ที่นำไปสู่การร่างกฎหมายหรือเสนอกฎหมายนั้นจะมีการค้นคว้ากฎหมายของประเทศต่างๆ ที่ในระบบกฎหมายหลัก เพื่อทำการเปรียบเทียบ ประเมินจุดเด่น/จุด ค้อย เพื่อให้ได้บทกฎหมายที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำไปใช้ ทั้งนี้ก่อนนำระบบกฎหมายของประเทศใดมา เปรียบเทียบให้พิจารณาว่าระบบกฎหมายของประเทศนั้นๆ ใกล้เคียงกับประเทศของเราหรือไม่ และให้ พิจารณาความถี่ระบบการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ด้วย

ภาคบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา การจัดทำแผนนิติบัญญัติของไทยและต่างประเทศ

โดยวิทยากร อาจารย์ นรศักดิ์ สุขสมบูรณ์ (กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น)

สรุปใจความได้ว่า

“แผนนิติบัญญัติ” คือ แผนการเสนอกฎหมายที่จำเป็นต่อการผลักดันนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ประสบความสำเร็จ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตาม หลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลัง ผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่มีใน ยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องเป็นบัญญัติ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย ยุทธศาสตร์ชาติเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ความถี่ของแผนนิติบัญญัติ การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขต้องเป็นไปตามหลัก “นิติรัฐ” หรือหลักการปกครองโดยกฎหมาย กล่าวคือรัฐ จะดำเนินการใดก็ต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้ชัดเจน และรัฐต้องใช้อำนาจนั้นในทางที่เป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนมากที่สุด โดยจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุดหรือเพียงเท่าที่จำเป็น ดังนั้น กฎหมายจึง เป็นกลไกที่สำคัญที่สุดในการบริหารราชการแผ่นดิน

นอกจากนี้ กฎหมายยังมีส่วนอย่างมากต่อความสำเร็จล้มเหลวของการทำงานของ รัฐบาลด้วย เพราะแม้จะมีนโยบายที่ดี แต่หากกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจแก่หน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินการใน เรื่องที่เป็นนโยบายแล้ว รัฐบาลก็ไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายนั้นให้สัมฤทธิ์ผลได้ หรือหากมีกฎหมายใน เรื่องนี้บ่อยแต่บทบัญญัติของกฎหมายไม่มีเนื้อหาคำดำเนินการตามนโยบาย รัฐบาลก็ไม่สามารถผลักดัน นโยบายให้ประสบความสำเร็จได้

ดังนั้น นอกจากการมี “นโยบายที่ดี” และสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน และมีการจัดทำ “แผนการบริหารราชการแผ่นดิน” เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ เป็นประสงค์ และกลไกในการ ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้ว ก็มีความจำเป็นที่ต้องมี “แผนการตามกฎหมาย” ที่จำเป็นต่อการผลักดัน นโยบายของรัฐบาลตลอดจนยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และ กลไกในการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ภายใต้วงเวลาที่กำหนดด้วย เพื่อช่วยให้การดำเนินงานมีทิศทางที่ชัดเจนแน่นอน และกฎหมายที่ตราขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบและเป็นระบบ ซึ่งแผนการตามกฎหมายนี้รู้จักกันในชื่อ “แผนนิติบัญญัติ”

มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้มีการจัดทำแผนนิติบัญญัติ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายที่จะต้องจัดทำขึ้นใหม่ หรือกฎหมายที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนราชการ

ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลาที่ถือกำเนิดขึ้น เสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ และเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ให้มีผลผูกพันส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตามในทันที

อย่างไรก็ดี พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดไว้เพียงว่าให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่มีผลผูกพันส่วนราชการบริหารราชการแผ่นดิน โดยมิได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวไว้ด้วย ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการจัดทำแผนปฏิบัติการ โดยข้อ ๖ และ ข้อ ๗ ได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการจัดทำแผนปฏิบัติการไว้ สรุปได้ดังนี้

ระเบียบ ข้อ ๖

ให้ "สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา" รวบรวมและเสนอรายชื่อร่างกฎหมายที่รัฐสภาฯ มีมติให้ความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขึ้นบังคับใช้รัฐสภาฯ ให้ทราบ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาฯ ครั้งแรกหรือการเลือกตั้งทั่วไป

ให้ "สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา" และ "สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี" จัดทำแผนปฏิบัติการที่มีผลผูกพัน ซึ่งแต่ละสาระสำคัญของกฎหมายที่จำเป็นต้องดำเนินการดำเนินการตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๗" เสนอต่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบภายใน ๒๐ วันนับแต่วันที่มีการบริหารราชการแผ่นดินมีผลใช้บังคับ

- ในการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการกฤษฎีกาฯ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่วมประชุม โดยมี "รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย" เป็นประธาน

ระเบียบ ข้อ ๗

ให้เป็นหน้าที่ของ "ส่วนราชการต่าง ๆ" ที่จะต้องแจ้ง เรื่องดังกล่าวนี้ไปยัง "สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา" ให้ดำเนินการต่อไป

๑. ชื่อและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ค้างพิจารณาอยู่ที่รัฐสภาและเหตุความจำเป็นที่จะขอให้รัฐสภาพิจารณาเร่งรัดกฎหมายนั้นต่อไป

- ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สภาฯ สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภา
- ผู้แทนราษฎร เพื่อเสนอ ครม. ให้ขึ้นบังคับใช้รัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

๒. ความจำเป็นจะต้องจัดทำกฎหมายขึ้นใหม่ แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินพร้อมทั้งสาระสำคัญของร่างกฎหมายนั้น

- ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการบริหารราชการแผ่นดินประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- เพื่อประกอบการจัดทำ "แผนปฏิบัติการ"

แผนปฏิบัติการ สามารถดำเนินการได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. มีการปรับปรุงแผนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเป็นการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงแก้ไขแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

๒. แผนนิติบัญญัติยังไม่ครบถ้วนหรือไม่เหมาะสม โดยหากปรากฏในภายหลังว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายใดเพิ่มเติม หรือจำเป็นต้องปรับปรุงกรอบเวลาในการดำเนินการให้เหมาะสมเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดินประสบความสำเร็จ ก็จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขแผนนิติบัญญัติด้วย

/วันที่

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ภาคเช้า

บรรยายในหัวข้อวิชา **ภาวะผู้นำ**
โดยวิทยากร อาจารย์ นรทรี พลอดทอง
สรุปใจความไว้ว่า

ความหมายของภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ เป็นความหมายของบุคคลที่จะชักจูงและกำหนดพฤติกรรมทัศนคติ ความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคลอื่น เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ภาวะผู้นำเป็นกิจกรรมของการที่จะสร้างอิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาหรือกลุ่ม เพื่อที่จะก่อให้เกิดความพยายามตามในการดำเนินงานให้บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนด

ผู้นำ คือ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มและสามารถนำกลุ่มปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรและก่อให้เกิดผลอย่างเป็นแบบเป็นทางการ เช่น มาจากตำแหน่งการบริหารการปฏิบัติงานซึ่งบุคคลมีอำนาจหน้าที่ภายในองค์กร หรืออาจเป็นแบบไม่เป็นทางการเช่นมาจากอำนาจการมีที่อยู่ในตัวของบุคคลและมีอิทธิพลต่อภาระหน้าที่ของผู้อื่นๆ

ผู้นำ (Leader) กับผู้จัดการ (Manager)

การเป็นผู้นำไม่เหมือนกับผู้จัดการ ผู้จัดการหลายคนคือประสบความสำเร็จเพราะไม่มีความเข้าใจถึงความแตกต่างนี้ระหว่างความเป็นผู้นำกับการเป็นผู้จัดการ จึงทำให้ไม่มีความเข้าใจถึงบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรให้สามารถบรรลุผลสำเร็จเป็นไปได้อย่างดี ผู้จัดการบางคนคือผู้นำ และผู้นำบางคนคือผู้จัดการ การเป็นผู้นำและการเป็นผู้จัดการจึงไม่ใช่เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะที่เหมือนกัน กล่าวคือผู้จัดการคือคนที่สามารถทำให้คนอื่น ๆ ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางได้ ไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะมีจุดหมายปลายทางด้วยความเต็มใจหรือไม่ก็ตาม แต่ถ้าเป็นผู้นำแล้วจะต้องคำนึงถึงว่าบุคคลเหล่านั้นจะต้องมีความเต็มใจที่จะทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย และข้อแตกต่างที่สำคัญคือผู้นำจะมุ่งเน้นที่ผู้จัดการกับผู้นำก็คือ เรื่องการวางนโยบาย ส่วนเป็นผู้จัดการแล้วหน้าที่ส่วนใหญ่ก็จะทำงานในลักษณะประสานงานประจำคือความรับผิดชอบในการบริหารหรือขึ้นต้นในการปฏิบัติงานภายในองค์กร แต่ถ้าเป็นผู้นำแล้วหน้าที่ส่วนใหญ่จะเป็นความรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลได้

ซึ่งในเรื่องความแตกต่างระหว่างผู้นำกับผู้จัดการนั้น อับราฮัม เซเลซนิค (Abraham Zaleznik) ได้แยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างนี้ไว้เป็น ๔ รูปแบบ ตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

๑. ทัศนคติต่อเป้าหมาย
๒. ความคิดเห็นในการทำงาน
๓. ความสัมพันธ์กับผู้อื่น
๔. ความรู้สึกของตนเอง

/บุคลิก

บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล	ผู้จัดการ	ผู้นำ
ทัศนคติต่อเป้าหมาย	ไม่ได้เป็นเรื่องของบุคคล, เป็นทัศนคติต่อหน้าที่การงาน, เชื่อว่าเป้าหมายเกิดขึ้นจากความจำเป็นและเป็นความจริง	เป็นเรื่องของบุคคล, เป็นทัศนคติที่มีความกระตือรือร้น, เชื่อว่าเป้าหมายเกิดจากความปรารถนาและจินตนาการ
ความคิดเห็นในการทำงาน	มองการทำงานเป็นเหมือนความสามารถของกระบวนการที่รวบรวมจากบุคคล, ความคิดและสิ่งต่างๆ	มีความคิดริเริ่ม, มองหาวิธีการใหม่ๆ มาปรับปรุงแก้ไขปัญหามาเติมเต็มๆ
ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	หลีกเลี่ยงการทำงานอย่างโดดเดี่ยว, ชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นแต่จะหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่จะมากเกินไปได้, ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแต่หลีกเลี่ยงความขัดแย้ง	มีความสะดวกสบายในการทำงานอย่างโดดเดี่ยว, สนับสนุนความสนิทสนมใกล้ชิด, มีความสำคัญในการทำงานเป็นอย่างมากและไม่ปฏิเสธข้อความขัดแย้ง
ความรู้สึกของตนเอง	ผูกพันกับความมั่นคงและรักษาสถานภาพเดิมไว้	ผูกพันกับการต่อสู้ดิ้นรนของชีวิตและกล้าท้าทาย

อำนาจ : หัวใจสำคัญของภาวะผู้นำ
อำนาจหรือพลังนั้นจะมีอยู่ในทุกระดับของลักษณะภาวะผู้นำ เพราะเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้อำนาจบังคับบัญชาสามารถทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยอำนาจนั้นคืออำนาจของผู้นำที่มีประสิทธิภาพนั้นจะพิจารณาถึงการใช้ความเหมาะสมของอำนาจตามหน้าที่และฐานะ เพื่อให้การใช้อำนาจสามารถเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด อาทิเช่น

๑. อำนาจตามกฎหมาย (Legitimate Power)
๒. อำนาจในการให้รางวัล (Reward Power)
๓. อำนาจการบังคับ (Coercive Power)
๔. อำนาจจากความเชี่ยวชาญ (Expert Power)
๕. อำนาจอ้างอิง (Referent Power)

การให้อำนาจจะมีลักษณะตรงกับอำนาจผู้นำที่มีประสิทธิภาพ เพราะผู้นำบริหารอาจให้อำนาจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือมีบทบาทในการเป็นผู้นำตนเองมากขึ้นไป แต่อย่างไรก็ตามการให้อำนาจอาจมีส่วนช่วยในการสร้างผู้นำที่มีประสิทธิภาพได้เช่นกันและมีด้วยกันหลายเหตุผล ดังนี้

๑. การให้อำนาจช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถทำงานได้ด้วยความสามารถที่มีอยู่และทำไปพร้อมกับทำให้พวกเขานำเสนอผู้นำ
๒. การให้อำนาจนั้นอาจสามารถเพิ่มความรัก ความผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งของผู้นำให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาจนสามารถมั่นใจได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชานั้นจะทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ในทันที
๓. การให้อำนาจช่วยให้ผู้นำไม่ต้องเสียเวลาในการควบคุมหรือติดตามในการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา และทำให้ผู้นำมีเวลาในการทำกิจกรรมอย่างอื่นหรือจะเรียกว่าอื่น

/ภาคบ่าย

ภาคบ่าย

บรรยายในหัวข้อวิชา **การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสียในทางกฎหมาย**
โดยวิทยากร อาจารย์ ดร.ศ.ชชิตา จิตคุชชยะ
สรุปใจความไว้ว่า

นิยามของผู้มีส่วนได้เสีย หมายถึง บุคคล ชุมชน หรือองค์กรที่ให้ความสนใจต่อผลของการดำเนินงานและกิจกรรมขององค์กร แผนงาน ซึ่งองค์กร ดำเนินงานขององค์กรและแผนงานนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสีย โดยคำว่าเรื่องผู้มีส่วนได้เสียได้แก่ ลูกจ้าง ผู้ถือหุ้น ผู้แทนจำหน่าย ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ส่วนแทนทั่วโลก สื่อสารมวลชน หรือองค์กรมูลนิธิที่มีแสวงหาผลกำไร (NGOs)

เราสามารถแบ่งผู้มีส่วนได้เสียเป็น ๓ กลุ่ม ได้ดังนี้ คือ

๑. ผู้มีส่วนได้เสียหลัก (key stakeholders) คือ ผู้ซึ่งสามารถมีอิทธิพลที่สำคัญ หรือมีความสำคัญต่อความสำเร็จของ กิจกรรม เช่น ลูกจ้าง ผู้ถือหุ้น มีส่วนได้เสียที่สำคัญต่อการผลิต และกระบวนการจัดการขององค์กรปรับปรุง
๒. ผู้มีส่วนได้เสียโดยอ้อม (potential stakeholders) คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากกิจกรรม ซึ่ง อาจจะได้รับผลกระทบจากหรือผลกระทบต่อ โดยทั่วไปจะเป็นองค์กรที่เป็นส่วนหนึ่งห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) เช่น ผู้บริโภค (consumer) ตัวแทนทางการค้า (dealer) ผู้ผลิตในขั้นต้น (primary production) จะได้รับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงราคาขาย การปรับเปลี่ยนนโยบายทางการค้าที่การซื้อและการขาย เป็นต้น
๓. ผู้มีส่วนได้เสียรอง (secondary stakeholders) คือ ทุกหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากการทำงานงานขององค์กร ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการโดยตรง เช่น กิจกรรมบางประเภทที่เป็นที่พิถีพิถันจากหน่วยงานภายนอก เช่น กิจกรรม ไร่องานขององค์กรที่จะให้ความสนใจต่อคุณภาพการบริการพยาบาล การบริการตามระบบที่เป็นมาตรฐาน การ ป้องกันความเสี่ยง เป็นต้น หรือกิจกรรมการตัดสินใจที่องค์กรที่จำเป็นต้องดำเนินการ เช่น อาหาร นวัตกรรม ไร่องาน ภายออกนอกความสนใจต่อการกำกับดูแลกิจกรรมขององค์กร เช่น การโฆษณาเกินจริง คุณภาพและความปลอดภัยของการใช้ผลิตภัณฑ์ การควบคุมด้านความปลอดภัยที่เป็นธรรมชาติของโลก กิจกรรมขององค์กรเหล่านี้จึงจำเป็นต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (good governance)

ทำไมจึงต้องมีการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสีย การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสียเลือกแบบมาเพื่อการจัดทำแผนการดำเนินงานและการปรับปรุง เพื่อ

- ความสนใจของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ผู้ซึ่ง อาจมีผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบจากแผนงานกิจกรรม ขององค์กร
- ความเสี่ยงที่สำคัญและความขัดแย้งที่มีอันตราย ต่อแผนงาน
- โอกาสและความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานไปปฏิบัติ
- กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ความ สำเร็จของแผนงาน
- วิธีการปรับปรุงแผนงาน การวัด การจัดการทรัพยากรทางด้านการ จัดของแผนงาน และ

ขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสีย
๑. การชี้แจง ขั้นตอนแรกนี้ คือ การชี้แจงผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ โดยอิงที่สำคัญ คือ การชี้แจงความ สำคัญ และการมีอิทธิพลของผู้มีส่วนได้เสียเป็น

/๖ การออกแบบ

เมื่อคุณทำแล้ว ชีวิตของคุณจะเปลี่ยน และเมื่อไหร่ก็ตามที่คุณสามารถทำให้ชีวิตของคุณเปลี่ยนได้
เมื่อนั้น คุณก็จะเป็นเจ้าของชีวิตของคุณอย่างแท้จริง

ภาคบ่าย กิจกรรมนักศึกษา

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓
(วันสุดท้ายของการอบรม)

ภาคเช้า ทดสอบประมวลผลความรู้

ภาคบ่าย บรรยายพิเศษ/ปัจฉิมนิเทศ

ภาคเย็น เดินทางจากสถานที่อบรมฯ กลับภูมิลำเนา

ประโยชน์ที่ผู้รับจากัดการเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ในครั้งนี้

๑. ได้เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลง และมีวิสัยทัศน์ที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมไทย
๒. ได้เสริมสร้างทัศนคติที่สร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานที่เพื่อให้อุดมคติถึงในสังคมนิยธรรม
๓. ได้เสริมสร้างทักษะที่จะใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่ตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ได้เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้ทันต่อความจำเป็นของราชการและความเปลี่ยนแปลงของโลก

ข้อพิจารณา

เห็นควรแจ้งเวียนงานการเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป
พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้ที่ได้รับไปใช้พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
ในหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาต่อไป

(นายอนรรฆ แก้วภาค)
นิติกรชำนาญการ

เมื่อคุณทำแล้ว ชีวิตของคุณจะเปลี่ยน และเมื่อไหร่ก็ตามที่คุณสามารถทำให้ชีวิตของคุณเปลี่ยนได้
เมื่อนั้น...คุณก็จะเป็นเจ้าของชีวิตของคุณอย่างแท้จริง

ภาคบ่าย กิจกรรมนักศึกษา

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓
(วันสุดท้ายของการอบรม)

ภาคเช้า ทดสอบประมวลผลความรู้

ภาคบ่าย บรรยายพิเศษ/ปัจฉิมนิเทศ

ภาคเย็น เดินทางจากสถานที่อบรมฯ กลับภูมิลำเนา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ ฯ ในครั้งนี้

๑. ได้เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลง และมีวิสัยทัศน์ที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมไทย
๒. ได้เสริมสร้างทัศนคติที่สร้างสรรค์ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม
๓. ได้เสริมสร้างทักษะที่จะใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่นักกฎหมายท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ได้เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้ทันต่อความจำเป็นของราชการและความเปลี่ยนแปลงของโลก

ข้อพิจารณา

เห็นควรแจ้งเวียนงานการเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้ที่ได้รับไปใช้พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาต่อไป

(นายชนพนธ์ พึ่งตระการพันธุ์)
หัวหน้าสายบริหารงานทั่วไป

(นางรัตนา ปรีชาनुกุล)
ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน

(นายนพดล แก้วกาศ)
นิติกรชำนาญการ

ก.พ.

(นายอภิชาติ กาทนา)
ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านกลาง